

Regd. No. 2975

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமானுஜன் 318

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

SRI RAMANUJAN

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Editor:

Mahamahimopadhyaya

P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHIPURAM-631503.

வருஷச் சந்தா ரூ. 10.

ஜீனியச் சந்தா ரூ. 100

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

பேராளான பெருந்தேவிக் காயர்
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயா
திருவடிகளே சரணம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச் செயல் வாழி*
தாழ்வாது மில்குரவர் தாம்வாழி—ஏழ்பாடு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம்வாழி*
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்ந்து.

1975 ஓஸு மார்கழிமாத வெளியீடு

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் சந்தா வரவுகள்.

(சென்ற விதழ்களின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீமான்கள்

வரதராஜ ஐயங்கார், பெங்களூர் ரூ. 100 (ஜீவியச் சந்தா)

A. T. கோவிந்தாசாரியர், அனந்தபூர்

M. நவஜீவன், திருச்சி

கபிஸ்தலம் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் சென்னை-33

P. R. ஸ்ரீநிவாஸன், திருப்பாபுலியூர்

K. K. பக்திஸாரன், பெங்களூர்

T. பார்த்தசாரதி ஐயங்கார், B. A., B. L., காரைக்குடி

A. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், சென்னை-61

C. V. ராஜன் பெங்களூர்

சீதாராமன், சென்னை-83

D. ஜகந்நாதன் சென்னை-44

V. ராகவன் சென்னை-33.

ஸ்ரீமதி M. N. சிங்காரம்மா மண்டியா

யதுகிரியம்மாள், பெங்களூர்

ஜெகந்நாதன், Madras-44

S. ராமஸ்வாமிதாதம், Madras-15

T. S. Vasan, Madras-1

V. P. K. Charya, Madras-11

P. K. ராஜைய்ய செட்டியார், சீர்காழி

P. Ramanujam, Madras-15

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார், கோபிசெட்டிப்பாளையம்

K. ரகுநாத ஐயங்கார், Advocate, காஞ்சிபுரம்

ஸுந்தரராஜ ஐயங்கார், கோயம்புத்தூர்

V. V. ஸுப்பாராவ், ஹைதராபாத்

ஆசிரியர்:

மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம்புடம் 27

13-1-75

ஆனந்தஸ்ரீ, மார்கழி மாத வெளியீடு

ஸஞ்சிகை 6

மார்கழிமாதச் சிறப்பு

மார்கழிமாதப் பத்திரிகையாக வெளிவருகின்ற இவ்விதழ் மார்கழிமாதத் தின் சிறப்பைச் சுருக்கமாக வுணர்த்த விரும்புகின்றது. மார்கழிமாதத்திற்குச் சிறப்பு இரண்டுவகைகளினாலாகும். ஒன்று, 'சூழிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி' யென்னும் ஆண்டாளருளிய திருப்பாவையை ஸுப்ரபாதகாலத்தில் ஸகல ஸன்னிதிகள், லும் பெரிய கோஷ்டியாக விருந்து ஸேவித்து, தீர்த்தப்ரஸாத ஸ்வீகாரத்தோடு தலைக்கட்டுவது அநாதி ஸம்ப்ரதாயமுறையில் நிகழ்ந்துவருவது ஒரு சிறப்பு. அந்தத் திருப்பாவையின் பொருளைப் பூர்வாசார்யவியாக்கியான மூலமாக ஆசாரி யர்களிடம் குனிந்து கேட்பது பல ல விடங்களில் இற்றைக்கும் நிகழ்ந்து வருவது ஒரு சிறப்பு. நாடுதோறும் நகரந்தோறும் குழாங்கூடித் திருப்பாவை யுபந்யாஸம் பல பண்டிதர்கள் செய்துவருவது ஒரு சிறப்பு. இதெல்லாம் ஒருபுறமிருக்க, திருவத் பயநேரிநீலம் என்று விஷ்ணுவாலயங்கள்தோறும் இருபத்தொருநாள் நடத்திவரு வது மார்கழிமாதத்திற்கு மிக மேம்பட்ட அதிசயமாகும். இருபத்தொருநாள் இவ்வுத்ஸவத்தை நடத்த ஸௌகரியமில்லாத தலங்களில் பத்துநாளோ, ஐந்து நாளோ, ஒருநாளோ நடந்தேதீரும். ஆழ்வார்களின் பாடல்பெற்ற திருப்பதிகளில் பெரும்பாலும் இருபத்தொருநாள் அல்லது பதினொரு நாள் நடந்தேதீரும். ...

கோயிலில் அரையர் ஸேவையின் அடைவு

ப்ரஸ்துதமான திருவத்யயநோத்ஸவமானது திருவரங்கம் பெரிய கோயி லென்கிற நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் விசேஷவைபவம் பெற்றுவருவது அரையர் ஸேவையினுலென்பதை நேரில் ஸேவித்தவர்களின் நெஞ்சு உணரும். பகற்பத்து மஹோத்ஸவம் 10 நாளும் ஸன்னிதிக்குள்ளிருக்கும் அர்ஜுன மண்டபமென்கிற

சீரிய திருமண்டபத்தில் ஆழ்வாராசாரியர்கள் திருவோலக்கமிருக்க நடைபெறுவது. இராப்பத்து பத்துநாளும் ஆயிரக்கால் மண்டபத்திலே நடைபெறுவது. பகற் பத்துத் தொடக்கத்திற்கு முதல்நாளிரவு பெரிய பெருமானுடைய ஆஸ்தானத்தில் திருநெடுந்தாண்டகம் அரையர் ஸேவை. இராப்பத்துக்கு மறுநாள் பெரிய பெருமானுடைய ஆஸ்தானத்திலேயே இயற்பா ஆயிரம் அமுதனார்ஸேவை. அமுதனார் ஸேவையென்றது முன்னாள் வழக்கத்தை யொட்டி எழுதினபடி. இப்போது சில வருஷகாலமாய் அதுவும அரையர் ஸேவையே யாயிற்று.

முதல்நாள் திருநெடுந்தாண்டகஸேவை எதற்காகவென்னிள்; இதுபற்றிப்பட்டர் கூவத்திலேற்பட்ட வரலாற்றைவிளக்கக்கேளீர். மேல்நாட்டில் மாதவாசார்யரென்கிற வேதாங்கி அச்சுவை ஸர்ப்பாதாயஸ்தாராயிருந்தார். அவரைத் திருத்திப் பணி கொள்ள வேண்டுமென்று எம்பெருமானார் சரமதசையில் பட்டர்க்கு நியமித்திருந்தார். அந்தக்கட்டையை நிறைவேற்றுவதற்கு பட்டர் ஸமயம்பார்த்திருந்து மேல்நாட்டுக்கு எழுந்தருளினெண்டியிருந்தது. ஐப்பசி மூதமுடிவில் எழுந்தருள நேர்ந்தது. வேதாங்கிளோட வாகா புரிந்து அவரைத் திருத்திப்பணி கொண்டா யிற்று. முக்கியமாகத் திருநெடுந்தாண்டக திவ்யப் பிரபந்தத்தின் திவ்யார்த்தங்களைப் பொழிந்தே திருத்தியுள்ளதாகப் பாவா நூல்களிலுள்ளது. காரியம் தலைக்கட்டினவாறே கருவாங்கம் பெரிய கோயிலுக்குத் திருப்பி யெழுந்தருள வேண்டி மத்தசானே. அப்போது அத்யயநோத்ஸவா ஸம்பித்திருந்தது. அதற்குச்சென்று கொலேண்டுமென்று பாரித்துக் கனலேகமாக மீண்டெழுந்தருளுகையில் பகற்பத்துத் தொடக்கத்திற்கு மதன் நாள் (அமாவாஸ்யையன்று) கோயில் சேர்ந்தாயிற்று. அன்று மாலை பெருமானைத் திருவடித் தொழ ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளினபோது பெருமாள் அர்ச்சகமுக்கேற்பட்டோ! விடைபெற்றுப்போனகாரியம் தலைக்கட்டிற்று? என்று வினவியருள, பட்டர் 'இங்ஙனே தலைக்கட்டிற்று' என்று திருநெடுந்தாண்டகத்தின் முதற்பதிகத்தைப் பெரிய திருவோலக்கத்திலே பாக்க வுபந்நித்தருளினார். அதனை ஆண்டுதோறும் திருச்செவி சாற்றியருளத் திருவரங்கேசன் திருவுளம் பற்றியருள அவ்வண்ணமாகவே நடைபெற்றவருகின்றது. ஆனால் இந்த ஸன்னிதியில் அருளிச் செயல் ஸேவை அரையாசனின் ஆட்சியிலுள்ளதாதலால் பட்டர் இக் கைங்கரியத்தை அரையாசனுக்கே ஒப்படைத்தார். அந்நாள் தொடங்கி அரையர் ஸேவையாகவே இது நடந்து வருகின்றது. இதுதான் திருநெடுந்தாண்டக ஸேவைக்கு நிதானம்.

முந்தற முலைய அரையர்கள் பெரிய பெருமானுடைய மூலஸ்தானத்திற்கு கெழுந்தருளி அங்கே அருளிப்பாரும் வரிசைகளும் பெற்று தேவ கான்த்கிலே முதற்பாகுரத்தைத் தாளத்தட்டின அநுஸந்திதது விடைபெற்று ஸௌமீயபோந்து திருநெடுந்தாண்டக ஸேவையைத் தொடங்குகிறார்கள். முதற் பாட்டுக்கு அபிநயமும் வியாக்கியானமும் ஸேவித்து, இடையிடையிற் சில பாகுரங்களுக்குத் தப்பிரான்படி ஸேவித்துப் பத்துப் பாகுரத்தளவில் நிறுத்திவிடுவார்கள். இதுவே திருநெடுந்தாண்டக ஸேவை. அன்று பக்தர்களின் குதூஹலம் வாசாமகோசரம்.

மறுநாள் முதலாக [பிரதமை முதல் தசமியளவாக] பகற்பத்து எனப்படும் நாள்தோறும் காலை எழரை மணிக்கு நம்பெருமாள் மூலஸ்தானத்திலிருந்து புறப்

பாடு கண்டருள்வர். ஏழாரையென்றால் ஏழரைதான். 7-29 அல்ல 7-31 அல்ல. அந்தப் புறப்பாட்டு நேரத்தைக்கொண்டு பலர் கமதம் நின்றுவாட்சை ஸர்ப்படுத்திக்கொள்வார்கள். ஸ்தாவிகர் ஸ்ரீபாகம் தாங்குவாராவ ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்வாமிகளுக்கு அருள் பாடிடுவதும் சிழுகிலும் மேற்கிலுமாகப் பரபண்பாகையுடனிற்குமந்த ஸ்ரீபாதத் தவர்கள் நியிந்தே! என்று முழங்குவது. உடனே அவர்கள் உள்ளே சென்று பெருமானை எழுந்தருளப்பண்ணிப் புறப் பட, திருத்திரைநீக்க அருள்பாடிடுவதும், வலமாகத் திருநீப் படியடியில் ஸ்ரீரங்க நாராயண ஜீயா பட்டர் அண்ணன் முகலான ஆசார்ய புருஷாகளுக்கு விஷ்ணுமான் மரியாதை பரவாதுப்பதும், அரையர் கானத்துடனும் அந்தரங்கமாக கிரகரின் கர்ணமிருகமான விருது பொலிந்த எச்சரிக்கை முழக்கத்துடனும் விண்ணின் மீகமராகள விருப்பித்தொழ அர்ஜுன மண்டபம் நோக்கி யெழுந்தருளவதும் விண்ணுளார்க்கும் கிடைப்பரிய மண்ணுளா ரின் மஹாபாக்யமெனும் மத்தன். ஆழ்வார்களு மாசாரியர்களும் முன்னாடியே மண்டபம் சேர்ந்து நம்பெருமான வாயை நோக்கியிருப்பார்கள். பராங்குச பாகால யகிவர்கள் முவருமே ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய தனிச்சிறப்பைப் பெற நிறைபடியே யிருந்து பெற்றபின் வீற்றிருப்பார்கள். ஆழ்வார்களுக்காக மரியாதையாகி அரையர்களுக்கும் அருளிப்பாடாகி—ஒன்பது மணிக்கு வேலை தொடக்கமாகும்.

1. முதல் தாள். திருப்பலையாண்டு தொடங்கிப் பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம் பத்து - ஒன்பதாம் திருமொழி யளவும் வேலை நான்கு மணி காலம் நடைபெறும். திருப்பலையாண்டு முதலிரண்டு பாட்டுகளுக்கு அபிநயமுடைய யாகியான வேலையுமாகும். பிறகு திருவாராதனமும் சகாஷி விதியே கருமாகி, ஆழ்வாராசாரியர்கள் புறப்பாடு கண்டருளி எத்தர பாட காஷ்டியுடைய எழுந்தருள்வார்கள். முன்னம் நபமாழ்வார தமது ஸன்னிதிக்குள் எழுந்தருள், என்னிதி வசலில் காக்கருக்கும் மற்றைய யாழ்வாராசாரியர்களுக்கு நபமாழ்வாருடைய ஸ்ரீபாதையான ராமாநுஜன் ஸாதிகப்படுகிற அதிசயம் அனுபவக்கத்தகத்து. நபமாழ்வார்க்கு ஜீயஷ்டர்களான முதலாழ்வாரர்களும் திருமழிசைப் ப்ராணுங்குட அந்த ஸ்ரீபாதை ஸாதிக்கப் பெறுவார்கள். இவ்ருல நபமாழ்வாருடைய அவய வித்வமும் மற்றையாருடைய அவயவத்வமும் விளக்க முற்றதாகும். ஆவ்வதிசயம் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்கு அஸாதாரணமானது. பிறகு அவ்வய ஆழ்வார்களும் ஆசாரியர்களும் தம் தம் ஸன்னிதிசேர, முடிவாக எம்பெருமானார் ஸன்னிதியில் ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டி சாதகப்படும. பராங்குச பஞ்சவிம்சத, நகைர் மாலைகை, யதிராஜ விம்சதி, ஸ்தோத்ரரத்னம் இவை யநுஸந்திக்கப்பட்டு தோதத் ப்ரஸாத விநியோகத்துடன் (உடையவர் ஸன்னிதியில்) தலைக்கட்டியாகும். இது நித்யக்ரமம். பிறகு ஆறுமணிக்குப் பெருமாள் அர்ஜுன மண்டபத்திலிருந்து புறப்பாடு கண்டருளி நடைபயமுத காட்டிக்கொண்டே ஆஸ்தானம் சேர மூன்று மணி காலமாகும். சூழி முழுதும் உபயக்காரர்கள் வழிபாடு நடைபெறும். காலை வேளைப் புறப்பாட்டிற் காட்டிலும் இப்புறப்பாடு வீறுபெற்றிருக்கும்.

2. இரண்டாம் தாள். பெரியாழ்வார் திருமொழி இரண்டாம் பத்தின் பத்தாந் திருமொழியாகிய "ஆற்றிலிருந்து தொடங்கி, ஐந்தாம் பத்தின் மூன்றாம் திருமொழி

*துக்கச்சுழி முடிய பாசுரங்கள் (240) இன்று ஸேவிக்கப்படும். *ஆற்றிவிருந்து* *தன்னேயியும்* இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுக்கு அபிநயமும் வியாக்கியான ஸேவையும்.

3. முன்னுநிள். பெரியாழ்வார் திருமொழி ஐந்தாம்பத்து நான்காந் திருமொழி *சென்னியோங்கு தொடங்கி, நாச்சியார் திருமொழியில் (12. தி.) *மற்றிருந்தி* *கட்து* முடிய பாசுரங்கள் 164 இன்று ஸேவிப்பது. *சென்னியோங்கு* *மார்கழித் தங்கள்* இவ்விரண்டு பாசுரங்களுக்கும் அபிநயமும் வியாக்கியான ஸேவையும் முண்டு. *சென்னியோங்குக்கு அபிநயமும் வியாக்கியான ஸேவையுமானதும் அத்திருமொழியில் மேற் பாசுரங்களையும்-அபிநயம் முன்னும் பாசுரஸேவை பின்னுமாய் ஏழாவது பாட்டு இரண்டாமடி *திருப்போலிந்த சேஷி யென் சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்* என்னுமளவும் அபிநயத்தோடு ஸேவித்து நிறுத்தி. பெருமாள் திருவடிகள் உம் திருமுடியில் பொறிக்கப்பெற்ற பெரியாழ்வாருடைய பாகயததை அநுகரிப்பதாய் அரையர் பெருமானிடமிருந்து ஸ்ரீ சடகோபனை தமது முடியில் தரித்துவந்து ஆழ்வாராசா ரியர்களனைவர்களுள் (அரையர்) தமது திருக்கையால் வளர்த்துக் கொஷ்டியாரனைவர்க்கும் (பெண்களுக்கு முட்பட) தாம்ம ஸாதிப்பர். இதற்கு ஒருமணி யவகாசத் திற்கு மேலாகும். இக்கையை நிகழ்ச்சி உமபெருமானோ தவ்யாஜ்ஞையினாலன்றி மற்றொருவர் சட்டினையினால் இங்ஙனே செல்லாது! இதற்குப்பின், பெரியாழ்வார் திருமொழியைக் கலைக்கட்டி, திருப்பாவை முதற்பாட்டின் அபிநய வியாக்கியானங் களைத் தலைக்கட்டி நாச்சியார் திருமொழியில் பன்னிரண்டு திருமொழியளவும் ஸேவித்து நிறுத்தியாகும்.

4. நின்றுநிள் நாச்சியார் திருமொழி (13) கண்ணனென்னுங்கருந் தெய்வம் *தொடங்கிக் திருச்சந்தனிருத்தா முடிய பாசுரங்கள் 245 இன்று ஸேவிப்பது. *கண்ணனென்னுந் பாசுரத்திற்கு*, (பெருமாள் திருமொழி) *இருளிரிய பாசுரத் திற்கும் அபிநய வியாக்கியானங்களுண்டு. *கண்ணனென்னும் பாசுரத்திற்கு அபிநய வியாக்கியானமாகி, அத்திருமொழியில் முன்னுப்பாட்டில் [*கஞ்சைக் காய்ந்தகருவிவ்வி* எனனும் முதலடியில்] ப்ரஸ்துதமான கம்ஸவத விருத்தாந் தகவத தடிகதுக காட்டுவதற்காக—*அழகியமணவாளப் பெருமாள் கம்ஸவதம் செய்தருளினபடி எவ்வண்ணமே யெல்லாம்? என்று கேள்வியையுட்கும் முன்றுவிதை சொல்லிவிட்டு, அத்திருமொழியில் மிச்சமுள்ள பாட்டுக்களை ஸேவியாமல் அடுத்தி (*பட்டிபேய்ந்தோர் காரேறு*) திருமொழி தொடங்கப்பெற்று திருச்சந்தனிருத்தம் முடிய ஸேவிகதுத தலைக்கட்டப்படும். திருச்சந்தனிருத்தத்தில் ஒரு பாசுரத்திற்கும் அபிநய வியாக்கியான ஸேவைகள் இல்லை. இன்று பகல்மேல் இரண்டாம் ஸேவை யுண்டு—கம்ஸவதத்திற்காக. கம்ஸவத விஷயமான தப்பிரானமார்படி வியாக்கி யானம் ஸேவித்து *அழகியமணவாளப்பெருமாள் கம்ஸவதம் செய்தருளினபடி இவ்வண்ணமே* என்று சொல்லி கருஷ்ணாதாரம் முதல் கம்ஸவதம் வரை நடித் துக் காட்டி அத்திருமொழியில் சேஷபூரணத்திற்காக *கடைக்கனையும் சிறைக் கோலம்* என்று தொடங்கி ஸேவித்துப் பூர்த்தி செய்யப்படும்.

5. ஐந்தாந் திருநிள். திருமலை தொடங்கி *அமலனாதிபிரான் முடிய பாசுரங் கள் 65 மட்டும் ஸேவிக்கப்பெறும். திருமலை முதற்பாட்டுக்கு அபிநய வியாக்கி

யானமானதும் மேல் பாட்டுக்கள் அபிநயம் முன்னும் பாசரம் பின்னுமாய் ஆறும் பாட்டு முன்னுமடி முடிய ஸேவிக்கப்படும். அதில் *அரங்குக்கு ஆட்சேய்யாதே* என்னுமிடத்தில் நம்பெருமாள் திருவத்யயநோதஸ்வை வைபவத்தை, புறப்பாடு திருவாராதனம், வேதவிண்ணப்பம் அருளிப்பாடு முதலிய ஸகல விவரணத்துடனும் அபிநயித்துக் காட்டி [ஒருமணி காலத்திற்குமேல் இங்ஙனே சென்றபிறகு] மேற்பாசரங்கள் ஸேவித்து *அமலனாதிபிரான் முடித்து நிறுத்துவார்கள்.

6. ஆறும் நாளில் *கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு தொடங்கிப் பெரியதிருமொழி முன்னும்பத்து ஐந்தாந் திருமொழிமுடிய பாசரங்கள் 261 ஸேவிப்பது. *கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு, *வாடினேன்வாடி இவ்விரண்டு பாட்டுக்களுக்கு மட்டும் அபிநயமும் வியாக்கியானஸேவையும் நடைபெறும்.

7. ஏழாம்நாள். பெரியதிருமொழி முன்னும்பத்து ஆறந்திருமொழி *தூவிரிய மலருழக்கி தொடங்கி ஐந்தாம்பத்து ஆறந்த திருமொழி *கைம்மான மழகன்றிறை முடிய பாசரங்கள் 210 இன்று ஸேவிக்கப்பெறும். *தூவிரியமலருழக்கி பாட்டுக்கு அபிநயமும் வியாக்கியான ஸேவையுமாகி மேற்பாசரங்கள் ஸேவிக்கையில் பாட்டு 5. *வாளாய கண்பனிப்பவில் *ஓ மண்ணளந்த தாளாளா! என்னுமிடத்தில் ப்ரஸ்துதமான வாமனாவதார விருத்தாந்தத்தை நடித்துக் காட்டுவதற்காக அம்போது "ஓ மண்ணளந்த தாளாளா! ஓ மண்ணளந்த தாளாளா! ஓ மண்ணளந்த தாளாளா!" என மூன்று விசை ஸேவித்து "அழகிய மணவாளப் பெருமாள் திருவுலகளந்தருளினபடி எவ்வண்ணமேயென்ன" என்று கேள்வியைமட்டும் உத்தேசிப்பித்து நிறுத்தி, அத்திருமொழியில் மேற்பாசரங்களை ஸேவியாமல் நிறுத்தி மேல் திருமொழி தொடங்கி ஸேவித்து முடிப்பார்கள். பிற்பகலில் இரண்டாம் ஸேவையில் வாமனாவதார விஷயமான தம்பிரான்படி வியாக்கியானம் ஸேவித்து அவ்வவதார வருத்தாந்தங்களை நடித்துக் காட்டி, காலை ஸேவையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த பாசர சேஷத்தை ஸேவிக்கத் தொடங்கி "தண்குடந்தை நகராளா வரை யெடுத்த தோளாளா" என்றாரம்பித்து அத்திருமொழியை முடித்திடுவார்கள். அந்த ஸமயம் நாம் மண்ணுலகத்திலிருப்பதாகவே தோன்றுது.

8. எட்டாம் திருநாளில். பெரிய திருமொழி ஐந்தாம்பத்து ஏழாந்திருமொழி *பண்டை நான்மறை தொடங்கி எட்டாம் பத்து முதல் திருமொழி *சிலையிலங்கு பொன்னாழி முடிய பாசரங்கள் 250 ஸேவித்தாகும். *பண்டை நான்மறையும்* என்கிற பாட்டுக்கு மட்டும் அபிநயமும் வியாக்கியான ஸேவையும், பாசரத்தின் முடிவில் *அரங்கம் நகரமர்ந்தானே* என்னுமிடத்தில் அவதார வைபவங்கள் *அபிநயித்துக் காட்டப்படும். பிறகு அரங்கம் என்கிற சொல் சேர்ந்துவரும் சந்தைகளனைத்தும் [ஏறக்குறைய எழுபது.] ஸேவிக்கப்படுவது பேரின்பவெள்ளம் பெருக்கும். அத்திருமொழி நாலாம் பாசரமான மாயிருங்குன்றமொன்று மத்தாகவில் ஆயிரந்தோளால் அலைகடல் கடைந்தான்* என்று ப்ரஸ்துதமான அம்ருதமதன விருத்தாந்தத்தைப் பிற்பகலில். நடித்துக் காட்டுவதற்காக அத்துடன் நிறுத்த வேண்டி "அழகிய மணவாளப் பெருமாள் அம்ருதமதனம் செய்தருளினபடி யெவ்

எண்ணமே யென்ன" என்று மூன்றுவிசை சொல்லிவிட்டு மேற்பாசுரங்களைஸேவியாமலை நிறுத்தி, மேல் திருமொழி தொடங்கி [‘ஏழையேதலன்] முதலாக ஸேவித்துத் தலைக்கட்டுவார்கள். பிறகு இரண்டாம் ஸேவையில் அம்ருதமதன விஷயமான தம்பிரான்படி வியாக்கியானம் ஸேவித்து, காலை நிறுத்தியிருந்த சேஷத்தை ஸேவித்து முடித்தாகும்.

9. ஐந்தாம் திருநாளில் பெரியதிருமொழி எட்டாம்பத்து இரண்டாம் திருமொழி ‘தெள்ளியீர் தேவர்க்குந் தேவர் தொடங்கி பத்தாம்பத்து முதல்திருமொழி ‘ஒருநகர்நறம் முடிய பாசுரங்கள் 200 ஸேவித்தாகும். ‘தெள்ளியீர் பாசுரத்திற்கு மட்டும் அபிநயமும் வியாக்கியான ஸேவையும். இன்றைக்கும் இரண்டாம்ஸேவையுண்டு. அதில் ஈத்துக்குறி. மறுநாள் ஸேவிக்கப்போகிற திருநெடுந் தாண்டகத்தை ஆகர்ஷித்து அதில் முதற்பாட்டுக்கு அபிநய வியாக்கியானங்கள். பெரிய வாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியானம் ஸேவித்து முடிந்ததும் முதற்பாட்டிலிருந்து ‘பாட்டுக்குந் பாசுரம் முடிய பாட்டுக்களுக்குத் தம்பிரான்படி ஸேவிப்பார்கள். பதினொன்றாம் பாட்டில் கட்டுவிச்சி சொல்லுங் கூடல்குறியை முத்துக்குறியாக அபிநயித்துக் காட்டுவார்கள். முத்துக்குறிக்காக அரைபார் பெருமாளிடமிருந்து தீர்த்தமும் ஸ்ரீ சடகோபனும் கொணர்ந்து அழ்வாராசாரியர்களுக்கும் கோஷ்டியனைத்துக்கும் ஸாகிப்பார். சிழ் மன்றாந்திருநாளில் ‘கிருப்பொலிந்த சேவடிக்காக ஸ்ரீசடகோபன் ஸாகிப்பது மட்டும். இன்று தீர்த்தமமுண்டு. இங்ஙனே நாளைக்குமுண்டு.

10. ஐந்தாம் திருநாளில் பெரிய திருமொழி பத்தாம்பத்து இரண்டாம் திருமொழி ‘இரக்கமின்றி தொடங்கி திருத்தாண்டகங்கள் முடிய ஸேவித்தாகும். ‘இரக்கமின்றிக்கு மட்டும் அபிநய வியாக்கியானங்கள். பிற்பகலில் அவங்காரம் அமக செய்தானபின் ராஜணவதத்திற்கு அருளிப்பாடு ஆகும். கொண்டாட்டங்களால் பெருமானைக் கொண்டாடி பெரியதிருமொழியின் சாத்தப்பாசுரமும் திருநெடுந்காண்டகத்தின் சாத்தப் பாசுரமும் (ஒவ்வொன்று) ஸேவித்து சாத்துமுறை சொந்தாகும். இன்றைக்கும் அநாயாசம் தீர்த்த ஸ்ரீசடகோப விநியோகம் நடைபெறும். இன்று பெருமான் நாச்சியார் திருக்காலம் கொள்வது பக்தர்களுக்குப் பெறுப்பேறாகும். காலை புறப்பாடு கண்டகாலம் போத நாச்சியார் திருக்காலத்துடன் புறப்பட்டாகும். மாலையில் வெளிப்புறப்பாடாகி ஒன்பதுமணிக்கு ஆஸ்தாலம் சேர்ந்தாகும். இவ்வளவொடு சிறிய கிருவக்யயநோத்ஸவமென்றும் திருமொழித் திருநாள் என்றும் வழங்கப்படுகிற புகற்பத்து நிகழ்ச்சி ஒருவாறு தெரிவித்தாயிற்று. இது மிகவும் ஸர்க்ஷைமாகத் தெரிவித்தபடி. நேரிலநுபவிப்பார்க்கு இமையவர் நேரெராவ்வார்தாமே. ஒளி திருவாய்மொழித் திருநாளென்கிற இராப்பத்தின் வைபவமிருக்கும்படி கேண்மின். ...

திருவாய்மொழித் திருநாள் நிகழ்ச்சி

1. ஐந்தாம் திருநாள் நள்ளி மார்கழிக் கிங்ளில் இதுவன்றோ மகி நிறைந்த நள்ளி. நம்மை வைகுண்டத்திலிருப்பதாக நினைக்கச் செய்யும் ஏகாதசி— வைகுண்ட ஏகாதசி என்று கொள்க. இன்று விடியற்காலம் நாலுமணிக்கு ரத்னங்கியுடன் புறப்பாடு. திருவாசல் திறப்பது ஆறுமணிக்கு. அங்கிருந்து சார்த்

தூலகதியில் அதிவேசமாகத் திருமாமணி மண்டபத்திற்கு முன் கொட்டகையில் ஆழ்வாரைக் காணவேண்டுமென்னும் அபிநிவேசத்துடன் எழுந்தருள்வதானது எவர்க்குமே கண்ணுள்ளின்றகலாததேவர் காட்சியாகும். ஸ்ரீ பராங்குச பரகால யதிவரர் மூவரும் எதிர்த் திருமண்டபத்தில் கீழ்க்கோபுர வாசலுக்கு நேராக எழுந்தருளி நிற்க, மரியாதையர்கி அரையர் உயர்வற வுயர்நலம் தொடங்குவதும் ஆழ்வாரைத் திருமுன்பே அழைத்துக்கொள்ளுவதும், அந்த ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துக்குப் பரகாசமாக ஓய்யார நடையிட்டுக் கொட்டகையில் பத்தி யுலாவுவதும் படியேத்தம் திருவந்திக் காப்புடன் திருமாமணி மண்டபம் சேர்ந்து மிகவுத்துங்கமான திவ்யாஸ் தான மண்டபத்திலே எதிரே ஆழ்வாராசாரியர்களின் திரளை இருந்தான் கண்டு கொண்டு என்னுமருளிச் செயலை நினைப்பூட்டுமாறு மாலை ஆறுமணிவரை ஸேவார்த்திகளுக்குப் படிவிடுவதும், உபயவிபூதியிலும் இவ்வளவுதான் ஜீவராசி களென்று நிர்ணயிக்கலாம்படி துன்னிட்டுப் புகலரியதாய், எந்த ப்ராகார வீதியும் ஜனஸங்க ஸங்கட்டி தமாய்த் திகழும் பெரிய திருநாள் இதுவன்றோ. மாலை 6 மணிக்கு அரையர் எழுந்தருளி உயர்வற வியாக்கியானம் அபிநயத்துடன் ஸேவிப் பர், ஈடு முப்பத்தாருமிரம் மூன்றாம் சரியப்பதி ஸேவித்து முதற்பாட்டுக்கும் ஈடு ஸேவிப்பர். முதற் பத்து பூர்த்தியாகும். திருப்பாவாடை முதலானவையாகி வீணை வாத்தியத்துடன் புறப்பட்டருளி ஆஸ்தானம் சேர்வது பன்னிரண்டு மணி யாகும். புறப்பாட்டுக்கு முன் திருமண்டபத்தில் ரத்னங்கி படிக்கையப்பெறும் பெரிய பெருமாள் முத்தங்கி ஸேவை ப்ரபாதத்திலிருந்தே தொடங்கியாகும்.

2. இரண்டாம் திருநாள். பகல் 11-30க்கு பட்டர் திருவம்சஸ்தர்களில் முறை காரர் குடை திருச்சின்னங்களுடன் ஆர்யபடாள் வாசலளவும் எழுந்தருளி உள்ளே சென்றபின் திருக்காப்பு சேர்த்து உள் திருவாசலும் திருக்காப்பு சேர்த்துப் பன்னி ரண்டு மணிக்குப் புறப்பட்டருளி உத்தம நம்பிகள் பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் பாடலென்று (அஷ்டப் பிரபங்கத்திலில்லாத) பல பாட்டுகளைத் திருமுன்பே பாடிக் கொண்டு கண்ணாடி முன் நம்பிள்ளை திருவோலக்கமென்னு மிடத்திலே ஓய்யார நடையுடன் திருவாசல் முன்பு அருளிப் பாடாகித் திருக்காப்பு நீக்கி த்வஜஸ்தம்ப மண்டபம் சேர்ந்து ஓய்யார நடையுடன் தொரை ப்ரதக்ஷிணத்தில் ப்ரமபத வாச லிருக்கும் பக்கம் நாலுகால் மண்டபத்தில் வேத விண்ணப்பமாகி தீர்த்தம் விடாய் பருப்பு கோஷ்டியாகி ப்ரமபத வாசல் திறந்து வெளியே எழுந்தருள்வது. வரிசை யாய் உபயங்கள் கண்டருளிக்கொண்டே யெழுந்தருள்வது. முன்னம் புறப்பாடான வுடனேயே எம்பெருமர்னார் தமது ஸன்னிதியிலிருந்து ஆழ்வார் ஸன்னிதிக் கெழுந் தருளி ஆழ்வார்களுடன் தவுட்டரை வாசலுக்கு நேராக மணல்வெளியில் ஸ்ரீராமன் ஸன்னிதிக்கு எதிர்ப்புறத்தில் பந்தலில் மூவரும் (பராங்குச பரகால யதிவரர்கள்) எழுந்தருளியிருக்க, ஸ்ரீ ரங்கராஜஸ்தவம் ஸேவிப்பதும், பெருமாள் எழுந்தருளும் போது ஆழ்வார் எதிர்நோக்கி விரைந்தெழுந்தருள்வதும், பெருமாள் ஓய்யார நடையுடன் ஆழ்வார் வாரிக்கொண்டுள்ள விழுங்குவன் என்றதும், பெருமாள் தானென்னை முற்றப்பருகினான் என்னும்படி யிருந்ததும் ப்ரத்யபிஜ்ஞை கொள்ள லாம்படியே யிருக்கும். பிறகு ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவ சாத்துமுறை குணாங்கநயா தவ ிங்கபதே த்வம் மீநயநீயநயேந இரண்டு ச்லோகங்களையும் சாற்றி ஸ்ரீ பராசயட் டாய் தனியனும் ஸேவித்தானபிறகு பெருமாள் கனவேசமாகத் திரும்புவது பகவ

தன் தீவிரம் நம:~ என்ற பட்டர் ஸ்ரீஸுத்திய நினைப்பூட்டும். நாடோறும் இதுவக்ரமம். பிறகு ஆழ்வார்கள் மரியாதை. அங்கநத நளில் திருவாய்மொழியில் எந்த பத்து ஸேவிக்கப்ராப்தமோ, அதில் முகற்பாட்டு ஆழ்வார் திருமுன்பே அரையர் தொடங்கி ஆழ்வாரைப் பெருமாள் பக்கலினை எழுந்தருளப் பண்ணுவதும் முடியேத்தமும் தருவந்திக்காப்பும் திருமாமணி மண்டபம் ஆஸ்தானம் சேர்வதும் நித்யக்ரமம்.

7. ஏழாந்திருநாளன்று ஆழ்வார்க்கு நாச்சியார் திருக்கோலம். [சுங்குலும் புகலும் பதிகத்தில் ஆழ்வார் நாயகிஸமாகியிலிருந்ததுபற்றி.] அந்தத் திருக்கோலத்தாடன் கொட்டகையில். அன்று ஆழ்வானருளிச்செய்த ஸ்ரீஸ்தனமும் பட்டரருளிச்செய்த ஸ்ரீ கணாதன கோசமும் ஸேவிப்பது விசேஷம். ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் பூர்வசக்தம் சாதகாகம். பெருமான எழுந்தருளி (நாச்சியாரான) ஆழ்வாரைக் கண்டு மோலித்து. கொட்டகையுடனும் எல்லாம் ஆனபின்பு ஆஸ்தானத்துக்கு ஏழாந்தருள்வகற்குமன்பு கைக்கலஸேவை. ஆழ்வார், எகிரே தோளில் எழுந்தருளியிருப்பார். அரையர் ஏழாம்பத்து. மகல் திருவாய்மொழி உண்ணிவாவிய பததுப் பாட்டு ஸேவிக்கபின்பு கைக்கலஸேவை. அப்போது "சங்குலும் புகலும் ஸேவிக்ககையில்" இவள்திரைக்கன் செய்கின்றாள்? என்று கேட்பது உயிரை யுருக்கியுண்ணுமொன்னும்படியிருக்கும். "கேயில் திருவாயிலே பிறைகெட்ட கேள்வியாகி" என்ற அசார்பற்றருகய ஸ்ரீஸுத்தியை பாஸிகாசன் நினைத்து உருகுவார்கள். பின்பு ராதிரி "சங்குலும் புகலும் அபிநயம் வியாக்கியானம். "அந்திப்போதவுணனுடவிடந்தாளே" என்கிறவளவிலே ஹ்ரண்யவசம் வியாக்கியானம் அபிநயம். பின்பு அரையர் திருக்கோலம் தீர்த்தம் ஸ்ரீ சடகோபன் ஸாதத்தல். பின்பு (விட்டவிடம்தொடங்கி) "அலகடல் கடைக்கவாரம்தே தொடங்கி ஏழாம்பத்தை ஸேவித்து முடிப்பது. திருவாய்வாடை வெள்ளிச்சம்பா கோஷ்டி, புறப்பாடு. ஏகாந்தஸேவை இவையத்யக்ரமம்.

8. எட்டாந்திருநாள் ஜயவிறுபர்களுக்கு முன்பாக குதிரை நம்பிரான்மேல் வீற்றிருக்கும் நிலை கண்ணுள் நின்றகலாததொன்று. வேகவிண்ணப்பம். அங்கே தீர்க்கத கோஷ்டி. திருவாசல் திறப்பதில்லையின்று. மணல் லெளயில் திருவெடுபறி. "வாடினைன் வாடி தொடங்கித் திருமங்கை யாழ்வாருடன் திருமாமணி மண்டபம் சேர்தல். இரவு பத்து மணிக்கு "நெடுமாற் கடிமை அபிநய வியாக்கியானம்.

10. பத்தாந்திருநாள் மாலை மூன்று மணிக்கு புறப்பாடு. திருவாசல்திறந்தி சந்திர புஷ்கரிணியில் தீர்த்தவாரி (ஸ்ரீ சடகோபனுக்கு). அதற்குமுன் காலையிலேயே ஆழ்வார்க்கு அலங்காரத் திருமஞ்சனம். திருத்துழாய் வளையம் திருமலை பன்னிரு திருமண்காப்புடன் திருவடி தொழ ஸித்தமாக "ஏஹி பத்யசாரணியென்று விரஹம் தின்ற வுடம்பைக் காட்டுகிருரென்னும்படி திகழ்வதானது "மரங்களுமீரங்கும் வகையிலே உருக்கி யுண்டிடும். அக்கோலத்தாடன் ஸ்ரீரங்க ராஜஸ்தவ ஸேவை. குணதுங்கதயா சாத்துமுறையாகி திருமாமணி மண்டபம் ஆஸ்தானம். ராத்திரி பெருமானுக்கு அசீதி கலசத் திருமஞ்சனம். பின்பு அலங்காரம் திருப்பணியாரம் பன்னிராயிரம் அமுதுசெய்து; அரையர் எழுந்தருளி

*தாளதாமரை வியாக்கியானம் பத்தாம்பத்து ஸேவை *சூழ்விசும்பணி முகில் வரைக்கும். திருவடிதொழு எழுந்தருளும்போது *சூழ்விசும்பும், திருவடி தொழும்போது *முனியே நான்முகனும் அரையர் ஸேவிப்பது. *முனியே நான் முகன் ஒவ்வொரு பாட்டையும் இருமுறை ஸேவிப்பது. அது தலைக்காட்டுமள வும் ஆழ்வார் பெருமாள் திருவடியிலே வேரற்ற மரம் போலே கிடப்பதும் திருத் துழாய் பணிமாறித் திருமேனியை மறைப்பதுமான வைகரி மரங்கள் போல் வலியநெஞ்சினரையும் இரும்புபோல் வலிய நெஞ்சினரையும் இறையிறை யுருகச் செய்யும்.

பகற்பத்திற் போல இராப்பத்திலும் ஆழ்வார்கள் திரும்பி யெழுந்தருளுகையில் ஸ்தோத்ரபாட கோஷ்டியும் நம்மாழ்வார் ஸன்னிதி வாசலில் பஹுமான மும் எம்பெருமானார் ஸன்னிதியில் சாத்துமுறை கோஷ்டியும் குறையற நடை பெறும். இந்த க்ரமங்களை ஆதிகாலத்தில் ஏற்பாடுபண்ணியருளின ஆசாரியர் களின் திருவுள்ள வைசால்யத்தையும், இன்ன இன்னபடி அமைக்கவேணு மென்ற தோற்றங்களையும் நெஞ்சால் நினைக்கவும் அதிகாரிகள்லை. திருமழிசைப் பிரான் *என்மதிக்கு விண்ணெல்லாமுண்டோ விலை என்று பேசிக்கொண்டார். அந்த திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகள் இங்ஙனே நறுமணங் கமழும்படி செய்துவைத்த மஹாசாரியர்களின் மதிக்கு மண்ணும் விண்ணும் மெல்லாம் [உபயவிபுதியும்] விலை போராடே. பத்தாநாள் திருவடிதொழுத உத்ஸவம் தலைக்கட்டிப் பெருமாள் மூலஸ்தானம் சேர்வது மறுநாள் பிற்பகலிலாகும். *அமுதனார் திருவம்சஸ்தர் களின் மிராசாகும் இயற்பா ஸேவை. ஆனால் அவர்களுடைய ச்ரத்தாலோபத் தாலே அரையர்களே இயற்பாவையும் ஸேவித்து வருகிறார்கள் சில காலமாக. அது அன்றிரவுதான் ஆஸ்தானத்திலே நடைபெற்று மறுநாள் தீர்த்த விநியோக கோஷ்டியாகும். அன்றுதொடங்கியே ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸன்னிதியில் ஐந்துநாள் பகற்பத்தும் ஐந்துநாள் இராப்பத்தும் நடைபெறும். அதில் தொடக்கமெல்லாம் அரையர்களுடையது. ஸேவிப்பது அத்யாபகர்களுடையது *

*ஸ்ரீமந்! ஸ்ரீரங்கச்சரியமநுபத்ரவாம் அநுதிநம் ஸம்வர்த்தய. *

அத்யயனோத்ஸவமும் - அடியேனும்

(ப்ர. அ.)

கோயில் திருவத்யயனோத்ஸவ வைபவத்தை அடியேன் எத்தனை தடவை ஸேவித்திருக்கிறேனென்பதைப்பற்றியும், மற்றும் அவ்விடத்து அநுபவங்களைப்பற்றி யும் இங்குச் சிறிதுவிஜ்ஞாபிக்க விரும்புகிறேன். இந்தவிஜ்ஞாபனத்தை ஒருபேரின்ப வெள்ளமாகக் கருதுகின்றேன். முதன்முதலாகப் பதினாறுவது பிராயத்தில் இம் மஹோத்ஸவத்தை ஸேவிக்கத் திருவரங்கம் பெரியகோயில் விடை கொண்டேன். அடியேனுடைய (பூர்வாச்சரம்) மாதாமஹரும் ஷஷ்டி ஜீயர்ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித் தருமான ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ. அழகிய மணவாள ராமானுஜ ஜீயர்ஸ்வாமி அப்போது அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருந்தபடியால் அப்போது அங்கு அடியேன் இனிது

வாழ்வதற்கு ஸௌகரியமிருந்தது. அப்போது அடியேனுக்கு ஜீயர் பேரன் என்றே வ்யபதேசம். சிலர் 'தங்கக்காப்பு அண்ணா' என்று கூறுவார்கள். அந்த மார்கழி மாதத்திற்கு முந்தின புரட்டாசி மாதத்தில் திருவல்லிக்கேணி வேதவேதாந்த வர்த்தினீ பரிஷத்தில் நாலாயிர தீவ்யப்ரபந்தத்தை வியாக்கியானத்தோடுங்கூட ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷைகொடுத்திருந்தேன். [ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷையாவது—“பரீக்ஷை பண்ணும்போது ஸூர்க்கத்தியைத் தீட்டி எதிரேவைத்திட்டுப் பரீக்ஷிப்பார்கள்; விடையில் ஒரு தப்புதப்பினாலும் கத்தியினால் எனது நாக்கை யறுத்திடுங்கள்” என்று சபதமிட்டுப் பரீக்ஷைகொடுப்பதாம். அப்படி நான் சபதமிட்டேனெயொழிய, கத்தியை யாரும் கொணரவுமில்லை, தீட்டிவைக்கவுமில்லை. நான் சொன்ன சொல்லிலிருந்து ஸூர்க்கத்திப் பரீக்ஷையென்று ஒரு ப்ரஸித்தி தென்னாடுமுழுவதும் பரவியிருந்தது.] (அந்த நிகழ்ச்சிக்கு அடுத்தபடியாக) அடியேன் திருவத்யயனோத்ஸவத்திற்குக் கோயில் வந்திருந்தபடியால் பலபல பெரியார்களின் திருவருளுக்குப் பாத்திரமாகநேர்ந்தது. அக்காலத்தில் திருவத்யயனோத்ஸவத்திற்கு இதர தீவ்யதேசங்களிலிருந்து மெழுக்தருளும் ஸ்வாமிகள் எண்ணிறந்தவர்களாய் இருப்பார்கள். அந்த ஸ்வாமிகள் பலருடையவும் பரமகிருபை அப்போது அடியேனுக்கு எளிதாகப் ப்ராப்தமாயிற்று. அந்தநாளே நிகழ்க்கும்போது *காலுமெழா கண்ணனீரும் நில்லா உடல் சோர்ந்து நடுங்கிக் குரல்மேலுமெழா மயிர்க்கச்சுமருள் என்னுடையபடியான நிலைமையுண்டாகின்றது. இப்போது அந்நிலையில் நின்றே இஃதெழுதுகின்றேன்.

அப்போது அரையர்கள் மூவர்மட்டுமே இருந்தார்கள். இப்போது பெரிய அரைபார் என்று வழங்கப்பெறும் பரீமதுபயவே. சடகோபாசாரியர் ஸ்வாமியின் மாதாமஹரான (சீனு ஸ்வாமி) என்கிற அரையர் ஸ்வாமி வெகு ஆச்சரியமாக ஸேவிப்பார். அவர் அடியேனுடைய மாதாமஹ ஜீயர் ஸ்வாமிக்கு வலக்கை போன்றிருந்தவராதலால் அடியேன்பால் புத்ரவாத்ஸல்யங் கொண்டிருந்தார். அந்த ஸ்வாமி எழுந்தருளி யிருந்தவரையில்—ஏறக்குறைய இருபது வருஷகாலம் இடையில் ஒரு வருஷமும் தவறாமல் நியதமாகவே திருவத்யயனோத்ஸவத்திற்குக் கோயில் விடைகொள்வேன். 1931-ம் ஆண்டில் அடியேன் சென்னைத் தொண்டமண்டலம் ஹைஸ்கூலில் உபந்யாஸம் தொடங்கினபிறகு கோயிலுக்கு விடைகொள்வது குறைபுற்றது. ஆனாலும், சிலபல வருஷங்களில் கார்த்திகை மாதத்திலேயே புகழ்ப்பத்து மஹோத்ஸவம் ப்ராப்தமாகும், அத்தகைய ஸந்தர்ப்பங்களில் இழக்கவே மாட்டேன். மொத்தத்தில் நாற்பது வருஷங்களுக்குக் குறையாமல் திருவரங்கம் பெரிய கோயில் திருவத்யயனோத்ஸவத்தை உறுபவிக்கும் பாக்கியம் பெற்றவனடியேன். சென்றவாண்டிலும் இவ்வாண்டிலும் அந்த பாக்கியத்தை அறவே இழந்த வருத்தம் தலையெடுத்து நிற்பதனால் அந்த வருத்தம் ஒருவாறு சாந்தி பெறுதற்காகவே இக்கட்டுரை எழுதினபடி.

கோயில் ப்ரஹ்மோத்ஸவாநுபவம்

கோயில் ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களில் அநுபவத்தைப்பற்றியும் சிறிது விஜ்ஞாபிக்கிறேன். தை, மாசி, பங்குனி, சித்திரை ஆகிய நான்கு மாதங்களிலும் நான்கு ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களல்லவா கோயிலில் நடைபெற்றவன. மதுரையில் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸபை யென்று ஆண்டுதோறும் ஏறக்குறைய முப்பது வருஷகாலம் நடந்து வந்தது. வைகுண்டவாஸிகளான ராவ்பஹதூர், மரீஷிமாந்ய, நரஸிம்ஹய்யங்கார்

ஸ்வாமி, அட்வகேட். S. ஸுந்தரராஜையங்கார் ஸ்வாமி முதலான பெரியார்களின் கட்டளையினால் அவ்விடத்திற்குப் பலவாண்டுகள் சென்றுதரும்பி வருகையில் ஒரு ஸம்வத்ஸரம் பங்குனியுத்தரத் திருநாள் மேரிட்டபடியால் கோயிலில் இறங்கினேன். ஒருவாரமிருந்து ஸேவித்தேன். அப்போது வேதபாராயண கோஷ்டியில் ஸ்வாமிகள் நிறைய இருந்து அற்புதமாகப் பாராயணம் செய்துவருகிறார்கள். அந்த கோஷ்டியில் அந்நவயித்திருந்து உத்ஸவத்தைப் பூர்த்தியாக அநுபவிக்கவேண்டுமென்று ஆசை கிளர்ந்தது அப்படியே அநுபவித்தேன். ஜீயர்புர மெழுந்தருள்வது, உறையூர் எழுந்தருள்வது, பாண்டமங்கலம்...என்றிப்படி இரவும்பகலும் விச்சேதமில்லாதவேத பாராயண கோஷ்டியநுபவம் *நினைதோறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்.

அந்த ஸம்வத்ஸரத்தில் அடியேனுக்குத் தோன்றிற்று—ஆண்டுதோறும் இவ் வுத்ஸவத்தை இங்குவந்து திருமுனையிலிருந்தே முற்றாட்டாக அநுபவிக்கவேண்டு மென்று. அடுத்த ஸம்வத்ஸரத்தில் அடியேனது வேதவேதாந்த வைஜயந்தீ பாட சாலையில் உபாத்யாய ஸ்வாமி யுட்பட எல்லாருமாக (பதினமர்) வந்திருந்து பரிபூர் ணநுபவம் பண்ணினோம். இற்றைக்கு ஜம்பத்திரண்டு வருடமாகிறது. அப்போது அநுபவித்தவர்களில் *தோழியும் நானுமொழிய வையம துயின்றது* என்னும்படி யாக ஒருவருளர்—உபயவேத கண்டிரவரென்று விருதுபெற்ற ஸ்ரீ திருமலை ல்ஞ்சிமூர் சிங்கராசாரியர். மற்றொருவரும் நினைவுக்கு வருகிறார் — ஸ்ரீ உ. வே. கோயில் கந்தாலாட அண்ணன் ஜடப்ரோல் ராகவாசாரியர் (சீமாச்சு) என்பவர். தற்காலம் மயிலை ஆதிக்கேசவப்பெருமாள் ஸன்னிதியில் வேதபாராயண நிரதராயிருப்பவர்.

மேலே குறிப்பிட்ட ஸம்வத்ஸரத்திற்குப் பிறகு ஏழுமெட்டு ஸம்வத்ஸரகாலம் பங்குனியுத்தரத் திருநாளில் சிலவாண்டுகள், சித்திரைத் திருநாளில் சிலவாண்டு கள் விடைகொண்டிருந்து அடியேன்மட்டும் அநுபவித்தது நாற்பது வருடங்களுக்கு மேற்பட்டாலும் இன்று நேற்று போலவே யுள்ளது. என்னெஞ்சை விட்டதலாத ஓர் அநுபவத்தை விசிஷ்ட விஜ்ஞாபிக்கிறேன். (கோயில்) ப்ரஹ்மோத்ஸவங்களில் நம்பெருமாள் வாஹனமண்டபத்திற்கு எழுந்தருள்வது இரவு இரண்டு மணிக்கும் மூன்று மணிக்குமாயிருக்கும். அப்போதும் வேதபாராயணமுண்டு. அந்த ஸந்தர்ப் பத்தில் ஒன்றிரண்டு பஞ்சாதிதான் கரம பாராயணமாகும். அதற்கு எல்லா ஸ்வாமி களும் இருக்கமாட்டார்கள். ஒருவரிருவர் மட்டுமே சயனித்திருந்து பாராயணம் பண்ணிவிட்டுத் திருக்காவேரி செல்வர். அந்த ஸந்தர்ப்பத்திலும் அடியேன் உறங் கச்செல்லாமல் உடன்கிடப்பேன். அப்போது, நங்கவரம் ஸ்வாமி யென்றிருந்த ஒரு பெரியவர் “காஞ்சிபுரம் ஸ்வாமி! எங்களுக்குத்தான் தலைவிதி, விழுந்துகிடக் கிறோம்; ஸுகுமாரரான தேவரீர் ஜகைக்குச் சென்று மெல்லணையில் கண்வளரக் கூடாதா?” என்பார். இப்படி தினந்தோறும் சொல்லுவார். ‘கோவில் காக்கிற பாசியம் உங்களுக்கு மேலாக எனக்குண்டு ஸ்வாமி!’ என்பேன், *உன் கடைத்தலை யிருந்துவாழுஞ் சோம்பரையுத்திபோலும் சூழ்புனரங்கத்தானே!* என்கிற பாசிரம் தெரியாதா? என்பேன். இப்போது, இங்ஙனே பழங்கதைகளை யெழுதிப் போதைப் போக்குகிறேன். *சாயலொடுமணிமாமை தளர்ந்தேன் நான் * சங்கம் சரிந்தன சாயிழந்தேன்* என்னும் நிலையில் கிடக்கிறேன். நிற்கிறேன். ...

க ட ி து ந் த க ள் .

1. ப்ரஹ்மஸ்ரீ E. R. நடராஜ சர்மா, சங்கரமடம். மேலமார்பலம். 30—12—74.
(காரியதரிசி—வேதபாராயண சபா.)

இவ்விடத்தில் வேதபாராயண ஸபை ஏற்பட்டுப் பதினான்கு வருஷமாகிறது. தினப்படியாக மாலைவேளைகளில் 10, 12 கனபாடிகள் சேர்ந்து ஒருமணிகாலம் கிருஷ்ண யஜுர்வேதம் க்ரம பாராயணம் செய்துவருகிறார்கள். தவிர, சார்த்திகை மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து மண்டல பாராயணம் என்று ஆரம்பித்து தைத்திரீய ஸம்ஹிதையிலுள்ள 44 ப்ரச்னங்களையும் 44 இடங்களில் (அதாவது, விரும்பி பழைக்கும் ஆப்தர்களான வைதிகோத்தமர்களின் பலனங்களில் கனபாடிகள் கோஷ்டியாகச்சென்று பாராயணம் செய்துமுடிப்பது வழக்கமாக நடந்துவருகிறது. இதுவும் இவ்வருஷம் யதாக்ரமமாக நடைபெற்றது.

(29-12-74) பிற்பகல் 3 மணியிலிருந்து மாலை 6-30 வரையில் இச்சபையின் 14வது ஆண்டு பூர்த்தி விழாக் கொண்டாட்டம் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் ஸ்வாமி, ஸ்ரீமான் R. வேங்கடராமன் (முன்னாள் திட்டக்கமிஷன் மெம்பர்) ப்ரஹ்மஸ்ரீ பாலக்ருஷ்ண சாஸ்த்ரிகள் (ஸம்ஸ்க்ருத கல்லூரி முதல்வர்) காலடி ஸுப்ரஹ்மன்ய சாஸ்த்ரிகள், ராமசாமி சர்மாபோன்ற மஹநீயர்கள் போந்திருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. ஸபையின் ஆண்டுவிழாமலரை வெளியீடுமாறு ஸ்ரீகாஞ்சி ஸ்வாமியை வேண்டினோம். ஸ்வாமி ஸ்ரீமான் R. வேங்கட ராமன் அவர்களைக்கொண்டு வெளியிடுவித்தார். ஸ்ரீகாஞ்சி ஸ்வாமியின் கட்டுரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் விழாமலரை அலங்கரித்து வருவது வழக்கம். இவ்வாண்டில் ஸ்ரீஸ்வாமி அருளிய வியாஸம் மிகப் பெரிதாயிருந்ததால் ஸ்ரீஸ்வாமியே தமது தனி வெளியீடாக அதனைப் பதிப்பித்தார். 'யஜுர்வேத ஸித்தாஞ்ஜநம்' என்கிற அந்நூலைப்பற்றி ஸ்ரீகாலடி கனபாடிகள் மனமுலந்து மொழிந்தவற்றின் ஸாரமாவது:- 'ஸ்ரீகாஞ்சிஸ்வாமிகள் அருளியுள்ள ஸித்தாஞ்ஜநம் வித்வதௌஷதம் என்று போற்றத்தக்கது. வேதக் கடலைக் கடைந்து இவ்வமுதத்தினை யளித்துள்ளார் ஸ்ரீஸ்வாமி. ஸ்வாமியின் ஆராய்ச்சித்திறமைக்கு இஃது ஓர் எடுத்துக்காட்டு' என்பதாம். இதன் பின் ஸ்ரீஸ்வாமி 'யஜ்ஞோந தானேந' என்கிற ச்ருதிவாக்யத்தை விவரித்து அரிய பல வேதக்கருத்துக்களை வெளியிட்டருளி அனைவரையும் மகிழ்வித்தார். அவ்வுபந்நாஸம் தென்மொழி வடமொழியாகிய இரண்டு வேதத்தின் நுண்பொருளும் கலந்து அப்புதமென்னத் திகழ்ந்தது. இப்படிக்கு, நடராஜ சர்மா.

— 2 —

கும்பகோணம் ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. R. லக்ஷ்மீகாந்த சர்மா,
(Chief Physician, The Lalitha Pharmacy. 25-12-74)

அநேக கோடி ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரங்கள். அவ்விடம் (23-12-74) அன்பார்ந்த கடிதமும் யஜுர்வேத ஸித்தாஞ்ஜநமும் கிடைத்தன. இந்தப்பிரகரம் தனி வெளியீடாக வருகிறதா அல்லது ஸ்ரீராமா நுஜனில் வருகிறதா? என்பதை அறிய ஆவலுள்ளவனாய் இருக்கிறேன். இந்த வெளியீடு மிகவும் ஸ்வாரஸ்யமானதுடன் ஆச்சர்யமானதுங்கூட. இது வேறெவராலும் மனத்தினாலும் சிந்தித்துப் பார்க்கவும்

மூடியாத விஷயம். இந்தப் பிரகரம் பூர்ணமாகும் வரை எனக்குத் தொடர்ந்து அனுப்பிவைக்க வேண்டுமென்றேன்.

அனந்த கோடி நமஸ்காரங்கள். V. R. S.

— 3 —

ஸ்ரீமதுபயவே, ப்ரவசந பஞ்சாநந, உ.பந்யாஸ பாஸ்கர்,
ஸலக்ஷண கனபாடி.

K. V. ஸந்தானகோபாலாசாரியர், Hyderabad—28-12-74.

ஸ்ரீமதித்யாதி ஸ்ரீஸ்வாமி ஸன்னிதியில் அடியேன் ஸந்தான கோபாலதாஸன் அனந்தமானதெண்டன் ஸமர்ப்பித்துச்செய்யும் விண்ணப்பம். அடியேன் சிலமாதங்களாக ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு விஜ்ஞாபனம் எழுதிக் கொள்ளாத பிழையைக் கூமித்தருளவேணும். தற்காலம் ஹைதராபாத்தில் இருந்து வருகிறேன். இவ்விடம் திருப்பாவை ப்ரவசனம் மிகப் பெரிய கோஷ்டியாக நடந்துவருகிறது. ஸெகிந்தராபரத் ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணன் ஸன்னிதி அதிகாரியான ஸ்ரீ உ. வே. தேவநாதாசார்யஸ்வாமி மூலமாக தேவரீருடைய யஜுர்வேத ஸித்தாஞ்ஜந ஸ்ரீகோசம் கிடைக்கப் பெற்றுப் பூர்த்தியாக ஸேவித்துக் கொண்டேன். இதுவரை அந்த மஹர்ஷியும் செய்யாத உத்தமமான இந்த உபகாரம் வைதிகவுலகுக்கு ஸ்வாமி மூலம் கிடைத்திருக்கிறது. சாஸ்த்ர பரிசுடமும் உள்ள ஸலக்ஷண கனபாடி களையராலும் மிகமிகச் சலாகிக்கத்தகுந்த ஸ்ரீகோசமிது. உண்மையில் வைதிகர்கள் அனைவருக்குமே மஹோபகாரகம் இது. ப்ராதிகாக்கய சிஷாதிக்ரந்த காரர்கள் கூட ஏதோ வேறுவிதத்திலேபட்டு ஒருவிதமான விவரணம் செய்தார்களே தவிர பரமஸுக்ஷ்மமாக இந்த வழியில் உபகாரம் இதுவரை ஒருவரும் செய்ததில்லை. ஒரெழுத்துப் பதங்கள், ஈரெழுத்துப் பதங்கள், மூவெழுத்துப்பதங்கள்..... இப்படி வகுப்பு வாரியாகப் பதங்களைத் தொகுத்தெடுத்து ஸ்வரபேதங்களையும் அதற்கான காரணங்களையும்..... இப்படிப் பல ஸுக்ஷ்ம விசாரங்களை முன்புள்ள ரிஷிகள் யாரும் செய்யவில்லை. இது ஓர் அஸாதாரணமான அதிமாநுஷ விவரணம். இதற்குக் கைம்மாறு வேதபுருஷனாலேயே செய்யமுடியாது. கைம்மாறு மாயனும் காணகில்லான். வேதபுருஷனுக்கும் அகோசரமான இவ்விஷயத்தில் அடியேன்போன்றவைதிகர்கள் ப்ரணமாஞ்ஜலியைத்தான் ஸமர்ப்பித்து நிற்கமுடியும். இதைச் சலாகிக்கக்கூட அடியோங்கள் அநர்ஹர்கள். இப்படிக்கு, கமலாபுரம் ஸந்தானகோபாலாசார்ய நாஸன்.

— 4 —

ப்ரஹ்மந். R. ராமசந்திர சந்திரன்,
மயிலை 2—1—75.

தேவரீர் அண்ணா அவர்களுக்கு மயிலாப்பூர் தாஸன் ராமசந்திரன் அனந்த கோடி நமஸ்காரம். இன்று 'வைதிக மனோஹரா' வந்தது. அத்தோடு 'யஜுர் வேத ஸித்தாஞ்ஜநமும்' கிடைத்தது. தேவரீருடைய சாச்வத கிர்த்திக்கு இந்த ஸ்வரக்ஷணசிஷா க்ரந்தம் ஒன்றே போதும். அதிமாநுஷமான ஸாஹஸம்.

இப்படிக்கு, ராமசந்திரன்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஷஷ்டியப்தபூர்த்தி மஹோத்ஸவம்

ஸ்ரீமதுபயவே. மணவாள. திருவேங்கடாசாரியர் ஸ்வாமி. ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ப்ரதிஷ்டிதராயிருப்பவர். அவ்விடத்தில் உபயவேத கோஷ்ட நிர்வாஹகராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் மணவாள. ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியின் மூத்த திருக்குமாரரான இந்தத் திருவேங்கடாசாரியர்க்கு நேற்றைக் கார்த்திகை மாதத்தில் பூராட நக்ஷத்திரத்தில் ஷஷ்டியப்த பூர்த்தி மஹோத்ஸவம் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது. கார்த்திகை மாதத்தில் இரண்டு பூர்வாஷாடா நக்ஷத்திரங்கள் ப்ராப்தமாயின. இரண்டாவது நக்ஷத்திரம் திருக்கார்த்திகைக்குப் பின்பு அநத்யனத்தில் வந்தபடியால் முந்தின நக்ஷத்திரத்தில் அத்யாபகஸ்வாமிகள் பதின்மரைக்கொண்டு அருளிச்செயல் நாலாயிரமும் ஸேவித்து சாத்துமுறை செய்யப்பட்டது. பிந்தின நக்ஷத்திரத்தில் (கார்த்திகை முடிவு தேதியில்) யஜுர்வேதம் அசீதியும் ஸ்ரீராமாயணதிகளும் பாராயணம்செய்து முடிக்கப்பட்டு மாங்கல்யதாரண மஹோத்ஸவம் பதாக்ரமமாக நடந்தேறியது. இவருடைய வைதிக ச்ரத்தை அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது. “பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு” ...

பெரியாரின் பரமபத ப்ராப்தி

திருவள்ளிக்கேணிக்குத் தலைமக எழுந்தருளியிருந்தவரும் உபயவேதாந்த ப்ரவிணருமான ஸ்ரீமான் C. S. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார்ஸ்வாமி (B. A., B. L.,) சில நாட்கள்மட்டுமே திருமேனிப் பாங்கில்லாமலிருந்து (30-12-74) திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். இந்த ஸ்வாமி லாஹோரிலும், டில்லிமாநகரிலும் உயர்பதவிகளில் வாழ்ந்து விச்ராந்திபெற்றுத் திருவள்ளிக்கேணி வந்து சேர்ந்தபிறகு ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி யெம்பெருமான் ஸன்னிதியில் ஐந்து ஸம்வத்ஸர காலம் தர்மகர்த்து பதவியை அலங்கரித்திருந்து அனைவரும் கொண்டாடும்படியாகக் கைங்கர்ய நிர்வாஹம் செய்தருளினவர். உபயவேதாந்தங்களையும் வரியடைவே கற்றவர்; பரம ஆஸ்திகர்.

... Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada ...

யஜுர்வேத ஸித்தாஞ்சனம்.

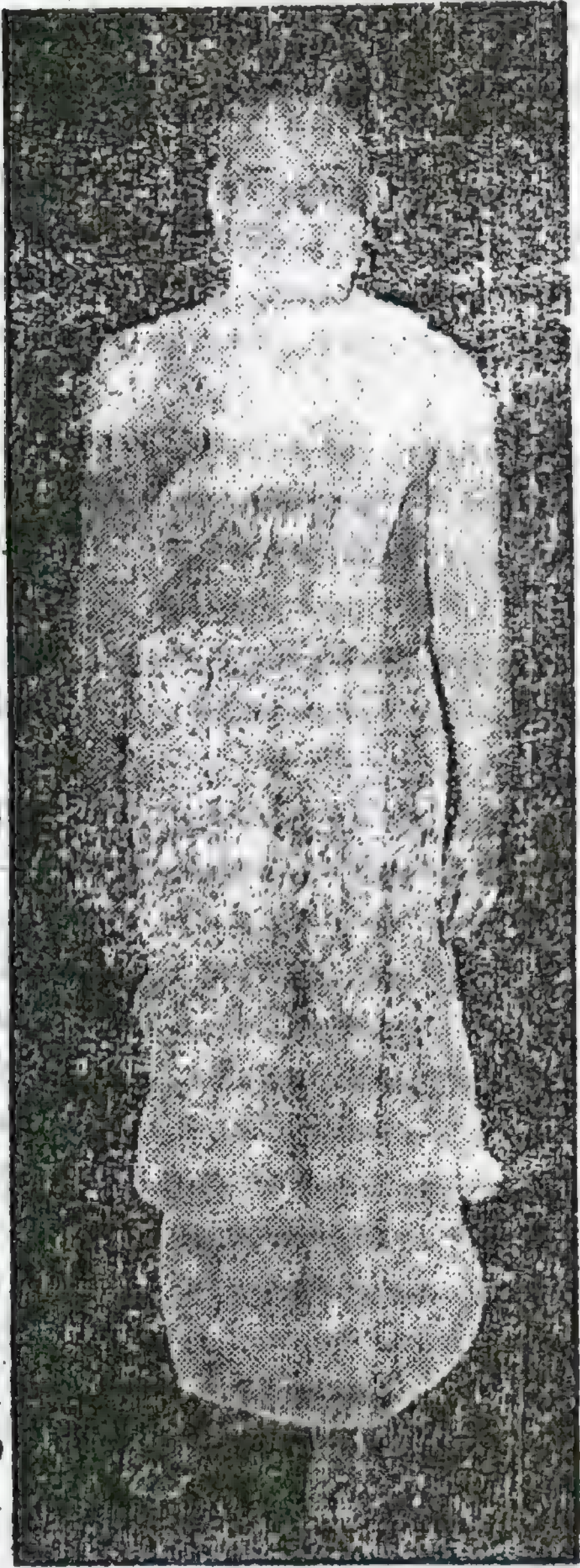
நம் பத்ராதிப ஸ்வாமி பல்வருஷங்களுக்கு முன்பு வேதாத்யயந ஸர்வஸ்வமென்றும், பதபாட பரித்ராணமென்றும் பத்தெட்டு நூல்களை ஏற்கனவே வெளியிட்டிருக்கிறாரென்பது உலகப் பிரசித்தம். ஸமீப காலத்தில் யஜுர்வேத ஸித்தாஞ்சனம் மென்கிற க்ரந்தத்தை இயற்றி வெளியிடத் தொடங்கி யிருக்கிறார். இதில் விரிவான அவதரணிகையும் மூன்று ஆஹ்நிகங்களும் வெளிவந்திருக்கின்றன. க்ரந்த விபி கலந்த தம்ழ் விபியிலேயே வைதிகர்கள் அனைவரும் எளிதாக அறியலாம்படி இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்த க்ரந்தம் இப்போது முடிவுபெறவில்லை. பத்து ஆஹ்நிகங்கள் வரையில் தொடர்ந்து செல்லக்கூடும். பெற விரும்புமுள்ளவர்கள் 25 N. P. ஸ்டாம்பு மட்டும் அனுப்பிப் பெறலாம்.

இங்ஙனம்,

சி. அ. அனந்தாநிவாஸ்.

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மஹாதீபரின் பரமபத ப்ராப்தி

(A. ராமா நுஜாசாரி, B.A., 60, பெருமாள் கோயில் தெரு, சென்னை-15.)

'வாஸுதேவஸ்ஸர்வம்' என்றும் 'உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன்' என்றும் பேசப்படுகிற மனப்பக்கு வம் படைத்தவரும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ உலகில் பிரக்யாதிபெற்றவருமான ஸ்ரீமான் உ. வே. C. S. பார்க்குசாரதி அய்யங்கார் ஸ்வாமி, B.A., B.L., இந்த தனார் மாதம் 'எல்லை இளங் கிளியே' யன்றைய நினம் (30—12—71) தமது 76-வது வயதில் ஆசாரியன் திருவடியடைந்தார் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

பவானி தாலுக்காவைச் சேர்ந்த இப்பாகவ தோத்தமர் ஆங்கிலக் கல்வியுடன் தமிழ் சமஸ்கிருதம் இரண்டிலும் பாண்டித்யம் பெற்று ஞானமனுட்டானமிவை நன்குகவே யுடைய ரான ஆசார்யர்களிடம் சம்பிரதாய கிரந்த கால கேஷபங்கள் அடைவேகேட்டு ஜ்ஞான நிதியாக விளங்கினார். 1928-ம் ஆண்டு வடதிசைக்கண் ணுள்ள லாஹூரில் அப்போதைய ஐக் கிய பாரதத்தின் பஞ்சாப் கவர்மென்ட் சர்வி ஸில் சேர்ந்து 20 வருஷங்கள் பணியாற்றியபின் 1948-ல் மத்ய கவர்மென்ட்டுக்கு மாற்றப்பட்டு தலைநகரான டெல்லிக்கு எழுந்தருளி உணவு மந்தராலயத்தில் 1958-வரை பணியாற்றினார். லாஹூரிலும் டெல்லியிலும் ஸ்வாமி ஓய்வு நேரங்களிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் ராமா னு பாஷ்யபரமான கீதோபந்யாஸங்கள் நூற் றுக் கணக்காகச் செய்து ஆயிரக்கணக்கான ஆஸ்திகப் பெருமக்களைப் பக்தி பரவசராக்கின பெருமை பெற்றார். மேலும் பகவத் விஷய, ஸ்ரீபாஷ்ய ரகஸ்ய கிரந்த காலட்சேபங்கள் பல

செய்து டெல்லி வாழ் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை உஜ்ஜீவிக்கக் செய்து அவர்களின் கிருதக்ஞானத்தக்குப் பாத்திரரானார். தவிர இவருடைய திருமாளிகையில் பல வரு ஷங்கள் எப்பெருமானார், மணவாள மாமுனிகள், மற்ற ஆழ்வார் ஆசாரியர்களின் திருநகரத்திரோத்ஸவ பரிபாலனத்தைத் தில்வியப்பிரபந்த சேவை சாத்துமுறை, உபந்யாஸங்களுடன் டில்லி ஸ்ரீவைஷ்ணவ சபையின் சார்பில் நடத்திவந்தார். இவ்வுத்ஸவங்களுக்கு இவர்செய்த உபகாரம் சொல்லத்திறமில்லை.

1951 மார்ச்சுமாதம் ஸ்ரீமான் உ. வே. காஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா ஸ்வாமியின் சஷ்டியப்த பூர்த்தி மஹோத்ஸவம் சென்னையில் போல் 'நி:பூதோ ந

பனிஷ்யதி' என்று டெல்லி நகரிலும் ஒரு வாரம் கொண்டாடப்பட்டது. ஸ்வாமியை அவ்விடத்துக்கு அத்யாபக வேதபாராயண கோஷ்டிசாஸனம் எழுந்தருளப்பண்ணி மாபெரும் சபைகளைக் கூட்டி டெல்லி வாஸிகள் கௌரவித்ததை நாடு நகரமும் நன்கறியும். இதற்கான ஏற்பாடுகளை (late) Dr. Sir K. S. கிருஷ்ணனைத் தலைவராகக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி நிர்வகித்தது. அந்தக் கமிட்டியில் நமது ஸ்ரீ C. S. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் ஸ்வாமி பொக்கிஷதாரராக இருந்து இரவு பகலாக, பக்தி சரத்தையுடன் ஆற்றிய சேவையை உலகம் என்றும் மறக்க முடியாது.

1958-ல் மத்திய சர்க்கார் சர்விலிளிருந்து ஓய்வு பெற்று இந்த ஸ்வாமி சென்னை திருவல்லிக்கேணியை வாசஸ்தலமாகக் கொண்டார். இங்கு எழுந்தருளிய சில மாதங்களிலேயே ஸ்ரீபார்த்தசாரதி ஸ்வாமி தேவஸ்தான தர்மகர்த்தாவாக நியமிக்கப்பட்டுக் கீதாசாரியனுக்கு ஐந்து ஸம்வத்ஸரம் கைங்கர்யம் செய்யும் பெரும்பேறு ப்ராப்தமாகப் பெற்றார்.

1970 நவம்பரில் மணவாள மாமுனிகளின் ஆளுவது நூற்றாண்டு பூர்த்தி விழா தேசமெங்கும் கொண்டாடப்பட்டது பிரஸித்தம். அச்சமயம் தலைநகர் டெல்லியில் இவ்வரிய சரித்திரபூர்வமான சம்பவத்தின் ஞாபகார்த்தமாக 'ஸ்ரீராம மந்திர்' என்ற சக்கிரவர்த்தித் திருபுகன் சன்னிதியில், ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் கோயில் கொண்டிருக்கும் 'தானுகந்த திருமேனி'யைப் போன்றவ எம்பெருமானோடைய திவ்யமங்களை விக்ரஹப் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு சம்பீரோக்ஷணம் நடந்தது. இக் கைங்கர்யத்தில் சென்னை நகரப் பிரதிநிதியாகவிருந்து ஸ்ரீ C. S. பார்த்தசாரதி அய்யங்கார் ஆற்றிய சேவையை 'ஸ்ரீராம மந்திர்' ஸ்தலாசார்யரான பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீ ஸ்ரீமந் நாராயணராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமி மிகவும் பாராட்டி மங்களாசாஸனம் செய்து கௌரவித்தார்.

சுமார் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன், நூற்றாண்டுவிழா கொண்டாட்டின் திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீவேத வேதாந்த வர்த்தனி சபாவின் பிரஸிடென்ட் பதவியைக் கடைசிவரை ஏற்று சபையை அலங்கரித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்திற்கு ஸ்ரீபார்த்தசாரதி அய்யங்கார் ஸ்வாமி செய்த சேவை வாசாம கோசரம். இவர் திருவல்லிக்கேணியில் எழுந்தருளியிருந்த இந்த 15-16 வருஷங்களில் ஒரு நிமிஷமும் வீணாக்காமல் சத்விஷயங்களிலேயே போது போக்கினார் என்றால் அது அதிசயமாக தியன்று. அட்வகேட் ஸ்ரீசம்பகேசய்யங்கார் போன்ற மேதாவிசாஸன சம்பிரதாய கிரந்த காலட்சேபங்களில் ஈடுபட்டிருந்து 'முன்னவாரம் நம் குரவர் மொழி களுள் ளப் பெற்றோம், முழுது நமக்கவை பொழுது போக்காகப் பெற்றோம்' என்று மாமுனிகள் அருளிச்செய்தபடி பெருமிதம் கொண்டு வாழ்நாளைப் போக்கின பாக்கியம் பெற்றார் இப் பெரியார்.

ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அய்யங்காருடைய ஆத்ம குணங்களையும் பாண்டித்யத் தையும் பல வருஷங்களுக்கு முன்னமே கண்டறிந்த நம் காஞ்சி ஸ்ரீமத் உ. வே. அண்ணங்கராச்சார்ய ஸ்வாமி 1958-ல் தாம் பிரசுரித்த "வைதிக லௌகிக மஹந்ய மண்டலி" என்ற புகைப்படப்புத்தகத்தில் ஸ்ரீ அய்யங்காருடைய திருஉருவப் படத் திற்கும் இடமளித்திருந்தது ஆச்சரியமில்லையன்றோ! இப்படிப் பலவிதத்திலும் பெருமைவாய்ந்த இந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவ திலகத்தின் மறைவால் நம் சம்பிரதாயத் திற்கு ஈடு செய்ய முடியாத நஷ்டம் என்பது யாவரும் ஒரு குரலாகச் சொல்லும் ஓல மொழியாகும்.

ஸ்ரீமத் R. V. சேஷாத்ரி ஸ்வாமியின் பாராட்டு

[சென்னை உப்பட்டுர் ஆழ்வார் செட்டியார் சாரிடி ஹாலில் நடந்து வந்த ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் திருப்பாலை யுபந்யாஸ கோஷ்டியில் 8-1-75 தேதி மாலை சென்னை அட்வகேட் ஸ்ரீ உ. வே. R. V. சேஷாத்ரி ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் உபந்யாஸ வைபவத்தைப்பற்றி அரைமணிகாலம் உபந்யஸித்து, அதை அப்படியே தமது கையாலும் எழுதித்தந்த கட்டுரை வருமாறு:— (அவகாசக் குறைவினால் சில பாராக்களைப் பிரசுரிக்க இயலாமைக்குப் பொறுப்பது).
தி அ. அனந்தாழ்வான்.]

8-1-75ஆம் தேதி அடியேன் (R. V. சேஷாத்ரி) நிகழ்த்திய உரை

ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருவடிகளில் தலைதாழ்த்தி, பக்தஜனங்களனைவர்க்கும் பிரணாமங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சிறிது விஜ்ஞாபிக்கிறேன். நேற்றுதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டதுபோலுள்ள திருப்பாலை காலசேஷம் முடியுந் தருவாயில் இருக்கிறது. 24 பாசுரங்கள் முடிந்துவிட்டன. இவ்வருஷம் நம் ஸ்வாமி மிகவும் திருமேனி சிரமப்பட்டுக்கொண்டு உபந்யாஸம் செய்தருளி வருகிறார். ஸ்வாமிக்கு உடல்நிலை பாங்கில்லை. அதிகநேரம் பேசமுடியாத நிலை இருந்தும் சிரமம்பாராமல் வழக்கம்போல் ஒன்றையும் விட்டுவிடாமலும், அதிகப்படியாகவும் உபந்யாஸம் செய்துவருகிறார். நாமெல்லாம் ஸ்வாமிக்கு மிகமிகக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இதற்குமுன் ஸ்வாமிக்குக் கடமைப்பட்டதைக் காட்டிலும் இவ்வருஷம் நூறு மடங்கு அதிகமாகவே கடமைப்பட்டுள்ளோம். மிக்க சிரமத்திலும் ஸ்வாமி நம்மைத் தமது உபந்யாஸங்களினால் தினமும் பரவசமடையச்செய்து வருகிறார். வழக்கம்போல் ஒவ்வொரு பாசுரத்தையும் பரக்க உபந்யஸித்துவந்தபோதிலும் “மாயனை மன்னு” “கீழ்வான்” “தூமணி மாடத்து” “உந்து மதகளிற்றன்” “முப்பத்துமூவர்” முதலிய பாசுரங்களின் விவரணம் இவ்வருஷம் அத்யத்புதமாக அமைந்தது.

“மாயனை மன்னு” பாசுரத்தை சுமார் இரண்டேகால்மணிநேரம் வ்யாக்யாஸித்தருளினார். “முப்பத்து மூவர்” பாசுர உபந்யாஸத்தன்று ஸ்வாமி செய்யக்கூடாத பெரிய ஸாஹஸத்தையே செய்துவிட்டார். அன்று மாம்பலத்தில் நடந்த ஸதஸ்ஸில் ஒருமணிநேரம் பேசிவிட்டு, பிறகு நுங்கம்பாக்கத்தில் நடந்த திருப்பாலை ஸதஸ்ஸிலும் ஒருமணிநேரம் உபந்யஸித்துவிட்டு மாலையில் வழக்கம்போல் இங்கேயும் உபந்யாஸம் செய்தருளினார். அன்று டில்லி சுப்ரீம் கோர்ட்டு நீதிபதி கனம் அழகிரிசாமி அவர்களும், சென்னை ஹைகோர்ட்டு நீதிபதி கனம் ஸேதுராமன் அவர்களும் சபைக்கு விஜயம் செய்திருந்தபடியால் ஸ்வாமிக்கு உத்ஸாஹம் அதிகமாகிக் காலத்தை மறந்தே உபந்யஸித்தருளினார். இவ்விதம் செய்யவேண்டாது. நம்முடைய சரீரம் ப்ராச்சுத சரீரம். வயது அதிகமாக அதிகமாக அதன் சக்தி குறைந்து வருகிறது. ஆகையால் ஆயுஷ்வேதசாஸ்திரவிதிப்படி சரீரத்தை சக்திக்கு மீறி மாய்த்துக்கொள்ளக்கூடாது. ஸ்வாமி அந்தவிதியை யெல்லாம் புறக்கணித்து

ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்தை மீறுவது சிறிதும் தகாது. திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஒரு சமயம் எம்பெருமானார் மானுசரத்தை நிறுத்த நேர்ந்தபோது அவர்க்கு போஜன வஸதி ஏற்பாடுசெய்யத் திருக்கோட்டியூரிலிருந்து ஸ்ரீரங்கத்திற் கெழுந்தருளுகையில், காணிரி மணலில் அவரைக் கொண்டவிட்டு வெகுநேரம்கிடந்த எம்பெருமானாரது திருமேனியில் பரிவுதிரம்பியபொய்யாச்சான். நம்பியைக்கடித்துபேசித் தமது பரிவை வெளியிட்டாரென்பது பிரசித்தம்; அத்தகைய பரிவு நமக்கெல்லாம் ஸ்வாமியின் திருமேனியில் இருக்கவேண்டும், இருக்கின்றது. அடுத்த வருஷம்முதல் ஸ்வாமி இம்மாதிரி தினந்தோறும் மணிப்பாவது தெரியாமல் உபந்யாஸம் பண்ணக் கூடாது; பண்ணவும் நாம் விடக்கூடாது. வாரத்திற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு நாள் உபந்யாஸங்கள் ஏதாவது ஒநிஷயத்தைப்பற்றித் திருப்பாவையில் ஸம்பந்தப்படுத்திப் படி செய்தால் திருப்பாவை முழுவதுமே நாளைகளில் உபந்யஸிக்கப்பட்டதாகும். இதைல்லாம் அடியேன் ஸ்வாமிக்கு நினைவூட்டுகிறேன். உபதேசிக்கவில்லை. [அன்பர்களே! இதை நான் பேசும்போது ஸ்ரீ ஸ்வாமி சிரித்துக்கொண்டே ஸாதித்தார்—'உபதேசிக்கவும் சிஷிக்கவும் ஹக்கு உண்டு' என்று. அப்போது சபையோர் கரகேஷம் செய்தனர்].

ஸ்ரீ ஸ்வாமி மற்றவர்களைப்போலல்லாமல் இளமையே தொடங்கிக் கடுமையாக உழைத்தவர்; இந்தத் திருமேனியின் அருமை பெருமையை யறியாதாரில்லை. ஸ்வாமி ஒருநாளைக்குப் பதினாறு மணிகாலம் எழுதிவரும் வழக்கத்தை. இன்றைக்கும் விடவில்லை. அர்ச்சாவதாராதுபவத்தில் ஐதூஹஸமோ அபரிமிதம். பெருமாள் புறப்பாடுகளில் இரவுபகலாக கொஷ்டியைக் காப்பதை இந்தப் பிராயத்திலும் விடவில்லை. ஆஹாரத்தில் விருப்பமே கிடையாது. ஏதா சில பருக்கைகளைக் கிண்ணியில் வைத்துக்கொடுக்க அமுது செய்வதை முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பே நேரில் கண்டிருக்கிறேன். அது கிடக்கட்டும்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி எந்தவிஷயத்தை நினைத்துக்கொண்டு உபந்யஸித்தாலும் 'இது தான் ஸ்வாமிக்குத் தெரியும்போலும்; இதுதான் ஸ்வாமி கற்றதுபோலும்' என்றே ஒவ்வொருவரும் நினைக்கும்படியா யிருக்கும். திருப்பாவையைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. திருப்பாவை யுபந்யாஸத்திற்குக் காரணபூதரே ஸ்வாமிதான். இதற்கு மார்க்கதர்சிய நம் ஸ்வாமிதான். இதை எல்லா வித்வான்களும் மறுக்காமல் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். நமஸ்வாமி திருப்பாவைக்குத் தமிழ்பாஷையிற்போலவே ஸம்ஸ்கிருதம் தெலுங்கு ஹிந்தி ஆகிய பாஷைகளிலும் விரிவாக வியாச்சியானங்களை யெழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். ஸ்வாமி சென்னையில் காலசேபம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னமே இப்படி பல வியாக்கியானங்களை வெளியிட்டிருப்பதால் அவை உலகமெல்லாம் பரவி யிருக்கின்றன. அவற்றைக்கண்டும், ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களை நேரில் கேட்டும் ஆங்காங்குப் பண்பர்கள் திருப்பாவை யுபந்யாஸங்கள் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு வில்லிவாக் கத்தில் ஒரு திருப்பாவை ஸதஸ்ஸம் நடந்தது. அதில் அடியேனை அத்யக்ஷண உட்காரவைத்துவிட்டபடியால் ஆதிமோடந்தமாக இருக்க நேர்ந்தது. பலவித வான்கள் திருப்பாவைப் பாசுரங்களை விளக்கி உபந்யஸித்தார்கள். முழுவதும் நம் ஸ்வாமி விளக்கியுள்ள விஷயங்களை யென்பதை ஸபையோர்களே பேசிக்கொண்

டார்கள். நம் ஸ்வாமியின் பாணியாகவே விவரித்தார்கள். அதில் வேறு பாணி இடையாது. அவ்வளவுதூரம் நம் ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களும் விபாக்கியான நூல்களும் வேருன்றி யிருக்கின்றனவென்று நான் உண்மையில் ஸந்தோஷமே படைந்தேன். சில வித்வான்கள் இதைத் தாங்களே வெட்டவெளிச்சமாக ஸபையி லேயே சொல்லுகிறார்கள்; சிலர் தங்கள் பெருமைக்கு டங்கமாகுமோவென்று அருமையினால் மறைக்கிறார்கள். இது வித்வான்களுக்கு ஸஹஜமேயாகும்.

பல பெரிய ஸங்கீத வித்வான்களின் வழியைப் பின்பற்றிச் சிறிய வித் வான்கள் சங்கீதக் கச்சேரிகள் நடத்துவார்கள் அதை அரியக்குடிபாணி மஹாராஜ புரம் பாணியென்று பெரிய வித்வான்களின் பெயரையிட்டுக் கூறுவார்கள். அதே போல் நம் ஸ்வாமியின் பாணியைக் கைப்பற்றப் பலரும் ஆசைப்படுவது நன்றே.

இந்த இடத்தில் ஸ்வாமியின் பெருமையை ஓரளவு சொல்லவேண்டும். ஸ்வாமி ஒரு (Genius) மாமேதை என்பதில் ஐயமில்லை. ஏராளமான விஷயங்களைக்கற்று மனத்தில் தேக்கிவைத்து வேண்டும்போது விநியோகிப்பது, விஷயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்து அபூர்வ ஸ்புரணத்தால் பிறழ் திகைக்குமபடி எடுத்துக்கூறுவது ஆகிய இவ்விரண்டும் மாமேதையின் அம்சங்களாகும். இவை நம் ஸ்வாமியிடம பரிபூர்ணமாக இருக்கக் காண்கிறோம். உதாரணமாக திருப்பாவையில் ஆழ்வார்களை எழுப்பும் பாசுரங்களை எல்லாவற்றிலும் உள்ளே சயனித்திருக்கிற ஒரு வ்யக் தியை வெளியிலுள்ளவர்கள் எழுப்புவதாகக் காண்கின்றது. ஆனால் "தாமஸி மாடம்" என்ற பாசுரத்தில் "மாமீர் அவளை எழுப்பீரோ" என்று கூறி ஒருத் தியைக் கூப்பிட்டு மற்றொருத்தியை எழுப்பமாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதன் விசேஷத்தை நம் ஸ்வாமி கூறுகிறார்—"இது திருமழிசையாழ்வாரை எழுப்பும் பாசுரம். மற்ற ஆழ்வார்களுக்கு ஆசாரியன் ஒருவர் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. திருமழிசையாழ்வார் ஒருவருக்குமட்டும் பேயாழ்வார் ஆசாரியனானதாக நம் தருபரம பராப்ரபாவ நூல் கூறுகின்றது. ஆகவே பேயாழ்வாரை விளித்துத் திருமழிசையாழ்வாரை எழுப்பச் சொல்லுவதாக [அதாவது திருத்திப் பணிகொள்ளச் சொல்லுவதாக] கூறப்பட்டிருக்கிறது என்று. இது மிகப் பொருத்தமான ஆராய்ச்சியல்லவா? ஸ்வாமியின் அத்யாச்சர்யமான உல்லேகங்கள் இதைப்போல் நூற்றுக்கணக்காக இருக்கின்றன.

ஆழ்வார்களை எழுப்பும் பாசுரங்களை நம் ஸ்வாமி நிர்வஹித்து வருவதைப் பற்றிச் சிறிது விரித்துக்கூற விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி அபிப்ராயபேதம் அதிகம் காண்கின்றது. ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கு இந்த விஷயம் புரிவது அரிது. உண்மையில் ஆண்டாள் ஆழ்வார்களையா அவ்வப்பாசுரங்களினால் எழுப்புகிறாள்? இக்காலத்து உபந்யாஸகர்களில் ஒருவர் ஒரு பாசுரத்தில் ஒரு ஆழ்வார் எழுப்பப் படுவதாகக் கூற, மற்றொருவர் அதே பாசுரத்தில் வேறொரு ஆழ்வார் எழுப்பப் படுவதாகக் கூறுகிறாரே இதன் உண்மை என்ன? சற்று விவரிக்கிறேன். மொத்தம் பத்துப் பாசுரங்களில் பத்து பாகவதர்கள் எழுப்பப்படுகிறார்கள். அவர்களின் லக்ஷணங்களை ஆராயுங்கால் நம்முடைய சிறந்த பாகவதர்களான பத்து ஆழ்வார்களும் அந்த லக்ஷணங்களை யுடையவர்களாகக் காணப்படக்கூடும். ஆகவே ஒவ்

வொரு ஆழ்வார் எழுப்பப் படுவதாக இதர உபந்யாஸகர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள். அவர்கள் மேலெழுந்தவாரியாக “பேய்ப்பெண்ணே” என்று வருகிற பாசரம் பேயாழ்வாரைக் குறிக்கிறது...என்று இவ்விதம் சிரமப்படாமலே சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நம் ஸ்வாமிக்கு எல்லா ஆழ்வார்களுடையவும் எல்லாப் பாசரங்களும் திடமாகத்திருவுள்ளத்தில் குடிகொண்டிருப்பதால் திருப்பாவையிலுள்ள எழுப்பும் பாசரத்தின் ஒவ்வொரு அக்ஷரம், பதம், வாக்கியம், அடி—இவற்றிற்குச் சரியாக அந்தந்த ஆழ்வாரின் பாசரங்களிலுள்ள சொற்களை எடுத்து ஸமன்வயப்படுத்தி அசைக்கமுடியாதபடி அப்பாசரத்தில் குறிக்கப்படும் ஆழ்வாரை அகச்சான்று மூலம் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இது அவருடைய அஸாதாரணப் பெருமை யாகும். மற்ற வித்வான்களால் இது இயலாது என்றே கூறலாம். இந்த அபிப்ராய பேதங்கள் ப்ரமாதமானவையல்ல. வித்வான்களின் உபந்யாஸ சாதூர்யத்திற்கு இது ஒரு உரைகல். அவ்வளவுதான். “புள்ளும் சிலப்பினகான்” பாசரம் முதலாக “எல்லே யினங்கினியே” பாசரம் வரையில் ஆழ்வார்களை யெழுப்புவதாக நம் ஸ்வாமி ஸாதிக்கும் நிர்வாஹங்கள் ஸ்வாமியின் பல பல வுரை நூல்களில் அச்சேறி உலகம் பரவியிருப்பதால் ஆங்காங்கு உபந்யாஸகர்கள் அதையே தழுவியும் மனப் பாடங்கொண்டும் பிரவசனம் செய்துவருவதற்கு ஸ்வாமியின் பக்தர்கள் பலரும் நன்றி பாராட்டவே கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆழ்வார்கள் பரமான அர்த்தங்கள் மட்டுமேயன்று. ஸ்வாமியின் உரை நூல்களிலுள்ள ஸ்வகீய மேதா ப்ரபாவ விவ்விதங்களான விசேஷார்த்தங்க ளெல்லாவற்றைப்பற்றியும் இப்படியே சொல்ல வேண்டும்..

நம் ஸ்வாமியின் மேதாவிலாஸம் (ஞானப்பொலிவு) ஈடு இணையற்றது. ஒரு ரத்னம் போன்றது. பஹுமுகியானது. ஒரு ரத்னத்தின் ஒவ்வொரு பட்டையுமே எப்படி பிரகாசமாக மின்னுகிறதோ, அப்படியே நம் ஸ்வாமியின் ப்ரதிபை பஹுமுகங்களாலும் மின்னுகிறது. ஸ்வாமி ஒரு many faceted genius. ஸ்வாமியிடம் ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான பலவும் ஒருங்கே குடிகொண்டிருக்கின்றன. அவை யாவன—வேதா த்யயனம், வேதலக்ஷணஜ்ஞானம், ஸம்ஸ்க்ருத ஸாகர ப்ரங்கதேத்வம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியக் கடல்கடந்தமை, அருளிச்செயல் வல்லமை, கவனசக்தி எல்லாம் ஒருங்கே அமைந்திருப்பது மிகவும் வியக்கத்தக்கது. வேதமோதியிருந்தால் பாஷாஜ்ஞான மிருக்காது பாஷாஜ்ஞான மிருப்பவர்களுக்கு வேதம் வராது. முதலில் ஸம்ஸ்க்ருதம் படித்துவிட்டால் பிறகு தமிழ்ப்படிக்காது. முதலில் தமிழைப் படித்துத் தேர்ச்சிபெற்று விட்டால் பிறகு ஸம்ஸ்க்ருதம் வராது. நம் ஸ்வாமிக்கு எந்த ஞானத்தில்குறைகூற முடியும்? வடமொழி தென்மொழிகளிரண்டிலும் நம் ஸ்வாமிக்கு துல்யமான கவனசக்தியிருப்பது அபூர்வமான செல்வமாகும். உபந்யாஸங்கள் செய்யுமாற்றலும் வியாக்கியானங்கள் வியாஸங்கள் எழுதுமாற்றலும் நம் ஸ்வாமி யிடத்தில் தவிர மற்றோரிடத்தில் காணக்கூடக்காது. ஸ்வாமியின் நூல்களைப்படித்துவிட்டு மற்று எதைப்படித்தாலும் உப்பில்லாத உணவாகவே காணும்.

நம் ஸ்வாமி பகவானின் ஓர் அபூர்வஸ்குஷ்டியென்னவேண்டும். இப்படி லக்ஷத்தில் ஒருவரை பகவான் பல நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை தான் படைக்கிறான். மணவாளமாமுனிகளுக்குப் பிறகு நம் ஸ்வாமிதான் மாமேதை. இவரைப்போல் இன்னொரு மஹாபுருஷரை இன்னும் எவ்வளவு

காலத்திற்குப் பிறகு பகவான் ஸ்ருஷ்டிக்கப் போகிறானா? இப்போது 44-வது பிராயத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற நம் ஸ்வாமி..சுமார் 75 வருஷகாலமாக ஸ்ருஷணவதரிசனத்திற்குச் செய்திருக்கும்—செய்துவரும் பணி அபாரமானது. ஸ்வாமியால் விளக்கவுரை செய்யப்பெறாத உபயஸ்தாந்த ரஹஸ்ய ஸம்பிரதாய நூல் வடமொழியிலோ தென்மொழியிலோ ஒன்று மிச்சப்பட்டிருப்பதுண்டோ இவன்று ஒவ்வொருவரும் பார்க்கவேணும். இந்த நூற்றாண்டையே அன்னம்பாசார்ய சகாப்தமென்று கூறலாம். ஸ்ருஷணவ ஸம்பிரதாயத்தின் வரலாறு பிற்காலத்தில் எழுதப்படுமானால் அதில் நம் ஸ்வாமியே அதிகமான இடம் பெறுவதற்கு உரியராவர். இதில் யாருக்குப் ஐயமிராது.

அடிக்கடி நான் எனக்குள்ளே சிரித்துக்கொள்ளும் ஒரு விஷயத்தை யெழுதுகிறேன். ஸ்வாமி தமது வியாக்கியான நூல்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான விஷயங்களை விளக்கியுள்ளார்; நன்து விளக்கிவிட்டு 'மற்றவற்றை வல்லார் வாய்க் கேட்டுணர்க' என்றொருவரி எழுதிவைப்பர்; அப்படி பல விடங்கள் காண்பேன். காணும்போது 'ஸ்வாமியைக் காட்டிலும் வேறு யார் இவ்விஷயங்களை இன்னும் விளக்கவல்லவருளர்!' என்று என்னுள்ளே சிரித்துக்கொள்வேன்.

29—12—74 தேதியன்று மாலை மேலமார்பலம் சங்கரமடத்தில் ஸ்மார்த்தப்ரமுகர்கள் நடத்திய வேதபரிஷத்துக்குப் போயிருந்தேன். அவ்விடத்தில் நம் ஸ்வாமி காட்டிய வேதத்திறமையாற்பற்றி எழுதாதிருக்க முடியவில்லை. வேதத்தில் நம் ஸ்வாமியின் பரிச்சரமம் ஒப்பற்றது. வேதத்தில் ஸ்வாமி செய்திருக்கும் செய்துவரும் ஆராய்ச்சிகள் அபூர்வமானவை. ஸம்பிகாலத்தில் ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டிருக்கிற யஜுர்வேத ஸித்தாஞ்ஞனமென்னும் நூல் அன்று அங்குகனபாடிகளால் அரங்கேற்றப்பட்டது. ஸ்வாமியின் வேதோபந்யாஸத்தைக் கேட்ட ஸ்மார்த்த கனபாடிகள் பலர் பேசினதைத் தெரிவிக்கிறேன். "ஸ்வாமி செய்திருக்கும் வேதபத ஆராய்ச்சிகள் வாசாமகோசரம்; இப்படி வேறு யாராலும் செய்ய இயலாது; இந்த வயதில் இப்படி வேத பதங்களை அகராதி வரிசையில் எடுத்தெழுதி அவற்றின் ஸ்வரபேதங்களையும் அதற்கான காரண விசேஷங்களையும் ஸ்வாமிதவிர வேறுயாரால் எடுத்துரைக்க முடியுமா? அதுதான்! ஆச்சரியம்!", என்றார்கள்.

நம் ஸ்வாமியை அத்விதீயர் என்றே சொல்லவேணும். ஆங்கிலத்தில் unique personality என்று சொல்வார்கள். இவ்வளவு புலமையுடன் ஸலக்ஷண ஸபாஷ்ய வேதஜ்ஞாதாவாக இருப்பவர் நம் ஸ்வாமி ஒருவரே. ஸ்வாமியிடம் காணப்படும் மேலே கூறிய ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடான விஷயங்கள் ஸ்வாமியை அத்விதீயராக ஆக்கும். முக்கியமான விஷயம் ஸ்வாமியின் ஞாபக சக்தி; தம்முடைய உபந்யாஸத்தில் இடையிடையே அருளிச்செயல், வேதம், கதை, பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ரங்கள் முதலியவற்றினின்றும் மேற்கோள்களை யெடுத்துக் காட்டும்போது பாசுர லக்கம், (வேதமாயிருப்பின் இன்ன காண்டம், இன்ன ப்ரசநம் என்பர்.) முதலியவற்றைக் குறிப்பிட்டே விளக்குவது அவரு

டைய ஸ்ம்ருதி விசேஷத்தை வெளிப்படுத்தும். நாம் எவ்வளவோ படிக்கிறோம், படிப்பதில் ஒரு பாகம் தான் நினைவிலிருக்கிறது. மனத்துளிருப்பதில் ஒரு பகுதியே சொல்ல முடிகிறது. ஸ்வாமி தாம் கற்ற ஸகல கலைகளையும் (விநோத ரஸமஞ்சரி, ஆத்திச்சுடி முதற்கொண்டு பாஷ்யங்கள் வரை) தம் நுனி நாவில் கொண்டுள்ளார் என்றால் அவர் ஒரு அபூர்வ வ்யக்தியென்றல்லது வேறு என்ன சொல்லலாகும்!

மற்றொரு விசேஷம். ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களில் நம் பூர்வாசார்யர்களின் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களின் நறுமணம் காழும். திருப்பாவைப் பாசுரங்களை விவரிக்கும்போது ஸ்ரீவசனபூஷணம், ஆசார்யஹ்ருதயாம் போன்றவற்றினின்றும் அர்த்த விசேஷங்களை (சூர்ணிகையின் இலக்கத்தோடுகூடவே) வாரிவழங்குவது கேட்போரைப் பரவசப்படுத்தும்.

ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லும் போது இடையே ஆயிரம் விஷயங்கள்வந்து புகுந்தாலும், ஆரம்பத்தில்விட்ட இடத்தை மறவாமல் பிடிக்குமாற்றல் நம் ஸ்வாமிக் கே அஸாதாரணமானது. இப்படியாக ஸ்வாமியைப்பற்றிச் சொல்லும் விஷயங்கள் ஏறிட்டு உபசாரமாகச் சொல்லப்படுவதன்று. அவ்வளவும வஸ்தவமான அம்சங்கள். அதிசயோக்தியன்று.

இன்னுமோர் விஷயத்தை விண்ணப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உபந்யாஸம் செய்வதில் ஒருவித ஆர்ஜவம் ஸ்வாமிக்கு உண்டு. அதாவது செப்பம் அல்லது செம்மை. 'இதெல்லாம் யாருக்குத் தெரியப் போகிறது' என்றெண்ணாமல் வ்யாகரண ஸூத்ரங்கள், ப்ரஹ்மஸூத்ரங்கள் போன்ற பலவற்றைப் பிரமாணமாக எடுத்துக்கூறும் ஆர்ஜவத்தையே இங்குக் குறிப்பிட்டேன். நோட்டு, குறிப்பு இவைகளை வைத்துக்கொண்டு உபந்யஸிக்கும் வித்வான்கள்கூட நம் ஸ்வாமி கையாளும் அவ்வளவு மேற்கோள்களை உதாஹரிக்கக் காண்கின்றிலோம். இவை யெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஸ்வாமியின்எளிமை மிக விளங்குகின்றது. யானைக்குத் தன் பலம் தெரியாது என்பார்கள் அன்றோ! அதுபோல் ஸ்வாமியும் தாம் தம் பெருமையறியார். நண்பர்கள் எவ்வளவு ஸாமான்யர்களானாலும் பரிவுடன் பேசுவர்; கடிதங்கள் எழுதுவர். இப்படிப்பட்ட ஸௌலப்ய குணத்தை ஸ்வாமியைப் போன்ற யோக்யதை படைத்த வேறெவரிடமும் காணவியலாது. நம்மிடம் ஸ்வாமி கலந்து பழகுவதன் மூலம் அவருடைய ஸௌசீல்யம் நன்கு வெளிப்படுகிறது.

கடைசியாக ஒருவார்த்தை. இந்த ஸ்வாமியின் உபந்யாஸங்களைப் பலகால்கேட்கும் நாமே பாக்யசாலிகள். நாமெல்லாரும் "இல்லையெனக்கெதி ரில்லையெனக்கெதிரில்லை யெனக்கெதிரே" என்று மகிழ்ந்து பெருமைப்படவேண்டும். இப்பெருமைக்கெல்லாம் காரணபூதரான நம் ஸ்வாமி பல்லாண்டு பல்லாண்டு ஆரோக்யத்துடன் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று பகவானைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

தாஸன் R. V. சேஷாத்ரி.

ஸ்ரீ :

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின்

திவ்யப்ரபந்த மஹாந்தியில் (4)

234. * உபாயம-உபேயம். * உபய வேதாந்தங்களிலும் முக்கியமாக நிஷ்கர்ஷித்தறியவேண்டுவது உபாயமும் உபேயமுமேயாகும். உபேயமென்பது—பலன். உபாயமென்பது—பலனைப்பெறுவிக்குமது. சிலர் ஈச்வரனை உபேயமாகக்கொண்டு கருமம் முதலியவற்றை உபாயமாகக் கொள்வர்; சிலர் ஐச்வார்ய கைவல்யாதிகள் பலவற்றை உபேயமாகக்கொண்டு ஈச்வரனை உபாயமாகக் கொள்வர். வடிக்கட்டின ஸம்பந்தாயத்தில் உன்னினைவர்கள் “அவன் திருவடிகளே உபேயம், அதுவேதான் உபாயமும்” என்றிருப்பார்கள். பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் * உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வம் ந து குணௌ* என்று இதனை அற்புதமாக அருளிச் செய்தார். * உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் பகவானுக்கு குணமன்று, ஸ்வரூபம்” என்றதன் மருமம் ஆரேயறியவல்லார்? ... *

235. * உபபிஸிப்பன் ஸன்னிதி. * திருக்குந்தையருளேயுள்ள திருவிண்ணகரென்னுந் திருப்பதியை ‘உப்பிஸிப்பன் ஸன்னிதி’ என்று பெரும்பாலோர் வழங்குவர். ஸ்தல புராண வரலாற்றின்படி ல்லவண ஸம்பந்தமுள்ள ப்ரஸாதமொன்றும் இந்த ஸன்னிதியில் புகுவதில்லையாதலால் அதையிட்டு உப்பிஸிப்பன் ஸன்னிதியின்னலாம். இத் திருப்பதிப் பாடலான திருவாய்மொழிப் பதிகத்தில் (6-3-9) * தன்னொப்பாரில்லப்பன் * என்று நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்திருப்பது கொண்டும், பெரிய திருமொழியில் (8-1-2ல்) * ஒருவரையும் நின்னொப்பாரோர்லோ வெள்ளப்பா வென்கின்றனால* என்று திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்திருப்பது கொண்டும் “உப்பிஸிப்பன்” என்றே வழங்குவர் ஸம்பந்தாய ரஸிகர்களான பெரியோர். ... *

236. * உபபிஸிப்பன் ஸன்னிதி. * நாச்சியார் திருமொழி முதற்பாசுரத்தில் * உய்யவுமங்கொலோ வென்று சொல்லி உன்னையுமுட்பியையுந் தொழுதேன் * என்றுள்ளது. இந்த முதற்பதிகத்தில் ஆண்டாள் காமஸமாச்சரயணம் பண்ணுகிரு ளென்பது பதிகத்தின் நிகமனப் பாசுரத்தில் * கருப்புவிடம் மலர்க்கணைக் காமவேளைக் கழலினை பணிந்து * என்ற சந்தையினால் ஸ்பஷ்டம். மன்மதனை மட்டும் தொழாமல் அவனது தம்பியையும் தொழுகிருள். “காமன் தம்பி சாமன்” என்பர் பெரியவாச்சான் பிள்ளை. [சாமன் என்றது ஸாம்பன் என்றபடி.] கீழ்ப் பிரபந்தமாகிய திருப்பாவையில் * உனக்கே நாமாட் செய்வோம் * என்று சொல்லித் தன்னுடைய அநந்யார்ஹ சேஷத்வத்தை உறுதியாக வெளியிட்ட ஆண்டாள் இப்படி தேவதாந்தரத்தைத் தொழுவது கூடுமா? என்று சங்கை பிறக்கும். ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் “ஜ்ஞாநவிபாக கார்யமான அஜ்ஞானத்தாலே வருமனையெல்லாம் அடிக்கழஞ்சுபெறும்” என்ற குரலையும், அதன் விடயக்கியானமும் ஸேவித்துத் தெளிவது. ... *

37. உய்யக்கொண்டார் விஷயமாக உடையவர் அருளிச் செய்த வார்த்தையை ஸ்வாமியாயு. * பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிய முழுஷுப்படியில் சரமச்சலோகப்ரகரணத்தின் முடிவிலுள்ள சூர்ணை இது. இங்கு ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட உய்யக்கொண்டார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளின் திருவடிகளான உய்யக்கொண்டாரல்லர். உடையவர் காலத்திலிருந்தவரும், தத்வநிர்ணயமென்கிற க்ரந்தமியற்றினவருமான உய்யக்கொண்டார் அவரிலும் வேறுபட்டவர். இவர் ப்ரபத்தி மார்க்கத்தில் ருசிகொள்ளாதவராயிருந்தார்; இவரைத் திருத்தியருளத் திருவுள்ளம்பற்றிச் சில உபதேசங்கள் செய்தருளினார் எம்பெருமானார். உபதேசங்கேட்ட அவர் “அர்த்தஸ்திதி அழகாகத் தானிருக்கிறது; ஆனாலும் இதனைப்பற்றுகைக்கு ருசி பிறக்கவில்லையடியேனுக்கு” — என்றாராம். அதுகேட்ட ஸ்வாமி யெம்பெருமானார் ஸாதித்தருளின வார்த்தையாவது — “நீர் வித்வானாகையாலே பிணங்காமல் அர்த்தஸ்திதிக்கு இசைந்தீர்; ஆசார்ய கடாஷமில்லாமையாலே இழந்தீர்” என்று...*

38. * உய்யவுலகு படைத்துண்ட * பெரியாழ்வார் திருமொழி (1-5-1.) மேலே (4-10-5லும்) * உய்யவுலகு படைக்க வேண்டி * என்றுமுள்ளது. சாரீரக மிமாம்ஸையில் (ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்தில்) பரம புருஷன் ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவதற்கு என்ன ப்ரயோஜனம்? என்று சங்கித்துக்கொண்டு *லோகவத்து லீலா கைவல்யம்* என்கிற ஸூத்ரத்தினால் “ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டி கேவலம் லீலைதான்” என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிச் செய்த தத்வத்ரயத்தில் ஈச்வர ப்ரகரணத்தில் “ஸ்ருஷ்டிக்கு ப்ரயோஜனம் கேவலலீலை” என்று ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தை யடியொற்றியருளிச் செய்தவிடத்து வியாக்கியானத்தில் மணவாளமாமுனிகள் மிக அற்புதமாகச் செய்தருளியுள்ள ஆராய்ச்சிகள் குறிக்கொள்ளத்தக்கன. * விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவேதிதாம், பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா * இத்யாதி ப்ரமாணங்களும், *சென்று சென்றாகிலுங்கண்டு சன்மங்கழிப்பானெண்ணி, ஒன்றியொன்றியுலகம் படைத்தான்* என்னு மாழ்வாரருளிச் செயலும் தெரிவிக்கிறபடி ஸம்ஸாரி சேதனர்களின் உஜ்ஜீவனத்தைக் கருதியே ஸ்ருஷ்டி நடந்து வருவதாக நிகமனம். இதைப் பெரியாழ்வார் சுருக்கமாக (உய்ய) என்பதனால் காட்டியருளினபடி. திருவாய்மொழியில் (2-10-11) *பொருளென்றிவ்வுலகம் படைத்தான்* என்றருளிச் செய்ததுங்காண்க. *லோகவத்து லீலாகைவல்யம்* என்ற ஸூத்ரத்தையும் ஸ்ரீலோகாசார்ய ஸூக்தியையும் மாமுனிகள் நிர்வஹித்தருளியிருக்கும்பரிசு தத்வத்ரய வ்யாக்யானத்தில் நோக்கத்தக்கது.

39. * உய்யுமாறெண்ணியுந் தேலோ ரெம்பாவாய் * திருப்பாவை இரண்டாம் பாட்டின் ஈற்றடியிது. (17 - 12 - 74 செவ்வாய்க்கிழமை) இன்று மாலை உபந்யஸித்தவற்றில் சில பகுதிகளை இன்றிரவே பன்னிரண்டு மணிக்கு எழுதுகின்றேனெனினத. [உய்யுமாறு எண்ணி] ஆறு என்னுஞ் சொல்லுக்குப் பல பொருள்கள் உண்டு. ‘அவ்வாறு சொன்னான், இவ்வாறு சொன்னான்’ என்னுமிடங்களில் அந்தப்ரகாரம், இந்தப்ரகாரம் என்று பொருளாதலால் ப்ரகாரம் என்பது ஒரு பொருள். நாம் உய்யும்விதத்தையெண்ணி — சிந்தித்து தெஞ்சு உகக்கவேணும். இப்பாட்டில் * பரமனடிபாடி * என்று வாக்கின் செயலைச் சொல்லி, * நாட்காலே நீராடி * என்றதனால் உடலின் செயல் சொல்லி, * உய்யுமாறெண்ணி * என்றவிதனால் உள்ளத்தின் செயல் சொல்லி, ஆக மனோவாக்யாங்கள் மூன்றினுடையவும் செயல் சொல்லிற்று

யிற்று. மனமொழி மெய்கள் மூன்றனுள் மனமே முக்கியமாதலால் இங்கு மனோவ்ருத்தியை மிக விவரிக்கின்றேன். நாம் உஜ்ஜீஸிக்கும் ப்ரகாரம் இன்ன தென்பதை (உய்யுமாறு) என்பதுகொண்டே விளக்குகின்றேன். ஆறு என்பதற்கு உபாயம் என்பது ஒரு பொருள். திருவாய்மொழியில் (5-7-10) *ஆறெனக்கு நிற்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய்* என்றவிடத்தில் உபாயமென்னும் பொருளைக் காண்க. கர்மஜ்ஞானபக்திப்ரபத்திகள் ப்ரஸித்தமான உபாயங்கள். அவை நிற்க. ஆண்டாள் கடைப்பிடித்த உபாயம் எது வென்னில்; நாச்சியார் திருமொழியில் (10-10) *வில்லிபுதுவைவிட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை, வல்லபரிசு வருவிப்பரேல் அது காண்டுமே* என்றும், (10-4) *கொல்லையரக்கியை மூக்கரிந்திட்ட குமரனார் சொல்லும் பெயர்யானால், நானும் பிறந்தமை பொய்யன்றே* என்றும் ஆசார்யாபிமானத்தையேதான் பரமோபாயமாகக் கடைப்பிடித்தனென்பது ஸ்பஷ்டம். ஆகவே [உய்யுமாறு] ஆசார்யாபிமானமேயாம்; அதனையே எண்ணியுக்கவேணும். ஸ்ரீவசன பூஷணத்தில் “ஸ்வாபிமானத்தாலே ஈசுவராபிமானத்தைக் குலைத்துக் கொண்டவிவனுக்கு ஆசார்யாபிமானமொழிய கதியில்லையென்று பிள்ளை பல காலுமருளிச் செய்யக் கேட்டிருக்கையாயிருக்கும்” என்ற சூர்ணிகை இங்கே மணவாள மாமுனிகளின் வியாக்கியானத்துடன் அநுஸந்தேயம்.

(2) ஆறு என்பதற்கு நதி யென்னும் பொருள் ப்ரஸித்தம். அப்பொருளையுங் கொண்டு அநுபவிப்போம். ஆறு என்பது பால்பகா அஹிணைப் பெயராதலால் ஆறுகள் என்று பன்மையாகப் பொருள்படக் குறையில்லை. இம்மண்ணுலகில் பெருகுகின்ற ஆறுகளைக் கணக்கிட முடியாது. பெரியாழ்வார் திருமாலிருஞ் சோலை மலையைப் பாடும்போது *ஆயிரமாறுகளும் சுனைகள் பலவாயிரமும்* என்கிறார். இங்கு (உய்யுமாறு) என்கையாலே நாம் உஜ்ஜீஸிக்கைக்குறுப்பான ஆறுகளை மட்டும் எடுத்தனுபவிப்போம். ஆழ்வாரருளிச்செயல்களில் அநுஸந்திக்கப்பெற்றுள்ள ஆறுகளை மட்டுமே — திய்யதேசஸம்பந்தமுள்ள ஆறுகளை மட்டுமே ஈண்டு அநுபவிப்போம். (1. முதலது கங்கை.) *கங்கை கங்கை யென்ற வாசகத்தாலே கடுவினைகளைந்நிடகிற்கும், கங்கையின் கரைமேல் கைதொழ நின்ற கண்டமென்னுங்கடிநகரே* வானவர் வணங்குங் கங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே.* [2. இரண்டாவது ஏழையாறு.] *தாய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை* எழுனைக்கரைக் கென்னையுய்த்திடுமின் *ஏடலர் கண்ணியினுனைவளர்த்தி யெழுனை நீராடப்போனேன்.* [3. முன்றாவது காவேரி] *கங்கையிற்புனிதமாய் காவிரி நடுவுபாட்டு *பொன்னி சூழரங்கமேய* *பொன்னித்தென்பால் திருமால் சென்று சேர்விடம் தென்திருப்பேரே.* திருவரங்கப் பெருநகருள் தெண்ணீர்ப்பொன்னி திரைக்கையாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளும்* — கணக்கிலாத பாசுரங்கள். [4. நான்காவது தாயிரயர்ணி.] *பொருநல் சங்கணிதுறைவன் வண்டென்குருகூர்வண் சடகோபன்* நோக்கும் பக்கமெல்லாங் கரும்பொடு செந்நெலோங்கு செந்தாமரை வாய்க்குந் தண் பொருநல்* [5. ஐந்தாவது சிலம்பாறு — நூபுரகங்கை.] *சிலம்பாறு பாயும் தென்திரு மாலிருஞ்சோலையே *சிலம்பியலாறுடைய* [6. ஆறாவது பெண்ணையாறு — பிநாகிள்.] *துஞ்சா நீர்வளஞ்சுரக்கும் பெண்ணைத் தென்பால்... திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே* [7. ஏழாவது ஆறு - நியா] தில்லைத் திருச்சித்திரகூடப் பதிகத்தில் *பெருநீர் நியாவுந்திமுத்தங்கொணர்ந்து* [8. எட்டாவது மன்னியாறு.] *போதலர்ந்த பொழிற் சோலை... தடமண்ணித் தென்கரைமேல் — திருத்தேவனார் தொகையே.* வாய்த்தநீர்பாயும் மன்னியின் தென்பால் திருவெள்ளியங்குடியதுவே.*

[9. ஒன்பதாவது—மணிமுத்தாறு.] *வாவித்தடஞ்சூழ் மணிமுத்தாற்று நறையூர் நெடு
மாலை.* [10. பத்தாவது—பம்பையாறு.] (மலைநாட்டில்) *தேறுநீர்ப் பம்பை வடபாலைத்
திருவண்வண்ணீர்* (மலைநாட்டில் மற்றொன்றும்) [11. பதினோராவது] *திருச்
சிறுற்றங்கரைமீபால் நின்ற வெம்பெருமான்.* ஆக இந்த ஆறுகள்
பதினொன்றும் உப்யுமாறுகளாம். இவற்றை யெண்ணியுக்கவேணும். ... *

(3) ஆறு என்பது ஆறென்கிற லக்கத்தையுஞ்சொல்லும். இந்த லக்கத்தை
யிட்டு எண்ணத்தக்க மூன்று ஆறு கேண்மின். பகவத்கீதை ஷட்கத்ரய
மெனப்படும். ஆளவந்தாரருளிய கீதார்த்தஸங்க்ரஹங் காண்க. ஆசார்ய
ஹ்ருதயத்தில் “பிறவிபார்க்கில் அஞ்சாமோத்தும் அறு மூன்றுங் கழிப்பனம்”
என்றதுங்காண்க. [அறு மூன்று என்றது கீதையையே.] இன்னொரு ஆறு—
ஜ்ஞாநாதி குணஷட்கம். *ஜ்ஞாநசக்திபலைச்வர்யவீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களாகிற
ஆறு திருக்குணங்களே மற்றைக் குணங்களுக்கெல்லாம் ப்ரஸவ்பூமியாம்.
மற்றொரு ஆறு— திருக்கச்சி நம்பிகள் உடையவர்க்கு அருளிச்செய்த ஆறு
வார்த்தைகளாம். நம்பிகள் தேவப் பெருமானிடம் ஆறு வார்த்தைகள் பெற்று
உடையவர்க்கு உரைத்தாரென்பது குருபரம்பரா ப்ரபாவாதிப்ரஸித்தம்.
*ஸ்ரீ காஞ்சீபூர்ணமிச்சேரண பரீத்யா ஸர்வாபிபாஷிணை, அதீதார்ச்சா
வ்யவஸ்தாய ஹஸ்த்யதீசாய மங்களம்* என்றருளிச்செய்தார் மணவாள
மாமுனிகளும். ஆறு வார்த்தைகளாவன — *அஹமேவ பரம் தத்வம் தர்சநம்
பேத ஏவ ச, மோக்ஷோபாய: ப்ரபத்திஸ் ஸ்யாத் பூர்ணாசார்ய ஸமாச்சரய:
தேஹாவஸாதே முக்திஸ் ஸ்யாத் அந்நிமஸ்ருதி வர்ஜநம்* இதையடி.
யொற்றி வடிவழகியநம்பிதாஸர் பணித்த பாசரங்கள் இரண்டு —

“செப்புகின்ற பரத்தவம் யானேயென்னச் செப்புதி, லே-
டுப்பில்லாதாய்! தரிசனரும் பேதமென்றே யுரைத்திரு
தம்பிலாதலுபாயமதும் ப்ரபத்தி யென்றே சாற்றிடுக
அப்ப! புகல்க இளையன்றி நிகாவும் லேண்டி அந்நிமத்தல்.

இந்தச்சரீர அவசானந்தன்விலிசையும் போக்கமது
அந்தமில்லாக் குணத்தினனுக்கு ஆசாரியனும் பெரியநம்பி
சிந்தைதன்னுளினவ யெல்லாம் சிந்தித்திருந்தானிளையார்வான்
புத்தியிவை நமொழியென்று மொழிந்தருள்வா னருளானன்.”

ஆக, ௨ உப்யுமாறுகளான இவற்றையெல்லாம் நாம் எண்ணியுக்கப்போமாக. ... *

240 * உப்யுமம் வகையிலே தொண்டி. * திருவாய்மொழியில் (5-2.)
*பொலிக பொலிக பொலிக பதிகம் “லோகத் தீபாந்தரங்களில் நின்றும் போந்த
தேவர் குழாங்களைக் கண்டு காப்பிடு”வதாக ஆசார்யஹ்ருதயம். லோகாந்தர
மாவது ஸ்ரீ வைகுண்ட லோகம்; தீபாந்தரமாவது ச்வேதத்வீபம். இவ்விடங்
களிலிருந்து ஆழ்வார் திருநகரிக்கு வந்திருக்கிறார்கள் தேவர்கள். அவர்களை
ஸேவித்த ஆழ்வார் *கண்டோங் கண்டோங் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன
கண்டோம்* என்று பேசினபொள்ளம் பெருகிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.
இத்தருணத்தில் இடையே *அரக்கரகரர் பிறந்திருள்ளிரேல் உப்யுமம் வகை
யிலே* என்றிருர். என்ன திருவுள்ளம்? ஆஸ்திகர்கள் மலிந்த விடத்திலும்

நாஸ்திகர்களும் ஆஸ்திக நாஸ்திகர்களும் [சுகஸாரணந்யாயேந] தலை
காட்டிக் கொண்டிருப்பார்களென்றும் ஞானக் கண்ணுணர்ந்தே யாழ்வார்
இங்ஙன மருளிச் செய்தபடி. அன்னவர்கள் தோன்றித் தோன்றி மாய்ந்து
மடியும் படியைக் கட்கூடாகக் காணா நின்றோமே. *

241. * உய்வதோருபாயம் நீயெனக்கு நல் க வேண்டுகே. *

திருமழிசைப்பிரான் திருச்சந்த விருத்தத்தில் (97) எம்பெருமானை நோக்கி
இப்படியொரு பிரார்த்தனை பண்ணுகிறார். பிரானே! உஜ்ஜ்வலோபாயத்தை
எனக்கு நீ அருளிச் செய்யவேணு மென்கிறாரே, அது தெரியாமலா இத்தனை
பாசுரங்கள் பாடினார்? ஏறக்குறைய இருநூறு பாசுரங்கள் பாடின பிறகன்றோ
இங்ஙனே வேண்டுகிறார்; இதுவென்? என்று சிலர் கேட்கக்கூடும். இந்த
பிரார்த்தனை யாவதாத்மபாவி நிகழும் என்பதே சுருக்கமான ஸமாதானம்.
“இங்ஙனே பிரார்த்தித்துக் கொண்டேயிருப்பதுதான் உய்வதோருபாயம்”
என்று ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் வல்ல பெரியார் பணிப்பார். *

242. * உரம்பெற்ற மலர்க்கமலம் உலகளந்த சேவடி போல்
உயர்ந்து காட்ட. *

பெரியாழ்வார் திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கு வரப்பு
வழியாக நடந்து செல்லுகிறார்; செல்லும்போது ஒருபக்கம் கண்ணை வைத்தார்;
பகவத் ஸைவ கிடைத்துவிட்டது; மற்றொரு பக்கம் கண்ணை வைத்தார்-
பாகவத ஸைவை கிடைத்து விட்டது; ஐயோ! வயல் வழியிலேயே எனக்கு பகவத்
பாகவதஸைவை யிரண்டும் கிடைத்து விட்டதே! உள்ளேபோய் என்ன
பண்ணப் போகிறேன்! என்று அலமருகின்றார். பகவத் ஸைவை கிடைத்தபடி
என்னென்னில்; * உரம்பெற்ற மலர்க்கமலம் வயலிலே ஒருபுறம் ஒங்கி வளரக்
கண்டாரன்றோ; அது உலகளந்த சேவடி இப்படித்தான் ஒங்கி வளர்ந்ததென்று
காட்டும் முகத்தால் அவனது திருவடி ஸைவையைச் செய்வித்ததாம். மற்றொரு
புறத்தில் [வாய்ப்பற்ற கதிர்ச் செந்நெல் தாள் சாய்த்துத் தலைவணக்குத் தன்னாங்கமே.] என்று
ரன்றோ; நன்றாகப் பால் கட்டின செந்நெற்பயிர்கள் தலைதூக்கி நிற்காமல் தலை
சாய்ந்து கிடக்கும்படியைக் கண்டவாறே கல்விகளெல்லாங் கற்று விநயமுடன்
வணங்கி நிற்கும் பரம பாகவதர்களைக் கண்டாற் போலாயிற்று. *

243. * உரைகொளின் மொழியானை. * திருவாய்மொழியில் (6-5.) * துளின்

மாமணி மாடப்பதிகம் திருக்குருகரைச் சார்ந்த நவ திருப்பதிகளுள்
இரட்டைத் திருப்பதியென்னும் துலைவில்லிமங்கலப்பதியைப் பாடுவதாம்.
தோழி பேச்சாக அமைந்த பதிகம்து. இது ஆழ்வாருடைய பெருமையை
அற்புதமாக உணர்த்துவதாம் என்பர் நம்பிள்ளை. இதில் மூன்றாம் பாட்டில்
* உரைகொள் இன்மொழியாள் * எனப்படுகிறாழ்வார். [இப் பதிகத்தில்
ஆழ்வார்க்குப் பராங்குசநாயகியென்று திருநாமம்.] கீழ் இரண்டாம் பாட்டில்
* அமுதமென் மொழியாள் * எனப்பட்டாள் பராங்குச நாயகி. * பக்தாம்ருதம் *
என்று தனியனிடுப்படியாய் அம்ருதகல்பமான திவ்ய ஸூக்தியையுடையாள்
பராங்குச நாயகி யென்கை. இப்பாட்டில் * உரைகொளின்மொழியாள் * என்றது
மகவற்புதம். தோழி பேச்சாயினும் பேசுபவர் ஆழ்வாரேயன்றோ. தம்முடைய
திருவாய்மொழி எத்தனையோ வியாக்கியானங்களைக் கொள்ளுமது-என்று
பவிஷ்யத்ஜ்ஞானத்தாலே அருளிச் செய்தபடி. ஆரூயிரம், ஒன்பதியிரம்,
பன்னிராயிரம், இருபத்துநாலாயிரம், ஈடுமுப்பத்தாருயிரம் என்னும் இத்தனை
யுரைகளைக் கொண்டதன்றோ இவரது இன்மொழி. அவ்வளவோடும் நிற்க
வில்லையே. (பூருவர்களின் வியாக்கியானங்களில் இப்படி அர்த்தம் செய்திருப்ப
துண்டோடு என்னு சிலர் கேட்பதுண்டு; அவர்களுக்கு அடிபென் சொல்லுவது

இத்தகைய பல அர்த்தங்கள் அடிபோன் மூலமாக வெளிவர வேண்டுமென்றே பூருவர்கள் மறைத்து வைத்திட்டனர் என்று.) ... *

244. * உரோம கூபங்களாய்க் கண்ணாநீர்கள், துள்ளஞ்சோரத் துயிலனை கொள்ளேன். * பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (5-1-7) இப்பாசுரம் ஆழ்வார் தாம் பகவத் விஷயாநுபவத்தில் படும் பாட்டை அற்புதமாகத் தெரிவிப்பதாம். காரணமாக சயனான எம்பெருமானை யனுபவிக்க நினைத்த மாத்திரத்திலே * உள்ளஞ் சோர வுதந்தெதிர் விம்மி உரோம கூபங்களாய்க் கண்ணாநீர்கள் துள்ளஞ் சோரத் துயிலனை கொள்ளேன் * என்னும் படியான நிலைமையை யெய்திக் கிலேசித்தார். மேலே (5-3-5) * காலுமெழா கண்ணாநீரும் நிலலா உடல் சோர்ந்து நடுங்கிக், குரல் மேலுமெழா மயிர் கூச்சமுறு என தோள்களும் வீழ்வொழியா * என்கிறார். * காலாமும் நெஞ் சழியுங் கண் சுழலும் * என்கிற நம்மாழ்வாரனுபவத்தினும் விஞ்சியதாமிது. *

245. * உரோமனால்த நனிநீ. * பெரிய திருமொழியில் (3-4-2.) காழிச் சீராம விண்ணகரப் பதிகத்தில் உரோமச மஹர்ஷியின் கதை கூறப்பட்டுள்ளது. மற்றெல்லாருடைய ஆயுளைக் காட்டிலும் நான்முகக் கடவுளின் ஆயுள் நீண்ட தென்பது ப்ரஸித்தம். இதனால் அவன், மிக்க அஹங்காரங் கொண்டிருந்தான். 'சிஞ்சீவிகளில் நமக்கு மேற்பட்டாரில்லை' என்று செருக்குக் கொண்டிருந்த அந்த நான்முகனுடைய கர்வத்தை எம்பெருமான் ரோமசரென்னும் ஒரு மஹர்ஷியினால் தொலைத்திட்டான். இக் கதையைப் பலரும் பலவாறுகக் கூறுவர். கதை வருமாறு. ரோமசரென்பவர் சரீரமுழுவதும் (கரடி போல்) அடர்ந்த மயிர்களையுடைய ஒரு மாமுனிவர். இவர் நீண்ட காலம் வாழ்ந்திருந்து எம்பெருமானைச் சிந்தனை செய்ய வேணுமென்கிற குதாஹல முடையராய், தீர்க்காயுஸ்ஸு. பெறுவதற்காக ஒரு புனிய நதிக் கரையிலிருந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில் அளவு கடந்த அநந்தங் கொண்ட ஸ்ரீமந் நாராயணன் இவர் முன்னே வந்து வேலை தந்தருளி 'உம்முடைய விருப்பத்தைக் கூசாதே வேண்டிக் கொள்ளும்' என்று சொலிவாய் திறந்தருளிச் செய்ய, மாமுனிவரும் 'இவ்வுடம்போடே உன்னை வெதுகாலம் வழிபட வேணுமென்று பேராசை கொண்டிருக்கிறேன் நான்; அனேகமாயிரம் ப்ரஹ்மாக் களுடைய ஆயுளை என்னொருவனுக்குக் கல்வித்தருள வேணுமென வேண்ட எம்பெருமான் திருவுள்ள முவந்து 'மாமுனிவரே! ப்ரஹ்மானினுடைய ஆயுளின் அவதி உமக்குத் தெரிந்ததே. ஒரு ப்ரஹ்மா காலஞ்சென்றால் உம்முடைய உடம்பினின்றும் ஒரு ரோமம் இற்று விழக் கடவது. இப்படி ஒவ்வொரு ப்ரஹ்மாவின் முடிவிலும் ஒவ்வொரு மயிராக இற்று வந்து, இனி உம்முடைய உடம்பில் ஒரு ரோமமும் இல்லை என்று சொல்லத்தக்க நிலைமை நேருமளவும் நீர் ஜீவித்திருந்து என்னையனுபவிக்கக் கடவீர்' என்று வரம் தந்தருளி மறைந்திட்டான் என்று. ... *

246. * உலகமுண்ட பெருவாயா * திருவாய்மொழியில் ஆரும்பத்தில் ஈற்றுப் பதிகமிது. திருவேங்கடமுடையான் விஷயமான பதிகமிது. மூன்றாவது பத்தில் மூன்றாம் பதிகமான * ஒழிவில்காலமெல்லா மென்கிற பதிகமும் திருவேங்கடமுடையானைப் பற்றியதே. அப்பதிகம் த்வயமென்னும் மந்திரத்தின் உத்தரகண்டத்தின் பொருளைப் பேசுவதென்றும், * உலகமுண்ட பெருவாயா பதிகம் த்வயத்தின் பூர்வகண்டத்தின் பொருளைப் பேசுவதென்றும் ஸம்பந்தம் நிர்வாகம். ஒரு திவ்ய தேசத்தை போக்தி ஒருமுறை பதிகம் பணித்தால் அந்தத் திருப்பதியையே போக்தி மறுமுறை பதிகம் பணிப்பதில்லை.

ஆயினும், தெற்குத்திருமலை, வடக்குத்திருமலை பொன்சிற திருமாலிருஞ்சோலை மலைக்கும் திருவேங்கடமலைக்கும் மட்டும் இருபுறமே பதிகம் பாடினராழ்வார். (2-10) *கிளரொளியிளமைப்பதிகமும் (10-7.) *செஞ்சொற்கவிகாள் பதிகமும் திருமாலிருஞ்சோலைக்கு; (3-3.) *ஒழிவில்கால்ப்பதிகமும் (6-10.) *உலகமுண்ட பதிகமும் திருவேங்கடமலைக்கு. *உலகமுண்ட பதிகமிதனில் ஒரு விசேஷம் குறிக்கொள்ளத்தக்கது; (அதாவது) திருவடிக்கு வாசகமான சொல்லும் 'அடியேன்' சொல்லும் பாசுரந்தோறும் தவறாது வருவனவாம். (1) *குலதொல் அடியேன் உனபாதம்.* (2) *அருவான்ரிடையேன் உன்னடி சேர்வண்ணம்.* (3) *அண்ணலே! உன்னடிசேர் அடியேந்து.* (4) *பூவார்கழல்கள் அருளியேன்.* [இப்பாட்டில் மட்டும் (அடியேன்) என்ன வேண்டுமிடத்து (அருளியேன்) என்றது.] (5) *உனபாதம் சேர்வதடியேன் எந்தாளே.* இங்ஙனமே மேலுங்கண்டு கொள்க.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

247. * உலக்கத்தேர் கொடு சென்ற மாயமுர் * திருவாய்மொழியில் (6-4.) *குரவையாச்சியரோடு பதிகத்தில் கண்ணபிரானுடைய கோலச்செயல் களை மட்டும் அநுபவித்து வருகிறாழ்வார். அதில் (9 பா.) *கலக்கவேழ கடலேழ் மலையுலகேழுங் கழியக்கடாய், உலக்கத்தேர் கொடு சென்ற மாயமுர்* என்பதனால் *பிறப்பகத்தே மாண்டொழிந்த பிள்ளைகளை நால்வரையும் [வைதிகபுத்திரர்கள் நால்வரைத்] திருநாட்டில் நின்றுங்கொணர்ந்து கொடுப்பதற்காகத் தேரையோட்டிக்கொண்டு சென்ற அதிமாநுஷமான சரிதை இங்கு அநுஸந்திக்கப்படுகிறது. (அவ்வரலாறு வருமாறு—) ஒரு பிராமணனுக்கு முறையே பிறந்த மூன்று பிள்ளைகள் பிறந்த அப்பொழுதே பெற்றவனாகக் கூட முகத்தில் விழிக்கப் பெருதபடி இன்னவிடத்திலே போய்நிறன்று தெரியாமல் காணவொண்ணாது போய்விடுகையாலே நான்காம் பிள்ளையை ஸ்திரீ ப்ரஸவிக்கப் போகிறவளவிலே அந்த அந்தணன் கண்ணபிரானிடம் வந்து 'இந்த ஒரு பிள்ளையையாயினும் தேவரீர் பாதுகாத்துத் தந்தருளவேணும்' என்று ப்ரார்த்தித்தான். அதற்குக் கண்ணபிரான் அப்படியே செய்கிறேன் என்று அநுமதி செய்த பின்பு, ஒரு யாகத்திலே தீக்ஷிதனாயிருந்ததனாலே எழுந்தருளக் கூடாதது பற்றி அர்ஜுனன் 'நான் போய் ரக்ஷிக்கிறேன்' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, பிராமணனையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய் ப்ரஸவக் குழுவத்தைச் சுற்றும் காற்றுக்கூட ப்ரவேசிக்க வொண்ணாதபடி சரக்கூடங் கூட்டிக் காத்துக் கொண்டு நின்றான். பிறந்த பிள்ளையும் வழுக்கப்படியே பிறந்தவுடனே காணவொண்ணாது போய்விட்டது. அதனால் நிக்க சோக மடைந்த பிராமணன் வந்து அர்ஜுனனை மறித்து, 'க்ஷத்ரியாதமா! உன்னாலே யன்றே என்பிள்ளை போம்படியாயிற்று, க்ருஷ்ணன் எழுந்தருளிக் காப்பதை நீயன்றே தடுத்தாய்?' என்று நிந்தித்து அவனைக் கண்ணபிரானருகே இழுத்துக்கொண்டு வந்தான். கண்ணன் அதுகண்டு புன்சிரிப்புக் கொண்டு 'அவனை விடு; உனக்குப் பிள்ளையை நான் கொண்டு வந்துதருகிறேன்' என்றருளிச் செய்து பிராமணனையும் அர்ஜுனனையும் தன்னுடன் கொண்டு தேரிலேறி அர்ஜுனனைத் தேர் செலுத்தச் சொல்லி அத்தேருக்கும் இவர்களுக்கும் திவ்ய சக்தியைத் தனது ஸங்கல்பத்தாற் கற்பித்து, இவ்வண்டத்துக்கு ஐளியே நெடுந்தார மளவும் கொண்டுபோய் அங்கு ஓரிடத்திலே தேருடனே இவர்களை நிறுத்தி தன்னிலமான, தேஜோரூபமான பரமபதத்திலே தானே போய்ப்புக்கு அங்கு நாச்சிமார்கள் ஸ்பாதத்தாய் கூட்டுகைக்காகவும் கண்ணபிரானது திவ்ய ஸௌந்தர்யத்தைக் காணிக் கைக்காகவும் அழைப்பிற், அவந்த அந்தப்பிள்ளை

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

கள் நால்வரையும் அங்குநின்றும் பூர்வ ரூபத்தில் ஒன்றுங் குறையாமற்
கொண்டுவந்து கொடுத்தருளினன்-என்பதாம். *

248. * உலங்குண்ட விளங்கனிபோல். * நாச்சியார் திருமொழியில்
மேக விடு தாது பதிகமான * விண்ணில மேலாப்புப் பதிகத்தில் (6.) * சலங்
கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்த தண்முகில்காள்! * என்று மேகத்தை விளித்து
* உலங்குண்ட விளங்கனிபோல் உள்மெலியப் புகுந்து, என்னை நலங்கொண்ட
நாரணற்கு என்னடலை நோய் செப்புமினே * என்கிறாளாண்டாள். உலங்கு
என்பது பெருநாளும்பு; (விளாம்பழத்தை மொய்க்கிற கொசுக்கள்;) அவை
விளாம்பழத்திலே மொய்த்தவாறே அதின் ரஸமெல்லாம் சுவறிப்போம்; அது
போலே என்னுடம்போடே அணைந்து என் ஸர்வஸ்வத்தையும் அபஹரித்த
பெருமானுக்கு நான் இப்படி நோவுபட்டுக் கிடக்கிறேனென்பதைத் தெரிவி
யுங்கள் என்கிறாள். *

249. * உறகலுறகலுறகல் ஒன்றாய்நீயே உறங்கே! அற வெறி
நாந்தகவாளே! அழகிய சார்ங்கமே தண்டே! இறவுப் பட்டாமலிருந்த எண்மரு
லோகபாலீர்காள்!, பறவையரையாறகல் பள்ளியறை குறிக்கொண்மின். *
பெரியாழ்வார் திருமொழியில் (5-2-9.) பெரியாழ்வார்க்கு ஏற்றம் மங்களா
சாஸனத்தில் ஊற்றத்தாலே. உ. ப. தேச ரத்தின மாலையில் *.....பொங்கும்
பரிவாலே வில்லிபுத்தூர்ப் பட்டர் பிரான் பெற்றான், பெரியாழ்வாரென்னும்
பெயர் * என்று மணவாள மாமுனிகள்நாசிச் செய்தனர். இவ்வாழ்வாருடைய
பொங்கும் பரிவை *உறகலுறகலுறகல்* என்கிற இந்தப் பாசரம் நிலைநாட்டும்.
உறகல் என்பதற்கு உறங்கேல் என்று பொருள். உறங்கு மியல்வினரை நோக்கி
உறங்கேல் என்னத்தகும். *ஸதா பச்யந்தி ஸூரய: * என்று ஒருநாளும்
கண்ணுறங்காதே அநிமிஷரென்று பேர்பெற்றவர்களை நோக்கி உறங்கே
லென்பது எல்லை கடந்த பரிவின் காரியமாகுர். இப்பாசரத்தில் யார் யாரை
நோக்கி உறகல் என்கிறாரென்று பார்க்கவேண்டும். ஆழியே! உறங்கே! நாந்தக
வாளே! சார்ங்கமே! தண்டே! என்று பஞ்சாயுதாழ்வார்களை நோக்கியும்,
எண்மர் உலோகபாலீர்கள்! என்று அஷ்டதிக்பாலகர்களையும், பறவை
யரையா! என்று பெரிய திருவடியையும் நோக்கி உறகலுறகல் என்கிறார்.
உறங்காமலிருந்து செய்யவேண்டுவது என்னென்னில்; [பள்ளியறை குறிக்
கொண்மின்.] எம்பெருமான் பள்ளிகாள் ளுமிடத்திற்குக் காவல் செய்யுங்களென்
கிறார். அவன் பள்ளிகொள்ளுமிடம் எது வென்னில், இப்பதிகத்தின் முதற்
பாசரத்திலேயே *மெய்க்கொண்டுவந்து புகுந்து வேதப்பிரானார் கிடந்தார்,
பைக்கொண்ட பாம்பணையோடும்* என்றும், *நற்றுப் பாசரத்தில் *அரவத்த
மளியினோடும் அழகிய பாற்கடலோடும், அரவிந்தப்பாவையுந்தானும் அகம்படி
வந்துபுகுந்து, பரவைத்திரைபலமோதப் பள்ளிகொள்கின்ற பிரானைப், பரவு
கின்றான் விட்டுசித்தன்* என்றும், மேலே *பனிக்கடலில் பள்ளிகோளைப் பழக
விட்டு, ஓடிவந்தென் மனக்கடலில் வாழவல்ல மாயமணை நம்பீ! * என்றும்
அருளிச் செய்திருக்கையாலே ஆழ்வார் தம்முடைய திருவுள்ளமே அவனுக்குப்
பள்ளியறையாயிற்று. அதனைக் குறிக்கொள்ளும்படி வேண்டினாராயிற்று.
ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் மங்களாசாஸன ப்ரகரணத்தில் — “ஆழ்வார் க
ளெல்லாரையும் போலல்லர் பெரியாழ்வார்” என்று தொடங்கி..... “பய
நிவர்த்தகமாகருக்கு பயப்படுவதுப்ரதிக வரையார் அநுகலராக்கிக்கொள்ளுவது
அதீதகாலங்களிலபதானங்களருக்கு உத்தரகாலத்திலே வாரிறெரிவது ப்ராப்தி
பலமுரிதுவே என்பது அநிமிஷரைப் பார்த்து உறகலுறகல் லென்பதாய்க்

கொண்டு இதுதானே யாத்ரையாய் நடக்கும்” (3-11.) என்றருளிச் செய்தது இங்கே அநுஸந்தேயம். ...

250. * உருவையோடே உற்றேனுக்கா லொழிந்தது நானுந் தந்ச்சப்பொய்கையா காமைக்குப் பரபந்தம் தலைக்கட்ட வேர்குவார் மண்பற்றுப் போலையென்னுமவற்றிலும் இனியினி யென்று இருபதின்கால் கூப்பிடும் ஆர்த்யதிகார பூர்த்திக்கென்னுமது முக்கியம்.* அசார்யஹ்ருதயத்தின் முடிவில் அற்புதமான ஞர்ணிகையாமிது. (சிறிது விவரணங் கேளீர்;) நம்மாழ்வாருடைய முதற் பிரபந்தம் திருவிருத்தம்; அது தொடங்குர்போதே *பொய்ந் நின்ற ஞானமும் பொல்லாஹொழுக்குமழுக்குடம்புமிந்நின்ற நீர்மையினியா முருமை. அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே* என்று ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தையறுத்துத் தரவேணுமென்று பிரார்த்தித்தார்; ஸர்வ சக்தனை எம்பெருமான் இந்தப் பிரார்த்தனையை உடனே நிறைவேற்றியருளலாம்; ஆழ்வரை மிகபுகத்துடிக்க விட்டு வெகுநூலங்கழித்து *உற்றேனுக்கந்து பணிசெய்து உனபாதர் பிறறேன்* என்று தம் திருவாயாலே சொல்லும்படி பண்ணினுனெம்பெருமான். ஏதுக்கு இப்படி? இனியா முருமை யென்றவுடனே அடுத்த பர்சுரம் *உற்றேனுக்கந்து....* என்பதாக இருக்கலாமே! ஏன் அப்படியில்லை? என்று சங்கித்துப் பலபடி களாலே ஸமாதானம் கூறுகிறது இந்த ஞர்ணை;—[நாடு நிரூபி] எம்பெருமான் றனது ஸ்ருஷ்டி அவதாரம் முதலியவற்றிலும் திருந்தாத ஐக்கத்து இவருடைய உபதேசங்களாலே திருந்தவேணுமென்று கருதி இந்நிஸத்திலே வைத் தருளினான். [நச்சப்பொய்கையாகாமைக்கு]ப்ரார்த்தித்தவுடனே மோஷம் கொடுத்து விட்டால், ப்ரபத்தியை விஷப்பொய்கையாக நினைத்துத் தன்பக்கல்லே ஒரு வரும் வந்து மோஷத்தை ப்ரார்த்திக்க மாட்டார்களென்றார் நினைத்து வைத்திட்டான். ஒரு குளத்திலே விஷஸம்பந்தமுண்டாதி ‘இதில் தண்ணீர் குடித்தால் உடனே மரணம்’ என்று விளம்பரமானால் ஒருவரும் அதில் தண்ணீர் பருகமாட்டார்களன்றோ. அதுபோல, எம்பெருமான் தன்னை அணுகினவுடனே மோஷம் தந்துவிடுகிறுனென்று ப்ரஸித்திவினைந்தால் ஒருவரும் அணுக மாட்டார்களன்றோ. இப்படியாகாமையாக என்றபடி. [ப்ரபந்தம் தலைக்கட்ட] தானும் தன்னிபூதியும் வாழும்படி இவரைக்கொண்டு கவிபாடுநிச்சுத் தொடங்கின பிரபந்தம் முடிவாதற்காக வைத்திட்டான். [வேர்குவார் மண்பற்றுப் போலே.] குருவேர்குடுமெவர்கள் பரிமளத்தில் தாம்வைத்த விருப்பத்தாலே மண் பற்றைத் தண்ணீர் விட்டுக்கழுவிப் போக்கமாட்டார்கள், அதுபோலே ஞானி களைச் சரம சரீரத்தோடே வைத்து அநுபவிக்கும் பரமரஸிகனாகையாலே ஆழ்வாருடைய ஐஞானப்ரேமபரிமளமெல்லாம் தோற்றும்படியிருக்கிற திரு மேனியில் தனக்குண்டான விருப்பத்தாலே வைத்திட்டான். [என்னுமவற்றிலும்] என்று இங்ஙனே சொல்லப்படும் ஹேதுக்களிற் காட்டிலும். [இனியினியென்று இருபதின்கால் கூப்பிடும் ஆர்த்யதிகார பூர்த்திக்கென்னுமது முக்கியம்.] * இனியா முருமை யென்று தொடங்கி *உன்னைப் பெற்று இனிப் போக்குவனோ? * என்னுமளவாக இனியென்று இருபதின் கால் சொல்லிக் கூப்பிடும்படியான ஆர்த்திபரம்பரையை வினைக்கும் பரமபக்தியளவான அடிகார பூர்த்தியை வினைக்கக்காகவே பேறு பெறுவிக் கத் தாமதித்தது-என்று சொல்லுமிக்காரணமே முக்கியம் என்றபடி...*

251. * உற்றது முன் னடி யார் க்கடிமை.* பிள்ளையுலகாசிரியர் முமுக்ஷுப் படியிலே நமச்சப்தார்த்த விவரணம் செய்தருளுமிடத்து “*உற்றது முன்னடி யார் க்கடிமை என்கிறபடியே இதிலே பாகவத சேஷத்வமநுஸந்தேயம்” என்றருளிச் செய்தார். பாகவத சேஷத்வத்தைச் சொல்லுகிற பாசுரங்களும் பதிகங்களும் பல இருக்கச் செய்தேயும் இந்தப் பாசுரத்தைப் பிரமாணமாக

எடுத்துக்காட்டியருளினதில் ஒரு வீசேஷமுண்டு; *பயிலுஞ்சுடரொளி *நெடு
மாற்கடிமை முதலான பதிகங்களில் பாகவத சேஷத்வம் கூறப்பட்டிருந்தாலும்
'அது திருவாஷ்டாஷரமந்தரத்திலிருந்து கிடைக்கும் பொருள் என்று கூறப்பட
வில்லை. திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த திருக்கண்ணபுரப் பாசரத்தில்
(8 - 10 - 3.) *நின் திருவெட்டெழுத்துங்கற்று நானுற்றது — உன்னடியார்க்
கடிமை* என்றிருக்கையாலே திருமந்தரார்த்த விவரணத்தில் இப்பாசரத்
தைப்பிரமாணமாகக்காட்டுவதே பாங்கென்று கொண்டார் பிள்ளையுலகாசிரியர்.

252. * உன் மனத்தா லென்னினை ந்திருந்தாய் இடவெந்தை
யெந்தையிரானே.* பெரியதிருமொழியில் (2-7-1.) திருமங்கையாழ்வார்
திருவிடவெந்தைப்பதியை யநுபவிக்கும்போது தாமான தன்மையை யிழந்து
தாய்வடிவு கொண்டு அவள்பேசுகிற பேச்சாலே பேசியநுபவிக்கிறார். திருவிட
வெந்தையெம்பெருமானைப் பரகாலஜனனி கேட்கிறார்—பிரானே! என் பெண்
பிள்ளை விஷயத்திலே நீ என்ன திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறாய்? என்று; தாய்
கேட்பதாக இருந்தாலும் பாசரம் பாடுகிறவர் ஆழ்வாரேயாதலால் ஆழ்வா
ருடைய கேள்வியாகவே இது கொள்ளத்தக்கது. இப்பதிகத்திற் பாசரந்தோறும்
*என்னினை ந்திருந்தாய்? என்னினை ந்திருந்தாய்? * என்னுங் கேள்வியே
தொடர்ந்து வருகின்றது. இதிலிருந்து மிகச்சிறந்த சாஸ்தரார்த்த மொன்று
தெரியவருகின்றதென்று கொண்ட பிள்ளையுலகாசிரியர் ஸ்ரீவசனபூஷணத்திலே
(66, 67, 68) மூன்று குர்ணிகைகளுளிச் செய்வன கேள்விர்;—“*உன் மனத்தா
லென்னினை ந்திருந்தாய் என்கிறபடியே ப்ராப்திக்கு உபாயம் அவன்னினைவு;
அதுதான் எப்போதுமுண்டு. அது பவிப்பது இவன்னினைவு மாறினால்” என்று.
காம்பறத்தலைசிரைத்து என்று தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரருளிச் செய்த
படியே சேதநன் தலையிலே சிறிதும் இருக்கத்தகாதென்று அறவே துடைக்கிற
படியைக் காணவேணும். இந்த ஸாரார்த்தத்தை வேதாந்த தேசிகன்
• நிஷ்கர்ஷித்து அருளிச்செய்யும் சுலோகம் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலுள்ளது.
(அதாவது) *உபாயஸ் ஸ்வப்ராப்தே ருபநிஷததீதஸ் ஸ பகவாந் ப்ரஸத்
த்யை தஸ்யோக்தே ப்ரபதநநிதித்யாஸநகதீ ததாரோஹ: பும்ஸாம் ஸுக்ருத
பரிபாகேந மஹதா நிதநம் தநாய் ஸ்வயமகில நிர்மாணநிபுண:” என்பதாம். இந்த
சுலோகத்தில் நான்காவது பாதமுண்டே இது ஸ்ரீவசனபூஷண ஸாரார்த்த
ஸங்க்ரஹம். நிதநம் என்கிற சொல்லுக்குக் காரணமென்று மட்டும் பொருளானது;
நிதநம் து அதிகாரணம் என்கிற அமரகோசத்தின்படி மூலகாரண
மென்கை. *உன் மனத்தாலென்னினை ந்திருந்தாய்* என்பது இதனால்
வியாக்கியானிக்கப்பட்டதாயிற்று.

253. *உன் மனத்தைச் சிறுபேரழைத்தனவுஞ் சநியாசனாதே.* [திருப்
பாவை 28.] கோபிகள் கண்ணபிரானிடத்து அபசாரஷாமணம் செய்து
கொள்ளுகையில் ‘உன்னைச் சிறு பேரிட்டழைத்தவற்றைக் குறித்து நீ சீற்றங்
கொள்ளலாகாது’ என்கிறார்கள். இதற்குச் சாமானியர்கள் என்ன பொருள்
கொள்ளுவர்களென்னில், பராத்பரனான உன்னை இடைச்சாதிப் பெயரையிட்டு
‘கோவிந்தா! கோபாலா!’ என்றழைத்துவிட்டோம், இதை ஷமித்தருள
வேணும்’ என்று பொருள் கொள்ளுவர்கள்; அது பொருளன்று; *அஹம் வோ
பாந்தகோ ஜாத:” என்று நீ என்களோடு உறவுகொண்டாடிக்கலந்து பரிமாரு
பற்க, உன்னை நாராயணனென்று பலகால் சொல்லிவிட்டோமே, அதை
ஷமித்த வேணுமென்கிறார்கள் என்பதே அசாரியர்கள் பணித்தருளும் பொருள்.
ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யங்கள் மேம்பட்டிருக்குமிடத்திலே நாராயணனென்பது
சிறுபேரையாதமென்க. ... * (தொடரும்)

ஸ்ரீரஸ்து.

பேருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீபர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம். அண்ணாங்கராசாரியர்

ஆனந்தஸ்ரீ வைகுண்ட ஏகாதசியன்று எழுதத் தொடங்கிய

ஸர்வ சாஸ்த்ரார்த்த ரத்நாவளி

[இப்பெயரிட்டு வடமொழியில் அடியேன் எழுதிவரும் நூல் எனது வைதிக மனோஹரா பத்திரிகையில் பிரசுரமாகி வருகின்றது. அது வடமொழி வல்லுநர்க்குப் பயன்பட்டு வருகின்றது. பெரும்பாலும் அதன் மொழிபெயர்ப்பாகவே தமிழறிஞர்கட்கு உதவுமாறு இந்நூலை யெழுதத் தொடங்குகின்றேன். ச்ருத்திஹாஸ புராணங்களிலிருந்தும், நம் பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்களிலிருந்தும், மஹாகவிகளின் க்ருதிகளிலிருந்தும் பலவகைப்பட்ட ப்ரமாணவசைங்களை அக்ராதி வரிசையிலிட்டுச் சுருக்கமான விவரணமும் செய்யலாகிறது]

— நூல் தொடக்கம் —

1. * அநந்தா வை வேதா: * தைத்திரீய யஜுர் ப்ராஹ்மணத்தில் காடக மென்று வழங்கும் பகுதியில் முதல் ப்ரசுரத்தில் பரத்வாஜோபாக் கயானமொன்று ஓதப்பட்டுள்ளது. * பரத்வாஜோ ஹ த்ரிபிராயுபிர் ப்ராஹ்மர்யமுவாஸ * என்று தொடங்கியோதப்பட்டு வருமாத உபாக்கியானத்தின் ஸாரமாவது ப்ரத்வாஜரென்னும் மஹர்ஷி தேவேந்திரனுடைய அநுக்ரஹத்தினால் முந்நூறு பிரர்யம் ஜீவித்திருக்கப் பெற்று அந்த வாழ்நாளில் வேதமோதத் தொடங்கினார். வேதமோதிவருகின்றார். முந்நூறுபிராயம் முடியுந்தருவாய் ஆயிற்று; கிழத்தனம் முதிர்ந்து ஜீர்ண சரீரராய் முமுர்ஷுநிலையில் படுத்திருக்கிறார். அந்நிலைமையில் தேவேந்திரன் அவரிடம்வந்து “முனிவரே! உமக்கு மீண்டும் ஒரு நூறுபிராயம் வரமளிப்பதாக வந்திருக்கிறேன்; இதைப்பெற்று இவ்வாயுளில் நீர் என்னசெய்ய உத்தேசிக்கிறீர்? என்று கேட்க, அதற்கு முனிவர் ‘வேதாத்யயனமே செய்வேன்’ என்றார். இங்ஙனஞ்சொன்ன முனிவருடைய கருத்து என்னவென்றால், கீழ்க்கழிந்த மூன்று ஆயுட்களில் மூன்று வேதங்களை ஒதி முடித்துவிட்டோம்; இனி நான்காவது ஆயுள் கிடைத்தால் இதில் நான்காவது வேதத்தையும் ஒதி * சதுர்வேதீ * என்று பெயர்பெற்றுவிடலாம்— என்பதாக. இதனையறிந்த இந்திரன் இம்முனிவர்க்கு ‘வேதங்கள் அநந்தங்கள், எத்தனை ஆயுட்கள் பெற்றாலும் ஒதித் தலைக்கட்ட முடியாதவை’ என்பதையுணர்த்த வேணுமென்றெண்ணி, இதுவரையில் எங்குங் கண்டறியாத மூன்று பெரிய மலைகளைக் காட்டி, ஒவ்வொரு மலையிலிருந்தும் ஒவ்வொரு முஷ்டி மண்ணையெடுத்துக் காட்டி, ‘முனிவரே! கீழ்க்கழிந்த முந்நூறு வருஷங்களிலும் நீர் ஒதின வேதபாகம் இந்த மூன்று முஷ்டியளவே கானும்; இதோ மலைமலையாக வுள்ளவற்றை நீர் ஓதவில்லை’ என்று சொல்லும்போது * அநந்தா வை வேதா: * என்றான். மறைகள் அந்தமில்லாதவை என்றவாறு. இவ்வளவே சொல்லி நின்றுவிடாமல், ஸகல வேதங்களையும் ஒதினவராய்படிக்கு ஓர் உபாயஞ் சொன்னான் இந்திரன். (அதாவது) ஸாவித்ரவித்யையை முனிவர்க்கு உபதேசித்து இதுதான் ஸர்வவித்யை என்றான். அந்த ஸாவித்ரவித்யை எதுவென்றால், [ஸவிதா—ஸூர்யன்] வருளபூஷண பாஸ்கர ரென்று ப்ரஸித்தரான நம்மாழ்வாருடைய அருளிச்செயலேயாம்.

2. * அந்நவாந் அந்நாதோ பவதி * தைத்திரீயோபநிஷத்தில் இந்த வாக்கியம் ப்ரஸித்தமானது. இதன் பொருள் என்னவெனில்; அன்னத்தைப் பெற்றவனாகிறான், அன்னத்தை யுண்பவனுமாகிறான்—என்கை. அன்னத்தைப் பெற்றால் அதை உண்ண மாட்டானோ? 'அந்நவாந் பவதி' என்றால் போதாதோ? * அந்நாதோ பவதி * என்றும் தனியே சொல்லவேண்டுமோ? என்று சங்கை பிறக்கும். கேண்மின், அன்னமென்பதற்குச் சோறு என்றும்ட்டும் பொருளன்று; மானிடராய்ப் பிறந்தவர்கள் அநுபவிக்கும் விபவமெல்லாவற்றுக்கும் பெயரென்று கொள்க. ஐச்வர்யம் பெற்றவர்கள் எல்லாரும் அந்த ஐச்வர்யத்தை அநுபவிக்கவும் பெறுகிறார்களென்று கண்டதில்லை. க்ருபணர்களும் வ்யாதிக்ரஸ்தர்களும் தெளர்ப்பாக்யசாலிகளும் அநுபவதரிதர்களாக ஆகிறார்களென்பதைக் கட்கூடாகக் காண்கிறோம். * போஜ்யம் போஜநசக்திச் ச..... விபவோ தாநஸம்பத்தி: நால்பஸ்ய தபஸ: ப்பலம் * என்றது காண்க. இந்த ச்ருதிவாக்யத்தின் அர்த்தத்தை வஸுதேவர் பக்கலிலே காணுகின்றோம். அவர் கண்ணபிரானைப் பிள்ளையாகப் பெற்றும் * நந்தன் பெற்றனன் நல்வினையில்லா நங்கள்கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே * *எல்லாம் தெய்வநங்கை யெசோதை பெற்றாளே* என்று தெய்வத் தேவகி புலம்பும் படியாயிற்றே. அந்நவத்த்வம் வஸுதேவனுக்கும், அந்நாதத்த்வம் நந்தகோபனுக்கு மன்றோ ஆயிற்று. * அந்நம் ப்ரஹ்மேதி வ்யஜானாத் * என்கிற உபநிஷத்தை இங்கே ஸ்மரிப்பது. ...

3. அநிசம் பஜதாம் அநந்யபாஜாம் சரணும்பேருஹமாதரேண பும்ஸாம், விதரந் நியதம் விபூதி மிஷ்டாம் ஜய ராமாநுஜ ரங்கதாம்நி நித்யம் * திருமலை அனந்தாழ்வானருளிச்செய்த ஸ்ரீராமாநுஜ சதுச்சல்லோகியில் முதல் சுலோகமிது. கோயில் திருமலை பெருமாள் கோயில் திருநாராயணபுரம் ஆகிய நான்கு திவ்யதேசங்களிலும் எம்பெருமானாருடைய வெற்றியை வாழ்த்துமித்துதியில், திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் வெற்றியை வாழ்த்துவதாம் இந்த சுலோகம். (இதன் கருத்தாவது)—எம்பெருமானாரே! உமது திருவடித் தாமரையை அன்போடு எப்போதும் ஆச்ரயித்திருக்கிற அநந்யகதிகளான அடியார்களுக்கு எந்த விபூதி இஷ்டமோ அந்த விபூதியைத் திண்ணமாக அளித்துக் கொண்டு திருவரங்கம் பெரியகோயிலிலே எஞ்ஞான்றும் வாழக்கடவீர்—என்பதாம். மதுரகவிகள் * தேவமற்றறியேன் * என்று சொல்லி வேறொரு தெய்வமறியாதே ஆழ்வாரையேபற்றியிருந்தாப்போலே, ஸ்வாமிந்/தேவரீரை இடைவிடாது அன்போடு அடிபணிந்திருக்கும் அடியவர்கட்கு * பொன்னுலகாளிரோ * என்றுப்போலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களில் எதை வேண்டினாலும் அதையளித்துக்கொண்டு தென் திருவரங்கத்திலே பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளியிருக்கவேண்டுமென்று மங்களாசாஸனம் செய்தாராயிற்று. மோக்ஷப்ரதத்வமென்பது எம்பெருமானொருவனுக்கே அஸாதாரண லக்ஷணமாயிருக்க, இங்ஙனே சொல்லலாமோ? நித்யவிபூதிச் செல்வத்தை ஸ்வாமியளிக்கவல்லரோ என்று சங்கிக்கவேண்டா; * தத்தே ரங்கி நிஜமபி பதம் தேசிகாதேசகாங்க்ஷி * என்று ந்யாஸதிலகத்தில் தேசிகன் பணித்த படியே ஸ்வாமியின் நியமனமிருந்தாலொழிய எம்பெருமான்தானும் முத்தியளிக்க வல்லனல்லனே. தாபயித்ருத்வமும் தாத்ருத்வ பர்யாயமாகக் கொள்ளப்படுவதால் ஸ்வாமியையே முக்திப்ரதராகச் சொல்லத்தகும். ...

4. * அந்தோநந்தக்ரஹணவசகோ யாதி-ரங்கேச ! யத்வத் பங்குர் நௌகாகுஹரநிஹிதோ ந்யதே நாவிகேந, புங்கதே போகாந் அவிதிதந்ருபஸ் ஸேவகஸ்ய அர்ப்பகாதி: த்வத்ஸம்ப்ராப்தௌ ப்ரபவதி ததா தேசிகேந்த்ரோ தயாலு: * வேதாந்த தேசிகன் ந்யாஸதிலகத்தில் அருளிச்செய்த சுலோகமிது. எம்பெருமானுருடைய ஸம்பந்தத் தினால் நாமெல்லாம் உஜ்ஜீவித்துப்போகிறோம் என்கிறது இதில். மூன்று பாதங் களில் மூன்று த்ருஷ்டாந்தங்களை யருளிச்செய்கிறுமிதில். ரங்கேச என்று ஸ்ரீரங்க நாதனை விளித்துச் சொல்லுகிறார். [அந்த: அநந்தக்ரஹணவசகஸ் ஸந் யாதி] வழிநடந்து செல்லவேண்டிய குருடன் கண்தெரிந்தவொருவனைத் துணைகொண்டு செல்லுகிறான். [பங்கு: நௌகா குஹரநிஹிதஸ் ஸந் நாவிகேந ந்யதே] ஆறு கடக்க வேண்டிய நொண்டியானவன் ஓடக்காரனால் தோணியில் அமர்த்தப்பட்டுக் கடந்து செல்லுகிறான். ஆக இந்த இரண்டு த்ருஷ்டாந்தங்களினால் ஜ்ஞானஹீனனான சிஷ்யன் ஜ்ஞானவானான ஆசார்யனைக்கொண்டு கரையேறுகிறான்; அனுஷ்டானஹீனனான சிஷ்யன் அனுஷ்டான ஸம்பன்னனான ஆசார்யனைக்கொண்டு கரையேறுகிறான் என்று தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. ஸமாநகாலஸ்தரான ஆசாரிய சிஷ்யர்களுக்கு இவ்விரண்டு த்ருஷ்டாந்தங்களும் இணங்கும். ஆயிரமாண்டுகட்கு முன்பெழுந் தருளியிருந்த எம்பெருமானார்க்கும் இப்போதிருக்கும் அஸ்மதாதிகளுக்கும் இணங் கும்படியாக மூன்றாவது த்ருஷ்டாந்த மருளிச்செய்கிறார். [புங்கதே போகாந் அவிதித் த்ருபஸ் ஸேவகஸ்ய அர்ப்பகாதி:] ஆயிரமாண்டுகட்கு முன்பு ஒரு மஹாப்ரபு இருந் தான்; அவனிடம் அமாத்யனாக இருந்து ஸேவைபண்ணினவொருவன் அபரிமிதமான பொருளையீட்டி நிதிவைத்திட்டான்; அதன் வட்டியை அவ்வமாத்யனுடைய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள் வம்சபாரம்பர்யேனை அறுபவித்து வருகிறார்கள்; அவர்கள் அரசனையும் கண்டவர்களல்லர், (தங்கள் கூடஸ்தனான) அமாத்யனையுங் கண்டவர்களல்லர்; ஆயினும் கூடஸ்தர் சேமித்துவைத்த நிதியை நிராக்ஷேபமாக அறுபவித்துவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். [ததா த்வத்ஸம்ப்ராப்தௌ ப்ரபவதி (க:) தயாலு: தேசிகேந்த்ர:] கீழே காட்டிய மூன்றாவது த்ருஷ்டாந்தத்தின்படி பரம காரணிகரான எம்பெருமானுருடைய ஸம்பந்தத்தைக்கொண்டு நாங்கள் வாழ்ந்து போகிறோமென்கை. அடுத்த சுலோகத்தினால் இதை விவரித்தருளுகிறார் [*உக்த்யா தநஞ்ஜய *] இதை உகர வரிசையில் காண்க. ...

5. * ஆசைலாத் அத்ரிகந்யா சரணகிஸையந்யாஸதந்யோபகண்டாத் ஆ ரக்ஷோநீதஸீதா முக கமல ஸமுல்ஸாஸ ஹேதோச் ச ஸேதோ:, ஆ ச ப்ராச்ய ப்ரதீச்யக்ஷிதரயுகவாத் ஸலீர்ய சந்த்ராவதம்ஸாத் மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரயுகம்ச்ரமவிமலமநா: ம்ருக்யதாம் மாத்ருசோந்ய: * இந்த சுலோகம் ஆளவந்தார் இளம்பிராயத்தில் [வித்யார்த்தி தசையில்] சோழராஜ ஸபைக்கு விடுத்தது. * இமவந்தந் தொடங்கி யிருங்கடலளவும், கீழ்த்திசை மேற்றிசை யளவும் ஆக நாற்றிசையினுள்ளும் உபயமீமாம்ஸைகளிலும் கைதேர்ந்த வித்வான் என்னைப்போன்ற வொருவனைத் தேடிப்பிடியுங்கள் என்றவாறு. குருபரம் பரா ப்ரபாவ நூலில் ஆளவந்தார் வைபவத்தில் விரிவுகாண்க. இங்ஙனங் கூறியது தற்புகழ்ச்சியாகாது. நன்னூலாசிரியர் * தோன்ற தோற்றித் துறைபலமுடிப்பினும், தான் தற்புகழ்தல் தகுதியன்றே * என்று முற்படக்கூறி, உடனே * மன்றுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும், மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும், நன்னை

மறுதலை பழித்தகாலையும், தன்னுடையாற்ற லுணராரிடையினும், தன்னைப் புகழ் தலும் தகும் புலவோற்கே * என்றார்.

6. * இதம் தே நாதபஸ்காய நாயக்தாய கதாசந, நசாகச்சுஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோப்ய ஸாயிதி * இது கீதையின் முடிவில் கண்ணபிரான் அர்ஜுநனுக்குக் கூறியது. கீதாசாஸ்தரத்தின் அருமைபெருமை விளங்குவதற்காகக் கூறின் சுலோகமிது. இன்னாரின்னார்க்கு இதை நீ உபதேசிக்கலாகாதென்று தடையிட்டுக் கூறுவதாயிது, கீதையின் தொடக்கத்திலேயே கூறியிருக்க வேண்டுமிது; இவ்வளவு அரியபெரிய பொருள்களை இவனுக்குச் சொல்லப்போகிறோமென்று முதலில் கண்ணபிரானுக்கும் தெரியாதுபோலும், தன்னையுமறியாமல் சொல்லித் தலைக்கட்டினபிறகு பொருள் களின் சீர்மையை நோக்கி இங்ஙனே நிபந்தனை செய்கிறபடி. இதில் (தே) என்றது த்வயா என்றபடி. இதம் அதபஸ்காய ந வாச்யம்; அபக்தாய ந வாச்யம்; அசுச் ருஷவே ந வாச்யம்; மாம் ய: அப்யஸூயதி தஸ்மை ச ந வாச்யம் - என்று நான்கு கட்டளைகள். ஆசாரஹீனனுக்குச் சொல்லலாகாது; பக்தியில்லாதவனுக்குச் சொல்லலாகாது; சுச்சுருஷ பண்ணாதவனுக்குச் சொல்லலாகாது; எனது கல்யாண குணங்களைச் சொல்ல, அது பொருதே நிந்திப்பவனுக்குச் சொல்லலாகாது என்றபடி. ...

7. * ஈதநாம் நுகதாம் அதீதயிதாம் நித்யாநபாயாம் ச்ரியம் ஸம்சரித்ய, ஆச்ரயணே சிதா கிலகுணஸ்ய அங்கீ ஹரேராச்ரயே, இஷ்டோபாயதயா, ச்ரியா ச ஸஹிதா யாத்மேச்வராயார்த்தயே கர்த்தும் தாஸ்யமசேஷமப்ரதிஹதம் நித்யம் த்வஹம் நிர்மம: * பட்டர் ஸாதித்த அஷ்ட ச்லோகியில் ஆருவது சுலோகமிது. கீழ் ஐந்தாவது சுலோகமான * நேத்ருத்வம் நித்ய யோகம் * இத்யாதியும் இந்த ஆருவது சுலோகமும் த்வயமென்கிற மந்த்ரரத்னத்தின் பொருள் விவரணமாக அமைந்தவை, பூர்வகண்டமென்றும் உத்தரகண்டமென்றும் இரண்டு கண்டமாக அமைந்துள்ள த்வயமந்த்ரத்தின் திரண்டபொருளை யருளிச்செய்கிறாரிதில். 'உலகங்களுக்குத் தலைவியாய் ஸர்வேச்வரனுக்கு ப்ராணவல்லபையாய் ஒருபோதும் விட்டுப்பிரியாத வளாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரைப் புருஷகாரமாகப்பற்றி சரணவரணத்திற்குப் பாங்கான ஸகலகுணங்களையுமுடைய எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை இஷ்ட ஸாதநமாகப் பற்றுகின்றேன்' என்று பூர்வ கண்டார்த்தத்தை அநுஸந்தித்து 'பெரிய பிராட்டியாரோடு கூடியிருந்துள்ள ஸர்வசேஷியான நாராயணனுக்கு கைங்கர்யத்தில் களையான மமகாரம் சிறிதுமில்லாத அடியேன் ஸகலவித கைங்கர்யத்தையும் இடை யூறும் இடைவிடமின்றிச் செய்யும்பொருட்டு ப்ரார்த்திக்கின்றேன்' என்று உத்தர கண்டார்த்தத்தை அநுஸந்தித்து இனியராகிறார். பெரியபிராட்டியார்க்கு இதில் மூன்று விசேஷணங்களிடுகிறார். இவற்றுக்குத் திருவுள்ளமேதென்னில்; கேண்மின். பிராட்டியின் புருஷகாரம் அவ்வளவு காரியம் செய்புமோ என்கிற சங்கைக்குப் பரி ஹாரமாக முதலிரண்டு விசேஷணங்களமைந்தன. இவள் சேதநர்களைவார்க்கும் மாதாவாய் அந்த ஸம்பந்தமடியாக இவர்களுடைய வருத்தம் கண்டு பொறுத்திருக்க மாட்டாதேயிருக்கிறவொரு தன்மையும், எம்பெருமானுக்குப் பத்தினியாய், அபித்தர்

பனிமலர்மேல் பாவைக்கு * என்கிறபடியே அவன்தன் வைலக்ஷணயத்தைக் கண்டு பிச்சேறித் தன்சொற்படி நடக்கும்படி அபிமத விஷயமாயிருக்கிறவொரு தன்மையும் உடையளாகையாலே ஒருவகையாலும் பழுதாகமாட்டாத புருஷகாரம். உலகில் புருஷகாரம் செய்பவர்களுக்கு இரண்டு தன்மைகள் வேண்டும். எவர் விஷயத்தில் புருஷகாரம் செய்யவேண்டுமோ அவர் விஷயத்தில் நெஞ்சார்ந்த அன்பு இருக்க வேண்டியதொன்று. யாரிடத்தில் புருஷகாரம் செய்யவேண்டுமோ அவரிடத்தில் தம் வாக்கு வெற்றிபெற்றே தீரும்படியான வால்லப்ய மிருக்கவேண்டியது மற்றொன்று. இவ்விரண்டும் பிராட்டியின்பக்கல் புஷ்கலமென்பது இவ்விரண்டு விசேஷணங்களினாலும் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று. 'நித்யாநபாயாம்' என்கிற முன்னுதவி விசேஷணத்தினால் எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்க ருசியே வேண்டுவது, காலம்பார்க்க வேண்டாவென்பது காட்டப்படுகிறது. பிராட்டி எப்போதும் எம்பெருமானோடு கூடியேயிருக்கின்றாளென்று தெரிந்துகொள்ளுமளவில் 'புருஷகாரஞ் செய்பவள் அருகேயிருக்குங் காலம்பார்த்து ஆச்ரயிக்கவேணும்' என்று ஸமயப்ரதீகைஷ வேண்டியதில்லை என்பதும் தெரிந்துகொண்டதாகுமன்றோ! இந்த ச்லோகத்தில் 'ஆச்ரயே, அர்த்தயே' என்கிற உத்தமபுருஷக்ரியா பதங்களைப் ப்ரயோகித்திருக்கையாலே த்வயத்தின் அர்த்தத்தைத் தாம் வியாக்கியானிக்கின்ற அளவேயன்றிக்கே தம்முடைய அநுஷ்டானசேஷமாகவும் கொண்டருளினாரென்கிற விசேஷம் உணரத்தக்கது. ... *

8. * ஈசாநாம் ஜகதோஸ்ய வேங்கடபதே: விஷ்ணோ: பராம் ப்ரேயஸீம் தத்வக்ஷஸ்தல நித்யவாஸரஸிகாம் தத்க்ஷாந்திஸம்வர்த்திநீம், பத்மாலங்க்ருதபாணிபல்லவயுகாம் பத்மாஸநஸ்தாம் ச்ரியம் வாத்ஸல்யாதிகுணோஜ்ஜ்வலாம் பகவதீம் வந்தே ஜகந் மாதரம் * அஸ்மத்குல கூடஸ்தரான ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணல் அருளிச் செய்த * கமலாகுசகுசுகேத்யாதி ஸ்ரீவேங்கடேசஸ்துதியின் முடிவிலுள்ள ச்லோக மிது. அலர்மேல்மங்கைத் தாயார் விஷயமான துதி. "இவ்வுலகுக்கெல்லாம் ஈசுவரியாயும், திருமலையப்பனுக்குப் ப்ராண வல்லபையாயும், அவனது திருமார்பிலேயே நித்யவாஸஞ் செய்வதில் விருப்பமுடையவளாயும், அப்பெருமானுடைய க்ஷமாகுணத்தை வளரச்செய்பவளாயும் தாமரை மலரினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுப் பல்லவம்போன்ற இரண்டு திருக்கைகளையுடையவளாயும், தாமரைத் தவிசில் வீற்றிருப்பவளாயும் வாத்ஸல்யம் முதலிய குணங்களால் திகழாரின்றவளாயும், பரம பூஜ்யையாயும், உலகுக்கெல்லாம் தாயாயுமிருக்கின்ற அலர்மேல்மங்கைப் பிராட்டியை அடியேன் வணங்குகின்றேன்' என்பது இதன் கருத்தாம். * அஸ்யேசாநா ஜகதோ விஷ்ணுபதீ * என்ற ச்ருதிச் சாயையிலே பணித்ததாயிற்றுப் ப்ரதமபாதம். "அவன் மார்பை விட்டுப்பிரியில் இவ்வக்ஷரம் விட்டுப் பிரிவது" என்கிற ஸ்ரீஸூக்திக்குச்சேர * தத்வக்ஷஸ்தல நித்யவாஸ ரஸிகாம் * என்றது. * அஸ்தி கர்மாஹ பலதே பத்யெள க்ருத்யத்வயம் ச்ரியா, நிக்ரஹாத் வாரணம் காலே ஸந்துக்ஷண ம்நுக்ரஹே" என்கிற தேசிக ஸ்ரீஸூக்தியை யுட்கொண்டு 'தத்க்ஷாந்தி ஸம்வர்த்திநீம்' என்றது. "புருஷகார பலத்தாலே ஸ்வாதந்தர்யம் தலைசாய்ந்தால் தலையெடுக்கும் குணங்களைச் சொல்லுகிறது நாராயணபதம்" (முமுக்ஷுப்படி) என்ற

விடத்து அர்தத விசேஷங்கள் இங்கே அநுஸந்தேயம். பத்மாலங்கருதேத்யாதி மூன்றும் பாதத்தில் * பத்மப்ரியே பத்மிநி பத்மஹஸ்தே * இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்தம் அநுஸந்தேயம். வாத்ஸல்யாதி குணோஜ்வலாம் என்றவிடத்தில் * ஸஹதர்மசரீம் செளரேஸ் ஸம்மந்த்ரிதி ஜகத்திதாம், அநுக்ரஹமயீம் வந்தே நித்யமஜ்ஞாதநிக்ர ஹாம் * என்ற தேசிகஸூக்தியை ஸ்மரிப்பது. ஆக இப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த பிராட்டியைத் தொழுகின்றேன் என்றது. ...

9. * உக்த்யா தநஞ்ஜயநீபீஷணாக்ஷயய தே ப்ரத்யாய்ய லக்ஷ்மணமுநேர் பவதா விதீர் ணம், ச்ருத்வா வரம் ததநுபந்தமதாவலிப்தே நித்யம் ப்ரஸீத பகவந் மயி ரங்கநாத * வேதாந்த தேசிகனருளிய ந்யாஸதிலகத்திலுள்ள சுலோகமிது. இதன் கீழ்ச்லோகம் * அந்நோநந்தக்ரஹணவசக: * என்பது கீழ் அகரவரிசையில் (4) விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனை மீண்டும் ஒருவிசை வாசித்துவிட்டு இதை வாசிக்கவேண்டும். எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த சரணுகதி கத்யத்தில், அர்ஜுனனுக்கு அபயமளித்த ஸர்வதர்மான் சுலோகத்தையும், விபீஷணனுக்கு அபயமளித்த * ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய ச்லோகத்தையும் ஸ்ரீரங்கநாதன் நினைவூட்டி "இதி மஸ்யவ ஹி உக்தம்" என்று சொல்லியிருப்பதுகொண்டு இங்கு * உக்த்யா தநஞ்ஜயேத்யாதி பணித்தார். அதற்குமேல் "லக்ஷ்மணமுநே: பவதா விதீர்ணம் வரம் ச்ருத்வா" என்ற துண்டே, இதுதான் இந்த ச்லோகத்திற்கு ஜீவநாடி ஸ்ரீரங்கநாதன் எம்பெருமானார்க்கு ஒருவரம் அளித்ததாக ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதிக்கிறாரிங்கு. திருக்குடந்தையில் பல வித்வான்கள்கூடி அச்சிட்ட வியாக்கியானத்தில் அந்தவரம் விசதம். இதற்கு வியாக்கியானமே வேண்டியதில்லை. (ச்ருத்வா வரம்) என்றவுடனே "ததநுபந்தமதாவலிப்தே" என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே இதனால் வரஸ்வரூபம் நன்கு விளக்கப்பட்டதாகிறது. எம்பெருமானாருடைய ஸம்பந்தஸம்பந்தி ஸம்பந்தி களுக்கும் மோக்ஷமளிப்பதாக வரமிருந்தாலொழிய (ததநுபந்தமதாவலிப்தே) என்ன முடியாதன்றோ. மணவாளமாமுனிகள் யதிராஜவிம்சதியில் * காலதரயேபி கரண த்ரய நிர்மிதாதிபாபக்ரியஸ்ய சரணம் பகவச்சுமைவ, ஸா ச த்வயைவ சமஸாரம ணேர்த்திதா யத் ஷ்ஷேமஸ் ஸ ஏவ ஹி யதீந்த்ர பவத்ச்ரிதாநாம் * என்றருளிய சுலோகமும் இங்கே அநுஸந்தேயம். ...

10. * உத்தரம் ப்ரோச்யதாம் க்ஷீப்ரம்—கேசவம் வீக்ஷ்ய ஜம்புகா:; நிப ய ததர ப்ராஹ்ருஷ்யந் கிம் தேஷாம் ஹர்ஷகாரணம்? * ஸம்ஸ்க்ருதபண்டிதர்களின் போதுபோக்குகளில் ப்ரஹேளிகைகள் சொல்லிப் போதுபோக்குதல் ஒன்று. விநோதப் பேச்சு இது. [உத்தரம் க்ஷீப்ரம் ப்ரோச்யதாம்] மேலே கேட்கிற கேள்விக்கு விரைவில் விடை கூறவேண்டும். என்ன கேள்வியென்னில்; [ஜம்புகா: கேசவம் வீக்ஷ்ய தத்ர நிபத்ய ப்ராஹ்ருஷ்யந்] நரிகள் கேசவனைக் கண்டு அங்கே விழுந்து களித்தன. களிப்புக்குக் காரணமென்ன? என்பது வினா. இதற்கு விடையாவது—'கேசவம், என்பதே கே—சவம் என்று இரண்டு பதமாகப் பிரித்துக்கொள்க. கம் என்று தண்ணீருக்குப் பெயர்: தண்ணீரில் ஒரு பிணம் மிதக்கக்கண்ட நரிகள் உடனே தண்ணீரில் விழுந்து அந்த ப்ரேதத்தை வயிறுரவுண்டு களித்தனவென்கை. ...

11. * ஊஷுண ஊதயே * வேதத்தில் முன்னம் ஸம்ஹிதையோதி, பிறகு பதபாடம் ஒதி அதன்பிறகு க்ரமம் ஓதவேணும். பெருமானுடைய திருவீதிப் புறப்பாடுகளில் க்ரம பாராயணம் நடைபெறும். அதில் த்ரிக்ரமம் என்று ஒரு ஸங்கேதம். மூன்று பதங்களைச் சேர்த்துக் க்ரமம் சொல்லுவதற்கு த்ரிக்ரமமென்று பெயர். அது வேத மோதினவர்களுக்குத் தெரியும். * ஊர்த்வ ஊஷுண ஊதயே * என்றவிடத்திலும் * மோ ஷுண இர்த்ர * என்றவிடத்திலும் த்ரிக்ரமமுண்டு. (உ, ஸு, ந:) என்னும் மூன்றுபதங்களைச் சேர்த்தும், (மோ, ஸு, ந:) என்னும் மூன்று பதங்களைச் சேர்த்தும் க்ரமம் சொல்லுகையாலே த்ரிக்ரமமெனப்படும்.

12. * உவங்கய விந்தோஸ் ஸவிவம் ஸவிவம் யத் சோகவஹ்நிம் ஜநகாத்மஜாயா:, ஆதாய தேநைவ ததாஹ வங்காம் நமாயி தம் ப்ராஞ்ஜனாஞ்ஜநேயம் * ஸ்ரீராமாயணபாராயணம் செய்பவர்கள் யாவரும் பாராயணத் தொடக்கத்தில் அநுஸந்திக்கும் பல தனியன் களில் இதுவொன்று சிறிய திருவடியைப்பற்றியது. இந்த சுலோகத்தின் பொருள் அற்புதமானது. திருக்குறந்தாண்டகத்தில் * முன்பொலா விராவணன்றன் முதுமதிளிலங்கை வேவித்து, அன்பினாலனுமன் வந்து ஆங்கடியினை பணிய * என்றருளிச் செய்தபடி இலங்கையை எரித்த அனுமன் எங்கிருந்து நெருப்பு கொணர்ந்தார்? என்று ஒருவர் கேட்டாராம்; அரக்கர்கள் தம்முடைய வாலில் வைத்த நெருப்பைக்கொண்டு எரித்தார்—என்று மற்றவர் விடைகூறினாராம். அஃது உண்மையன்று; ஸீதாபிராட்டியின் திருவுதரத்திலே சோகமாகிற நெருப்பு நிறைந்து கிடந்தது; அதை வாரியெடுத்துக்கொண்டுபோய் அதனாலேயே இலங்கை முழுவதையுங் கொளுத்தினாரென்று சமத்காரம் பொலியச் சொல்லுகிறது இத்தனியனில்; [ஜநகாத்மஜாயா: சோகவஹ்நிம் ஆதாய தேநைவ வங்காம் ததாஹ] ஏவகாரத்தினாலே வேறு நெருப்பினாலன்று என்று மறுத்துக் கூறுகிறபடி. பிராட்டி பட்ட வருத்தந்தீர இலங்கையைக் கொளுத்தினாரென்பது பரமதாற்பரியம். * கஞ்சன் வயிற்றில் நெருப்பென்னநின்ற நெடுமாலே! * என்ற திருப்பாவைப் பாசுரத்திலும் இங்ஙனே சுருத்துக் காணலாம். திருவாய்ப்பாடி ஆய்ச்சிமார்களின் உள்ளத்திலிருந்த அச்சமாகிற நெருப்பைக் கொண்டுபோய்க் கண்ணன் கம்ஸனது வயிற்றில் கொட்டினன் என்னலாம்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

13. * ஊநஷோடசவர்க்ஷோ மே ராமோ ராஜீவலோசந:, ந யுத்தயோக்யதாம் அன்ய பச்யாயி ஸஹ ராக்ஷஸை: * விச்வாமித்ரமுனிவர் தசரத சக்ரவர்த்தியிடம் வந்து தம்முடைய வேள்வியை இடையூறின்றித் தலைக்கட்டிக் கொடுக்க இராமபிரானைத் தம்முடன் அனுப்பித்தர வேணுமென்று வேண்டியபோது முனிவரைநோக்கி சக்ரவர்த்தி கூறும் சுலோகமிது. என் புதல்வனான இராமனுக்கு இன்னும் பதினாறு பிராயங்கூட நிரம்பவில்லையே, அரக்கர்களோடு போர்புரியுமாற்றல் இவனுக்கு இல்லையே! என்கிருன் மன்னவன். பதினாறுபிராயங்கூட நிரம்பவில்லையென்றதனால் பதினைந்துபிராயமோ பதினான்குபிராயமோ நிரம்பிவிட்டதென்று தோன்றும்; அப்படியில்லை. விச்வாமித்ர யாகஸம்ரக்ஷணம் பண்ணுங்காலத்தில் இராமபிரானுக்கு வயது பன்னிரண்டென்று பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீராமாயண வசனங்கள் கொண்டே நிஷ்கர்ஷித்தருளுகிறார். இங்கு * ராமோ ராஜீவலோசந: * என்றது விசேஷப் பொருள் கொண்டது;

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

அதாவது—முனிவரே ! உம்முடைய வேள்விக்கு இடையூறு செய்யும் அரக்கர்களோ
 நிசாசரர்கள்—இரவிலே வந்து நலிபவர்கள், என்னுடைய ராமனோ அஸ்தமித்த
 வாறே கண்ணுறங்குபவன். இவன் கண்விழித்திருந்து அந்த நிசாசரர்களோடு
 எப்படி போர்புரிய முடியும் ? ' என்ற கருத்துக் கொண்டது. ராஜீவமாவது தாமரை.
 அது ஸூரியன் அஸ்தமித்தவாறே எப்படி முடிக்கொள்ளுமோ அப்படி கண்முடு
 மிளமையுடையவன் ராமன் என்று காட்டினபடி,

14. * ருஷீம் ஜுஷாமஹே க்ருஷ்ணத்ருஷ்ணதத்வமிவோதிதம், ஸஹஸ்ரசாகாம் யோத்ராஷீத்
 த்ராமீடம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம் * 'பட்டர் ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் தொடங்குகையில்,
 ஆழ்வான், எம்பார், எம்பெருமானார், ஆளவந்தார், நாதமுனிகளாகிய இவ்வாசிரியர்
 களைத் துதித்துவிட்டு நம்மாழ்வாரைத் துதிப்பவர் இந்த ச்லோகமருளிச்செய்கிறார்.
 இதன் கருத்தாவது—'எம்பெருமான் விஷயமான ஆசைப்பெருக்கே ஆழ்வாராக
 வடிவெடுத்து வந்ததோ' என்னலாம்படி பகவத்விஷயத்தில் அளவிறந்த காதல்
 கொண்டவரும் 'த்ரமிடோபநிஷத்' என்னப்பட்ட திருவாய்மொழியை இந்தவுல
 கிருள் நீங்க வெளியிட்டருளினவருமான நம்மாழ்வாரைப் பணிவோம்' என்பதாம்.
 வடமொழியினாலாகிய உபநிஷத்துக்களில் அநேக சாகாபேதங்கள் இருப்பதுபோல
 த்ரமிடோபநிஷத்திலும் அநேக சாகாபேதங்களுண்டென்று காட்டவேண்டி
 'ஸஹஸ்ர சாகாம்' என்றார். திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பாசுரத்தையும்
 ஒவ்வொரு சாகையாகத் திருவுள்ளம் பற்றினரென்க. 'அத்ராஷீத்' என்றதனால்
 எம்பெருமான் சிலசில ரிஷிகளைக்கொண்டு சிலசில வேதசாகைகளை ப்ரவர்த்திப்பித்
 ததுபோல ஸ்ரீ சடகோப முனிவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழியை ப்ரவர்த்திப்பித்தா
 னென்று விளங்கும். இந்த ச்லோகம் ஆழ்வாரிடத்திலும் திருவாய்மொழியிடத்தி
 லும் பட்டர்க்கமைந்துள்ள அற்புதமான பக்தி வைலக்ஷண்யத்தை அழகிதாகப் புலப்
 படுத்தும். (க்ருஷ்ணத்ருஷ்ண) என்கிற பதத்திற்கு (க்ருஷ்ணேத்ருஷ்ண) என்
 றும் (க்ருஷ்ணஸ்யத்ருஷ்ண) என்றும் இரண்டுவகையாகவும் ஸமாஸம் பண்ண
 லாம். முந்தின ஸமாஸத்தில் ஆழ்வார் க்ருஷ்ணனிடத்தில் காதல்கொண்டவர்
 என்பது புலப்படும். பிந்தின ஸமாஸத்தில் எம்பெருமான் ஆழ்வார் பக்கலில்
 காதல் கொண்டவனென்பது புலப்படும். இரண்டையும் ஆழ்வார் தாமே திருவாய்
 மொழியில் வெளியிடுகிறார். (5-1-7) "மெய்ம்மாலா யொழிந்தேன் எம்பிரானு
 மென்மேலானே" என்கிற பாசுரம் காண்க. —

15. * ஏக ஏவ குண: ச்ரேஷ்ட: ய: க்ருதஜ்ஞத்வநாமக:, ஏக ஏவ மஹாத் தேஷ: ய:
 க்ருதக்நத்வநாமக: * மனிதர்களுக்கு அமையவேண்டிய நற்குணங்களில் தலையானது
 செய்ந்நன்றி மறவாமை; குணக்கேடுகளில் தலையானது செய்ந்நன்றி குன்றுகை.
 திருவள்ளுவர் குறளில் "எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டாம் உய்வில்லை, செய்
 ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்றது காண்க. * க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷக்ருதி: *
 என்றது வடநூல். வேதாந்த தேசிகன் ஸங்கல்பஸூரியோதயத்தில் அற்புதமாக
 அருளிச்செய்வது கேளீர்;—* ப்ரதிதம் பாதகிவர்க்கம் க்ருதக்ந ஏகோ ஹி க்ருதஸ்
 நமதிசேதே, தமிமம் க்ரியமாணக்ந: தமபி துராத்மா கரிஷ்யமாணக்ந: * என்று.
 க்ருதக்நனுக்கு மேற்பட்டவன் க்ரியமாணக்நன், அவனிலும் விஞ்சியவன் கரிஷ்ய
 மாணக்நன்.

விருர்மியெழுநகரேன், ரி. வி. ரும்மியெழுநகரேன், எதை?

என் னு வ் வ த் தி ன் ன வ த யெ ல் ல ம்

(ப்ர. அண்ணாம்புர சாசனம்.)

மார்கழி மாத முடிவுநாளில் காலை 8 மணி முதல் 12 மணி யளவாகத் திருப் பாவை சாததுமுறையையும் ஆண்டாள் திருக்கல்யாணத்தையும் பக்தர்களுக்கு மங்களாசாஸனத்தையும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு அன்று மாலையே தேவப்பெரு மாள் திருவடிவாரம் வந்துசேர்ந்து திருக்கல்யாண மஹோத்ஸவத்தில் அந்வயித்து அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடியிருந்து குளிர்ந்தாயிற்று. முன்னம் பழைய கதைகளைச் சிறிது பேசவிரும்புகிறேன். புகழுடம்புடன் விளங்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ரத்னம் M. R. கோவிந்தஸாமி நாயுடுவையும் அவருடைய தம்பி [சென்னையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்] உயர்திரு. M. R. கன்னைய நாயுடுவையும் நெஞ்சார நினைத்து வாயாரவாழ்த்தி அதன் பிறகு மேலே எழுதுகின்றேன். இவர்களுடைய நட்பு எனக்கு 1920 ஆம் ஆண்டில் தைவிசமமாக ஏற்பட்டது. அப்போதே தொடங்கி இச்சகோதரர்களிருவரும் என்னைக்கொண்டு திவ்ய கீரபந்த திவ்யார்த்த தீபிகை யுரையையும் மற்றும் பலபல நூல்களையும் எழுதுவித்துப் பதிப்பித்துப் பரவச்செய்த பேருதவி எற்றைக்கும் ஏழிழற் பிறவிக்கும் மறக்கற் றாலதன்று. இவ்விருவரும் என்னை நட்டிக்கொண்டது முதலாகவே "சென்னையில் ஸ்திரவாஸமாக வந் திருந்து பிரவசனங்கள் ஆரம்பிக்க வேணும்" என்று கோரிக் கொண்டிருந் தார்கள். தேவப்பெருமானுடைய வமுனிலா வடிமையை விட்டு எங்கும் பத சல னம் செய்ய விருப்பமில்லாததனால் அவர்களது கோரிக்கைக்குச் சிறிதும் இசையா மலே யிருந்தேன். அடிக்கடி அதிகமாக நிர்ப்பந்திக்கத் தொடங்கவே 1929 ஆம் ஆண்டின் முடிவில் ஒருவாறு இசையநேர்ந்தது. சனிக்கிழமைதோறும் பிற்பகலில் சென்னைக்கு வந்து அன்று மாலையிலும் ஞாயிறு காலையிலும் தொண்டைமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் உபந்யாஸங்கள் செய்து போவதென்று ஏற்பாடாகி நடந்து வந்தது. முதன்முதலாக ஸ்ரீ ராமாநுஜர் வைபவ உபந்யாஸம் தொடங்கி ஆறு வேளைகளில் அது முடிக்கப்பட்டது. பிறகு ஸ்ரீ ராமாயண ப்ரவசனம் ஆரம்பமாகி நடந்து வந்ததென்பது நிற்க. இடையில் ஒரு விநோதச் செய்தி.

மேலே குறித்த ப்ராரம்பத்திற்குமுன் (ஒரு முன்று வருடங்களுக்குமுன்னாக) அடியேன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருவத்யயனோத்ஸவத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு வைகுண்ட ஏகாதசிக்குமறுநாள் த்வாதசியன்று பகலில் எம்பெருமானார் ஸன்னிதி யில் தென்னாசார்ய ஸதஸம்ப்ரதாய ஸபையொன்று நடப்பது வழக்கமாம். அதற்கு அடியேனைத் தலைமைதாங்கி உபந்யஸிக்கும்படி நியமித்திருந்தார்கள். அவ்வுபந் யாஸம் ஆரம்பமாகிற ஸமயத்தில் மஹான்களிருவர் விலக்ஷணமூர்த்திகள் சில பக்தர்களுடனே வந்து வீற்றிருந்தனர். அவர்கள் அப்போது சென்னைமாநகரில் காலக்ஷேபம் நடத்துபவர்களாம். ஸ்ரீ உ. வே. திருமழிசை ராய்ஜீ ஸ்ரீநிவாஸா சாரியர்ஸ்வாமி யொருவர், ஸ்ரீரங்கம் சடகோபாசாரியர்ஸ்வாமி மற்றொருவர். இவர்

களுடைய பரிசயம் அப்போது அடியேனுக்கு இல்லாததனால் 'இப் பெரியார்கள் யாவரோ?' என்று அருகேயுள்ள வொருவரை வினவுகையில், அவ்விருவரும் ஏக முகமாக ஸாதித்ததாவது — "நாங்கள் சென்னையில் கடை போட்டிருக்கிறோம்; இங்கே சரக்கு பிடிக்கவந்தோம்" என்று. அப்போது எனக்கு இது அர்த்தமாக வில்லை. இப்போது இதை வாசிப்பவர்களுக்கு அர்த்தமாகும். அந்நாள் முதலாக அவ்விரு மஹநீயர்களின் பரிசயம் மிகமிக விளைந்து அபிவிருத்தியடைந்தது, அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸம் தொடங்கினநாளில் அவ்விருமஹான்களும் தம் தம் கோஷ்டியாருடன் ஸபையை அலங்கரித்து ஆரம்பித்துவைத்தார்கள். நாளடைவில் ஒருமாதத்திற்குள்ளாகவே பலபல மஹநீயர்கள் பரம ஆப்தர்களாக ஆய்விட்டார்கள். அட்வகேட் S. கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார், அவருடைய பாகி நேயரான (ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ்) S. வரதாசாரியார், M. D., ப்ரதர்ஸ் என்று ப்ரஸித்தர்களான பெரியார்கள் நால்வர். மாம்பலம், மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி, மஹாமஹோபாத்யாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதிசாமிநாதையரவர்கள்; அப்பா அண்ட் கம்பெனி குடும்பஸ்தர்கள்.....என்றிப்படி எத்தனையோ பெரியோர்களை நிச்சலும் நினைக்கின்றேன். அந்த காலவிசேஷத்தை நினைக்கும்போது 'தே ஹி நோ திவஸாகதா:!' என்ற பவபூதி ச்லோகத்தையே நினைந்து நைந்துள் கரைந்துருகுகிறேன்.

அப்போது ஸமீபமாகவே மார்கழிபாதம் வந்துநின்றது. தொடர்ச்சியாக மூன்று வருஷங்களில் காலவேளையிலேயே திருப்பாவை ப்ரவசனம் நடைபெற்று வந்தது. நினைவுக்கு வருகிற விசேஷமிரண்டு கேள்வி;...திருப்பாவையில் (15) 'எல்லையினங்கிளியே பாகரத்தில் ('எல்லாரும் போந்தாரோ?' என்னும் போது) சற்று நிறுத்துவேன்; முன்னணியில் வீற்றிருக்கின்ற மேலே குறித்த பெரியார்கள் ஒவ்வொருவரும் சற்று எழுந்து 'அடியேன் போந்தேன்' அடியேன் வந்தாயிற்று என்பார்கள். சாத்துமுறைநாளில் 'முப்பதும் தப்பாமே' என்ற நுஸந்திக்கும்போது 'முப்பதும் தப்பாமே வந்தவர்கள் கைதூக்கவேணும்' என்பேன்; பின்னணியிலுள்ளவர் பலர் கைதூக்குவார்கள்; முன்னணியிலுள்ள பெரியார்களிலொருவர், 'அடியேன் இரண்டுநாள் ஆபஸண்டு, மூன்று நாள் லேட்' என்பர்; மற்றொருவர் 'நான் ஒருநாள் ஆபஸண்டு ஒருநாள் லேட்' என்பர். இப்படியாக ஒரு கால்மணி தாலம் விநோதம் நடைபெறும். இவைபோன்ற பல வேடிக்கைகள் நினைவுக்கு வருகின்றன. கிழவி கூந்தலை நினைத்துக் கொண்டு அழுவது போன்றவை போதும்.

இவ்வாண்டு எனது திருப்பாவையுபந்யாஸம் நாற்பத்தைந்தாண்டென்று பரிகணிக்கப்பட்டுள்ளது. தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலில் பக்வத்தா ப்ரஸங்கஸபையின் மூலமாக இருபத்தேழு ஆண்டுகளும், உட்பட்டூர் ஆழ்வார் செட்டியார் சாரிடியில் ஸத்காலக்ஷேப ஸபையின் மூலமாகப் பதினெட்டு ஆண்டுகளும் ப்ரவசனம் நடைபெற்றிருக்கிறது. இவை தவிர, திருவல்லிக்கேணி ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி யெம்பெருமான் ஸன்னிதியில் ஓராண்டும், சென்னை வாணி மஹாலில் இரண்டாண்டுகளும் நடந்திருக்கிறது.

தொண்டை மண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலில் இருபத்தேழுாண்டு நடந்த கூலத்தில் ஸ்ரீ ராமாயண ப்ரவசனம் இரு முறையும், பக்வத் கீதா, ஸ்ரீ பாகவத

தசமஸ்கந்தம், ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரரத்னம், திருமந்தார்த்தம், ஆசார்ய ஹ்ருதயம், ஸ்ரீ வசனபூஷணம், பகவத் விஷயம் இவற்றின் ப்ரவசனமும் நடை பெற்றிருக்கிறது. ஸ்ரீவசனபூஷணத்தில் த்ரிபாத்விபூதி ப்ரகரணமும், பகவத் விஷயத்தில் 9, 10 ஆகிய இரண்டு பத்துக்களும் முடிவு பெருமலே நின்றிருப்பதை பக்தர்கள் அடிக்கடி நினைவூட்டி வருகிறார்கள். 1964 ஆம் ஆண்டில் ஹ்ருதய கோச வேதனை ஏற்பட்டதிலிருந்து வாரந்தோறும் இருமுறை ப்ரவசனம் என்பது நின்றே போயிற்று. மார்கழி திருப்பாவை மட்டும் இதுகாறும் ஓராண்டிலும் தடைபடாமல் நடந்து வந்திருக்கின்றது.

கீர்த்தி மூர்த்தியான பிரபல அட்வகேட் ஸ்ரீமதுபயவே. V. ராஜகோபாலா சாரியர் ஸ்வாமி (கீழ்ப்பாக்) இப்போதைய ஸத்காலக்ஷேப ஸபைக்குத் தலைவராயிருந்து பலவாண்டுகள் நடத்திவைத்தார். அந்த ஸ்வாமியைப்பற்றி எழுத வேணுமானால் எத்தனை பக்கம்; எத்தனை புத்தகம் எழுதினாலும் போதாது. அவர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளின பிறகு அவருடைய ஸ்தானத்தை ஸ்ரீமான் ஊரா. ஜகன்னாத செட்டியார் அலங்கரித்து வருகிறார். ஸ்ரீ. உ. வே. A. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி (முத்தியால்பேட்டை) C. ஸுப்பராயலு செட்டியார், A. V. கன்னைய நாயுடு, கராலபாடி ராதாகிருஷ்ணய்யர், புலிபாடி. ஸோமஸுந்தர ராவ், கொப்பரம் நடேச செட்டி; சீதள்ள சின்னிக்ருஷ்ண செட்டி போன்ற பரம ஆப்த பக்த மணிகளின் ச்ரத்தையையும் அபிமானத்தையும் ஆஸ்தீக்யத்தையும் ஆதரத்தையும் அபிநிவேசத்தையும் தெரிவிக்க எனக்கு சப்தங்கள் கிடைக்க வில்லை. இவர்கள் தவிர, உயர் திரு. ஏகாம்பர முதலியார், V. N. தேவநாதன், R. நாராயணன், S. அண்ணாமலை முதலானாருடைய அன்பும் ஆர்வமும்... மேலே என்ன எழுதுவது? ஆழ்வார்களுக்கு எம்பெருமான் திறத்திலுள்ள ஆர்வத்திற்கும் விஞ்சியது என்று மனமார் மெய்யே எழுதுகிறேன். ஸ்ரீமான் M. A. வெங்கட கிருஷ்ணன், குவளைக் கண்ணன்போல்வார் சிந்தனைக்கினியவர்கள்.

இனி இவ்வருஷத்து நிபுச்சீரையைச் சிறிது தெரிவிக்கிறேன்.

நேற்றை ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களில் அடியேனுக்கு உடல் நலம் திருப்திகரமாக இல்லை. உள்ளத்தில் உத்ஸாஹம் குறைவாகவே யிருந்தது. ஆனாலும் மணவாளமாமுனிகள் நம்பிள்ளை மஹோத்ஸவங்களில் இரவு சாத்து முறை கோஷ்டியில் நெடுநாளாக தினப்படி செய்துவருகிற உபந்யாஸத்தைச் சிறிதும் நிறுத்தாமலே செய்துவந்தேன். என் உடல்நலத்தில் குறையிருப்பதாக ஒருவரும் நினைவாதபடியேதான் நடத்திவந்தேன். திருக்கார்த்திகைக்குப் பிறகு அசக்தி அதிகரிக்கத் தொடங்கிற்று. இவ்வருஷம் மார்கழித்திங்களறுபவத்தை நம்மாழ்வார் ஸன்னிதியிலேயே வைத்துக்கொள்ளுவோமா? என்று நினைத்திருக்கையில் சென்னை ஸத்காலக்ஷேப ஸபைத் தலைவர்கள் மாமூல்படி பத்திரிகை யச்சிட்டு அனுப்பிவிட்டார்கள். கண்ணபிரானும் கோதையும் கைகொடுத்தருள்வர்களென்று துணிந்து சென்னை வந்துசேர்ந்தேன். முதல்நாள் (15--12--74) பிற்பகலில் திருவல்லிக்கேணியில் வேதவேதாந்தவர்த்திநீ ஸபையாரின் நியமனத்தை நிறைவேற்ற அங்கு விடைகொள்ள நேர்ந்தபோது ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி யெம்பெரு

மான் ஸ்வஸ்தானத்தைவிட்டு உபந்யாஸ மண்டபத்தருகே யெழுந்தருளியிருந்து *எங்கும் பக்கநோக்கறியான் என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே* என்னும்படி குளிரக் கடாஷித்தருளினன். அந்தக் கண்ணத்திலேயே ஓர் உத்ஸாஹமுண்டாயிற்று. அதை அந்த ஸபையிலேயே விஜ்ஞாபித்தேன். அன்று முதலாகவே சென்னை ட்வுனில் எனக்கான ஜாகையில் வஸிக்க நேர்ந்தது.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

மறுநாள் திங்கட்கிழமையன்று நாக்பூர், அலஹாபாத், கல்கட்டா, பாம்பே டில்லி முதலிய மகாநாடுகளிலிருந்தும், சேலம், கோவை, ஈரோடு முதலியவிடங்களிலிருந்தும் சென்னை விலாசத்திற்கு ஆப்தர்கள் எழுதிக்கிடைத்த கடிதங்களுக்கு எண்ணிக்கையே யில்லை. இக்கடிதங்களெழுதின மஹான்கள் தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூல் ஹாலில் காலக்ஷேபம் நடந்துவந்தபோது அதில் தாங்கள் அந்நவியத்திருந்ததாகத் தெரிவித்து மங்களாசாஸனமும் செய்திருந்தார்கள். சென்னையில் லிங்கசெட்டித் தெருவில் வாழும் ஸ்ரீமான் குமாரஸாமி செட்டியா ரென்பவர் பழுத்தபழமாக விளங்குபவர் என்றோடொத்த பிராயமுடையவர் ஆரம்ப நாள்முதல் (அதாவது தொண்டைமண்டலம் ஸ்கூலில் காலக்ஷேபம் தொடங்கிய நாள்முதல்) நானே வரையில் ஒருநாள்கூடத் தவறாமல் வந்துகொண்டிருப்பதாக அடிக்கடி ஸபையில் பேசுபவர் முன்னாடியாகவே வந்திருந்து குசலப் பரீட்சை நம்பண்ணி மங்களாசாஸனம் செய்தது.....இத்தகைய பல விஷயங்களை இங்கு நான் எழுதிக்கொண்டேபோனால் அதற்கு முடிவு ஏற்படுவது அரிது. அடியேனுள்ளத்திலிருந்த அநாதரியம் நீங்கி உத்ஸாஹம் கொழுந்துவிடத் தொடங்கிற்று என்பதற்காக இவ்வளவும் தெரிவித்தபடி. ஒருவாரம் வரையில் அதிகமான அசக்தியில்லாமல் உத்ஸாஹமாகவே உபந்யாஸம் நடத்திவந்தேன். *கீழ்வானப்பாசுரத்திலிருந்து உடலில் தளர்ச்சி அதிகரிக்கத் தொடங்கிற்று. உபந்யாஸ ஹாலுக்கு அருகேயுள்ள ஒரு ரூமிலிருந்து நான் ஹாலுக்குப் புறப்படும்போது "இன்று கால்மணி அல்லது அரைமணி பேசிவிட்டு இதற்குமேல் பேச சக்தியில்லை யென்று சொல்லிவிட்டு எழுந்துவந்துவிடுவோம்" என்று எண்ணிக்கொண்டே போவேன். ஹாலில்குழுமியிருக்கிற ரஸிகர்களையும் மஹாப்ரபுக்களையும் கண்டபோதே அசக்தி நீங்கி உத்ஸாஹம் தொன்றிவிடும். குரலும் எழும்பிவிடும். என் ஆயாஸத்தைக் காணும் சில ஆப்தர்கள் அருகே வந்து "அரைமணி பேசினால் போதும், முக்கால மணி பேசினால் போதும்" என்பீர்கள்; அதைச் செவிஏற்காது. அவர்கள் தடை செய்வதே காரணமாக நேரம் அதிகமாகிவிடும்.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

சென்னையில் நெடுநாள் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் பதவி வஹித்திருந்து மூன்று வருஷகாலமாய் டில்லியில் ஸுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ் பதவியில் அமர்ந்திருக்கின்ற உயர்திரு A. அழகிரிசரமி யவர்கள் தற்காலம் சென்னையை அலங்கரித்து வருவதால் அவர்களும், சென்னையில் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் பதவியில் விளங்கி வருகின்ற ப்ரஹ்மஸ்ரீ V. சேதுராமன் அவர்களும் அடிக்கடி ஸபைக்கு விஜயம்செய்துகொண்டிருந்தபடியால் இவ்விருபெரியார்களும் என்னுடைய இருபக்கங்களிலும் வீற்றிருந்ததே உண்மையில் என் உத்ஸாஹத்திற்குப் புத்துயிரளித்தது. 13-1-75

(இதன் தொடர்ச்சி ராப்பர் 3-ம் பக்கம் காண்க)

காலை சாத்துமுறை யன்று ஆண்டாள் திருக்கலியாணமாகும் வரையில் இவ்விரு பெரியார்களும் சிறிதும் சிரமம் பாராமல் ஸபையில் வீற்றிருந்து தங்கள் அரும் பெருஞ் சொற்களால் ஸபைக்கு மங்களாசாஸனமளித்ததும் எதிர்பாராத பெருப் பேறுகளாம். இக்கட்டுரையை நான் 14-1-75 இரவு 2 மணிக்கு எழுதத்தொடங்கினேன். மணி நான்காகிறது. ஆயாஸம் அதிகமாகவேயுள்ளது. இடையிடையில் நின்று நின்று விசராந்தி பெற்றே எழுதலாகிறது. உள்ளத்தில் அதைரியம் அதிகரித்து வருவது கண்டு டாக்டரை அழைத்துவரட்டுமா? என்கிறார்கள். நிதானிக்கலாமென்கிறேன்.

திருக்குறளில் சொல்வன்மை யென்னுமதிகாரத்தில் "சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச் சொல்லை வெல்லுஞ்சொல் இன்மையறிந்து" என்பது ஒரு குறள். 'பிறர்கண்டனம் செய்ய இடமில்லாதபடி பேசு' என்பதாக இதற்குப் பொருள்கொள்வர்; அதுவன்று பொருள். 'தன்னைத்தானே கண்டித்துக்கொள்ள வேண்டாதபடி பேசு' என்பது பொருள். ஸபையில் பேசி முடித்த பிறகு "அதைப் பேசாமல் விட்டு விட்டோமே!, இதை யெடுத்துரைக்காமல் விட்டுவிட்டோமே! அதைச் சொல்ல மறந்தோமே....." என்றிப்படி மனக்குறைபடுவதுண்டே, அதற்குப் ப்ரஸக்தியில்லாதபடி பேசவேணுமென்பதே குறளாசிரியரின் கருத்து. அங்ஙனம் பேசவேணுமென்னுமாயினாலேயே ஆப்தர்களின் கட்டளையையுங்கடந்து பேசவேண்டியதாகிறது. இஃது எனது இயல்பு. நிற்கிறேன். P.B.

தி. அ. அனந்தாழ்வான் விண்ணப்பம். காலக்ஷேப ஸபையில் 10-1-ஸ்ரீ. உ. வே. பண்டிட் P. R. வரதாசாரியர் ஸ்வாமியும், 12-1-75ல் ஸ்ரீ. கபிஸ்தவம் பண்டிட் A. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியா ஸ்வாமியும், 13-1-75ல் ஸ்ரீம. வேணுகோபால நாயக்கர், B.A., B.L., அவர்களும் பேசினவை கட்டுரைகளாக. தாமதித்துக் கிடைத்திருப்பதால் அவை அடுத்த இதழில் பிரசுரமாகும்.

ஸ்ரீ:

பகவத் விஷயப்பதிப்பு பற்றிய விளம்பரம்.

திருவாய்மொழிக்கு நஞ்சீயர் அருளிச்செய்த ஒன்பதினாயிரப்படி, பெரிய வாச்சான் பிள்ளையருளிச்செய்த இருபத்து நாலாயிரப்படி, தெள்ளியதா நம்பிள்ளை செப்புநெறியான ஈடு முப்பத்தாறுயிரப்படி ஆகிய இம்முன்று வியாக்கியானங்களோடுங் கூடின பகவத் விஷயப்பதிப்பு நடந்துவருவது பற்றி ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறோம். இப்பதிப்பில் முதலிரண்டு பத்துக்கள் முடிவுபெற்று ஒரு ஸம்புடமாகச் சிறந்த பைண்டு செய்யப்பட்டு வித்தமாகியுள்ளது. அபேகையுள்ளவர்கள் தருவித்துக்கொள்ளலாம். இந்த ஸம்புடத்தின் விலை 15-00. போஸ்டேஜ் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செலவுடன் 3 ரூ. கிடைக்குமிடம் க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சி புரம்-3. சென்னையிலும் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் பிரதிநிதியான V. N. தேவநாதன் (213, கோவிந்தப்ப நாயக்கன் தெரு, ஜி. டி.) விலாசத்திலும் கிடைக்கும்.

இப்பதிப்புக்குக் கணிசமான உதவி புரிந்த பெரியார்கள்

1. ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ திருமலை திருப்பதி பெரிய ஜீயர் ஸ்வாமி.
2. " ஸ்ரீமந்நாராயணராமா நுஜஜீயர் ஸ்வாமி.
3. சென்னை V. S. R. சக்ரவர்த்தி ஐயங்கார்.
4. K. A. தேவராஜன், (சென்னை).
5. சித்தூர் Auditor K. V. நரஸிம்ஹன் ஸ்வாமி.
6. T. C. A. ஸ்ரீநிவாஸவரதன், I.C.S., New Delhi.

ரிஜிஸ்டர் நெ. 2975

ஸ்ரீராமா நுஜன்

P. B. அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமிகளின் நூல் துறைகள்.

1. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த ஏரைகள்.	9. வேதவிசாரலக்ஷண நூல்கள்.
2. பூர்வாசார்ய தமிழ்ப்பிரபந்த ..	10. லோகாபிராம் உபந்யாஸ நூல்கள்
3. ஸகல பூர்வாசார்ய ஸ்தோத்ர ..	11. பரபக்ஷப்ரதிஷேப நூல்கள்
4. ஆழ்வாராசார்யப் பிரபாஸ நூல்கள்.	12. உபந்யாஸக ஸௌபாக்ய வெளியீடு
5. இதிஹாஸ புராண சரிந்திர ..	13. வடமொழி நூல் திரள்கள்.
6. ரஹஸ்யார்த்த விளக்க ..	14. ஹிந்தி பாஷையில் நூல்கள்
7. வேதாந்தப் பொருள் விளக்க ..	15. தெலுங்கு பாஷையில் ..
8. ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்த விளக்க ..	16. பூர்வாசார்ய க்ரந்த வெளியீடுகள்.

விரிவான கியாடலாகுகள் தருவித்து விவரங்காண்க.

பணம் M. O. செய்பவர்கள்

Editor, GRANTHAMALA, Kancheepuram-631503.

என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்புக.

un-delivered please return to:

P. B. ANNANGARACHARYA,

KANCHIPURAM. Pin Code 631503

To

Sriman / Srimathi

324.

VIDWAN K. KRISHNA
15, Selvan Street,
NANGURUHI,
PILSELY DISTRICT.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada

Edited and Published by P. B. Annangaracharya Swami
for Madras Sathgrantha Prakasana Sabha.

by T. A. P. Srinivasavaradan at Sri Venkateswara Press,
Sannidhi Street. Kancheepuram-631503.

Released by Maran's Dog ,Toronto, Canada